

✓ 15963. II. C. g. 2. 2.





# Bukvize

polne

## Molitev in lepih naukov

sa manji in vezhi mladost,

kakor tudi

sa odraslene ljudi dobre.

---

Poleg némskhiga

od

**P. Egidia Jaisa.**

---

V Ljubljani 1845.

Na prodaj per J. Giontini.

BRUKVINE

polne

Molitev in lepil markov

sa manj in večji mladebi

V' natif teh bukev so milostljivi Firšht Gospod  
Gospod Anton Alojs, Ljubljanski Škof, dovolili  
25. Rošniga zvéta 1844.

Polje nemško

60

M. K. K. K. K. K.

V. Ljubljani 1844.

Na prodaj per A. G. G. G.

1N=030007345

# Predgovor.

## *Ljuba mladost!*

**N**a bukvize vse sa - te spisane. Kar je v njih pisaniga, vse lahko umish in k svojimu pridu vpotrebujesh, zhe le vse vkup vsamesh in dobro prevdariti hozhesh.

Bukvize polne lepiga *poduzhenja* so. Povejo ti, kaj imash pred vsim vediti, — pa ne le vediti, temuzh tudi storiti in opufhati. *Naukov* je nar pervo treba; té fi imash slasti k ferzu vséti, de ti bo tudi molitev bolj od ferza shla.

*Molitvine bukvize* so — tode dobro vedi! ne le sa molitve preberati; — to bi ne bilo moliti. Moliti se pravi, kakor she vesh, svoje misli k Bogu povsdigniti — *is ferza s Bogam govoriti*. Sató morash tudi dobro prevdariti in premisliti, kaj bereh, kaj s Bogam govorish; drugazh tvoja molitev Bogu ne dopade in nizh ti ne pomaga!

Pisane molitvize ti le *misliti* pomagajo; *napeljevati* te morajo, kako imash tudi bres bukviz s Bogam govoriti.

Ti si morash — de tako rezhem — svojo molitev vselej sam narediti tako le:

„Zhe kaj bereh, kar tebe slasti sa-



deva ali ti ferze ogreje, pojenjaj brati in pomisli — pomisli, kaj si do slej storil — koj bosh prihodno delal. Pristavi v mislih, kar samo ti vediti ali obzhititi snash; — prosi Boga odpufhanja gréhov in prosi ga pomozhi, de bosh tudi svoje dobre fklepe dershal.” Tako se pravi prav moliti.

— Vtisni si to, o mladost! dobro v glavo. Navadi se sгодaj pri molitvi misliti; vedno loshej te bo stalo — potém bosh vedno bolj sam na sebi svedel, kako ref je: *De, kdor dobro móli, tudi dobro shivi.*

Preberi faj enkrat ze le bukvize, de bosh vedel, kaj je v njih pisaniga. Šizer

ni nobena beseda odvezh v njih; pa vunder boš marfikaj nafhel, kar ti bo ljubšhi in koriftnišhi. To tudi vezhkrat beri, slaſti pri ſveti maſhi.

Ne beri pa vedno enih molitviz, slaſti pri ſveti maſhi.

Beri in pomifli pa tudi, faj dva- ali trikrat v letu, kogá v tem predgovorzku bereſh — kako ſe imaſh téh bukviz poſluſhiti in delaj tako, kakor ti ſvetjem. Po tém ti bo Bog gotovo tudi ſvoj ſhegen dal. Jes ti ga tudi proſim — ſhe ti ſame moli!



## Sjutrajna molitev.

S Bogam sazхни, s njim nehaj,  
In perfhel bofh v svéti raj!

Kadar te poklizhejo, urno vftani. Zhe fe bofh dalje pomifhljeval, teshej te bó ftalo vftati. Potém ko vftanesfh naredi poboshno sveti krish in mifli na Bogá. Bodi framoshljiv, kadar vftajafh in fe oblazhifh; Bog te vidi. Ne hodi poprej med ljudi, predin fi tako oblezhen, de fe fmesfh fpodobno med ljudi prikasati. Vfako jutro poklékni in moli naboshno:



Bog! k tebi naj fe perve  
moje shelje povsdignejo. Ti  
fi moj Gospod in Ozhe; jes  
tebe molim; ferzhno fe ti  
sahvalim, de fi me nozofhno  
nozfh tako dobrotljivo ohranil in s fpanjem

pokrepzhal. Ti, o Bog! mi sopet en dan shivljenja privólifh, de veliko dobríga storiti in vedno boljſhi biti samorem. Prisadeti ſi hozhem tebi kakor pokorno déte dopaſti, poboshno, pridno in s vſimi ljudmi dobro in v prijaſnoſti ſhivéti. Dodéli mi, o Bog! k temu ſhégen in pomozh.

Jesus, moj boshji uzhenik in refhenik! danaf hozhem vezhkrat premifliti, kaj ſi ti ſtoril — in kaj bi v téh ali unih okoljſtavah ſtóril. Dodéli mi pomozh, de ti bom po poti naſledoval, ktéro ſi nam v nebéſa pokasal.

Tudi po tvojim iſgledu, o prezhifta deviza Maria! ſe hozhem ravnati; pohlévno ſhivéti, ſe vſih gréhov zhiſto

varovati in se taziga shivljenja prisad-  
jati, de bo imel Bog dopadajenje, ljubi  
angelji in svetniki pa veselje nad menój.

Ne nauzhi se pa té molitvize po besedah is  
glave, temuzh po sapopadku, de jo bofh tudi ta-  
krat moliti snal, kadar ravno bukviz ne bofh pri  
rokah imel. Vfelaj morafh bolj is ferza kakor  
is bukviz moliti. To pri vsih molitvah veljá.

Pomisli potém tudi, kaj si se ta dan dobriga  
storiti in kterih grehov se slahti varovati naménil.  
Potém pa pojdi v boshjim iménu in stóri, kar ti  
tvoji starfhi in sapovedniki velévajo, kér to Bog  
tako hozhe.

### Kako se imafh domá obnafhati.

Šposhtuj svoje starfhe in vse svoje sapovednike  
po dolshnosti in bódi jim pokóren. Ne daj si kaj  
dvakrat velévati, ne memraj in ne napenjaj fhóbe,  
zhe te kaj teshko ftane. Opravi vse pridno, kar  
imafh opraviti.

S svojimi brati in sestrami bodi dober, prijasen in postréshzhen; kregati in prepérati se s njimi se nespodóbi. Šhe mènj pa smesh drugo vdarjati, saframovati ali jim fizer kaj shaliga ftoriti. To zherti Bog in ljudjé.

Tudi s pôlli shivi dobro in mirno — ne bodi terdoserzhen ali svojoglav. Sa — te in sa tvoje stvarfhe morajo terdo delati in si kruhek velikokrat kervavo saflushiti; torej jim ne déljaj tudi ti tesháv.

Ako samorefsh kakimu drusimu poflushiti, sa-nj kam iti ali kaj stvariti, ftori vse s veseljem. Poftréshzhno déte bi dostokrat lahko na mest starih ljudjé kaj stvarilo. Kako bi to Bogu in ljudém dopadlo !

Kar is ljubesni ti stvarish,

Bogú vse to ti naredish.

Zhe domá, pri bratih in sestrah ali pri poflih kaj napzhniga vidish ali flifhish, to stvarshem iskáshí, de jim bo mogózhe napzhnoft odveraiti.

## Pri delu.

Le vesélo

Prim sadélo

In nikólj ne bó teshkó

Ker ti Bóg pomagal bó.

## Pri jédi.

Sahvali se pred jedjó in po jédi Bogu sa vse, kar ti dá. Bodi s tem sadovóljen kar imash in misli, de je veliko revnih in dostikrat she bolnih ljudi, ki imajo kaj slabshiga ali pa zló she nizh jesti nimajo. Daj jim od svojiga kaj, zhe samoresh in smésh.

## Kadar k molitvi svoni.

Misli na Jesufa in na njegovo presvéto mater. Škleni po Jesusovim uku shivéti in tudi v vsih rezhéh voljo Boshjo spolnovati, kakor Maria. Ponovi dobri namen, vse storiti, ker je boshja volja in kakor Bog hozhe.

Kadar ura bije.

Mišli:

Sopet je ura minila! — Kako fim jo preshivel?

Sopet fim eno uro blishej groba  
Kako bi bilo, zhe bi v tej hipi umréti  
mogel?

Shivi le po boshi vólj,

Šmert fe bál ne bófh nikólj.

Kadar si kaj napzhniga stóril.

Oh, she spét fim fe pregréfhil! Ljubi  
moj Bog! gréva me! — Nikdár vezh  
ne bóm kaj taziga stóril!

Kadar napak kaj stórišh;

Glej, de vezh tak' ne grehish!



Ob zhafu fkušnjave in nevarnosti  
grefhiti.

Bog me vidi! Bog vse vidi in vse vé!  
Ali bi prizha njega smel kaj hudiga  
ftoriti? Nikdar ne. Bog me tega varuj!  
Moj Jefuf, daj mi pomozh!

Kogá fe imafh sunaj doma varovati.

Ne poftopaj in ne vlahzi fe po ulazah. Idi  
fvojo pót in kar imafh ftoriti, rozhno opravi. Ne  
pezhaj fe s tazimi otrózi, ki fe preperajo, ali ki  
fo prederfni in rasajsdani.

Ovze fe je bát', ki grinte jmá;

Ogibaj fe je, kolikor fe dá.

Ne potikaj fe s drusimi po kótih; ne fkrivaj  
fe pred ljudmi. Kdor fe nima nizeh báti, fe mu  
tudi pred ljudmi ni treba fkrivati. In Bog —

Bog tebe vidi, kjer kol' zhefh biti,

Sató fe varovaj ga rasshaliti!

Ne dotakni se nizm ptujiga; ne jemaj nizm, kar tvojiga ni ne fadja, ne vénarja, ne zlo nizm.

Ne pertergaj nizm, in nizm ne fkri,  
In misli, de, kar najdesih, tvoje ní.

### Od sadershanja v zérkvi.

Bog je v nebesih in na semlji in povsod; povsod samoremo svoje serza k njemu povsdigniti in moliti ga. V zerkvi je pa Bog v presvetim reshnim telesu slasti k nashimu svelizhanju prizhijózh. Hisho boshjo imenujemo zerkev, ker v nji Bogá in svetnike slasti zhaftimo, in v nji nesmemo nizm drusiga delati, kakor s poboshnim duham v Boga misliti — moliti.

Ne govori tadaj nizm v zerkvi in ne poslufhaj nikakorshniga blebetanja; pojdi, kolikor daljezh moresh, od tistih, ki radi govore in so nemirni. Ne igraj s móljkam (roshnim kranzam) ali s drusimi rezhmi; ne osiraj se nespodobno sim ter tje;

temuzh s poboshnim in pohlevnim sadershanjem drugim isgled dajej.

Švoje ozhi in svoje misli bofh loshej bersdal, zhe bofh is kakih bukviz môlil. Vsemi tadaj molitne bukvize v roko in vsemi si vse, kar berefh, dobro k ferzu.

Ne derjaj divje is zerkve, temuzh tiho in spodobno pojdi k domu.

---

## **Vezherno djanje.**

---

S Bogam sazхни, s njim nehaj,  
In perfhel bofh v sveti raj!

Moj Bog in Ozhe! ferzhno fe ti sa-  
hvalim sa vse dobrote, ktere fim dana-  
fhnji dan od tebe prejél. Ti nikoli ne  
nehafh, nafh ozhe biti in naf s dobro-  
tami sakladati. Zhe bi le jes tudi po-

korno dete bil in tvoje darove dobro obrazhal :

Tukaj pomisli, kako si dan preshivel ; zhe nisi kaj hudobniga storil ; kako si se v zerkvi, doma, sunaj doma, proti svojim staršam, bratom in sestram ter drugim ljudem obnašhal. Šposnaj svoje pregrehe ter moli :

Vfígavédni ! sveti Bog ! Oh, tak' sim tudi danaf ravno tiste pregréhe, tisto krivizo storil ! Grevajo me, in odpufhanja te profim, moj Bóg in moj Ozhe ! V prihodnizh se to ne bode vezh sgodilo ! — Shegnaj me, o Gospod ! in varvaj me nozojshno nózh, de se jutri poboljšhati, in kar sim samudil, dopernefti samorem.

Jesuf, ti moj Gospod in refhenik ! Usmili se me in daj mi pomozh, de bom

v prihodnih tvoj uk in tvoj isgled bolj k svojimu pridu obrazhal.

Maria, mati mojiga reſhenika! Vſi ſvetniki boſhji! hvalite Bogá ſa méne, ker ſdaj pozhívam.

Daj, o Goſpod! de duſhe vérnih kmalo iſ viz v tvoj ſvétí raj pridejo; daj jim vezhni mír in pokoj in vezhna luzh naj jim ſvétí. Amen.

Sdaj pa hozhem ſaſpati! Sdaj ne bom mogel ſam na ſe paſiti, tudi fiſer nihzhe ne, ker je nózh in vſe y miru pozhivat gré. Tode ti, ljubi ozhe, boſh ſa me ſkerbel. V tvojim varſtvu bom ſ mirnim ſerzam pozhival. Amen.

O Bog, ti zheſh bit' ozhe mój,

Jes ſim pa ſleherni zhaſ tvoj!

V tvojim imén ſaſpim nozój!

Bodi zhišten in framen, kadar se isflazhih in v posteljo vleshefh.

Profi starfhe, de ti posteljo posebaj dajo.

Zhe morafh pri drusih leshati, se mirno in tiho sadershi; ne fuvaj in ne drashi jih, in tudi njim se ne daj fuvati in drashiti.

Pomifli Bog má tudi v nozh' ozhi

In on vé vse, kar se po nozh godí.

**Kako se imafh ob nedéljih in prasnkih sadershati.**

Te svete dnove imáfih tudi ti prasnovati, to je, s svetimi in poboshnimi djanji posvezhevati.

K posvezhevanju nedélje gré slasti farna flushba boshja, sveta mafha in

**Poslufhanje pridige.**

Pridi tadaj k pridigi, kadarkolj mórefh. Po-

sluſhaj jo s vſo paſljivostjo in poboshnoſtjo —  
*boshja beſeda je*; od Bogá pride in k Bogu pelje.  
Dobro ſi v glavo vtifni in k ſerzu vsemi, kar  
mladoſt — kar tebe ſlaſti tiſhe. Is vſake pridige  
ſnaſh kaj na-ſe oberniti; in en ſam dober uk do-  
bro k ſerzu vsét, je ſemenſko ſerno, ki v dobro  
ſemljo pade in ſtótéro obrodi.

---

### Popoldanſki kerſhanſki nauk

ti je ravno tako potreben in pa ſhe bolj koriften,  
kakor pridiga.

Pridi ga tadaj poſluſhat, kadar ſi je mogoſzhe.  
Pridi tudi, zhe vezh v ſholo ne hodifh, pridno  
*v nedeljſko ſholo.*

Koliko dobriga in koriftniga lahko tam ſli-  
ſhiſh in ſe uzhifh. Miſli:

Kdor kaj vé in sná  
Velik' ljudém veljá.

— Ob nedéeljih in prasníkih ti je pripufheno se tudi nedolshno rasvefeljevati; tode vefelje mora nedolshno biti, zhe ne ni vefelje. Oh! kolikrat se pa ti fveti dnovi s pregréfhnim vefeljem omadeshovajo! Kolikokrat se v téh dnovih vezh hudobniga ftori, kakor zel tleden! —

Beshi pred vřim in fovrashi vse poté, kar bi ne bilo framno in fpodóbnó; varuj tudi druge, kolikor moreřh, de kaj taziga ne ftoré. Bój se pořtopanja, ki je sazhetek vřih hudobíj. Glej, de se bóřh tudi popoldne in domá s kakim koriftnim opravkam vadil.

Vadi se pifanja. Veliko jih je, ki fo se lepo pifati uzhili, pa posabijo vse, ker malokadaj ali pa zló nikoli vezh ne pifhejo. Ali to ni fhkóda?

Ja, nekteri se pa fhe zló branja odvadijo. Kardar néhajo v fholo hoditi, malo kadaj bukve v roko vsamejo; branje jih ne vefelí; sakaj? ker ne berejo prav in dobro — tako, de bi umeti



in rabiti mogli to, kar berejo. Potém pazh ni zhudo, de malokadaj ali zló nizh vezh ne beró.

Vadi se vezhkrat branja — beri slafti ob nedeljih in prasnikih fledgezhe

## Nauke in spremishljevanja.

### B o g.

Boga, nar vézhji dobróto, svojiga nar boljiga ozheta, prav sposnovati, naj bo tvoje nar pervo, nar ljubshi prisadevanje.

Ref je, de Bogá ne moremo viditi in noben zhlovek ne more prav sapopasti, koga je Bog sam na sebi; kar je pak sa naf, ali kaj nam je od Bogá vediti potrebniga, de nam je mogozhe, ga prav zhaftiti in ljubiti, in nam dobrim, poboshnim biti in nekadaj svelizhanje dofezhi, to samore tudi otrok she vediti.

Šaj imash ozhi. Odpri jih in osri se okrog febe! Ti vidish nebó in semljo, vodo in suh svét, polje in gojsde, ljudi in sverine. Kdo je li to

vse naredil? Ali se je morde samo naredilo? Ali so mar ljudje to vse naredili? Nišo ne, Bog je to vse naredil! On je s svojo vfigamogozhnoſtjo to vse vſtvaril. Sató ga tudi *ſtvarnika nebéſ in ſemlje imenujemo*.

Bog je vse vſtvaril. Glej, kako je vse tako lepo in koriſtno napravil. Vsemi le pervo zvetlizo v roko in dobro jo poglej: tako njeshna in lepa je, de bi je noben zhlovek take narediti ne mogel. Poglej ſam svoj ſhivot; kako umetno je Bog tvoje ozhí, tvoje roké in tvoje nogé naredil! Kako lahko s ozhmi ſamishiſh, pogledaſh, jih obra- zhaſh; koliko lepiga in dobriga ſnaſh s njimi viditi! Kako pripravne ſnajo tvoje roke in perſti biti, zhe jih hozheſh v nauzhenje mnosiſh rezhi pridno vaditi! Le ſam pomisli!

Bóg je *vſe prav dobro narédil*. Šolnze ima ſhe svoj zhaſ, kadaj priti in ſe ſkriti mora. Sdaj je dan, sdaj nozh. Po dnevi ſe lahko déla; po nozhi pozhivajo ljudje in ſhivina. Po letu pride

sima, de se tudi polja in gojsdje spozhiti morejo. V pomladi imamo novo veselje, kadar vidimo se vse razsvetati in seleniti. Vezh dél fadú se v jefeni pospravi, de imamo po simi kaj vshivati. — Zhe bolj premishljajsh, kako dobro je vse na svetu napravljeno, bolj se bofh nad boshjo modróftjo, nad njegovim nar vezhjím umam zhudil

Bog ohrani in preshiví vse, kar je vftvaril. On pufti vse rafti, de imamo shivesh. Veliko tavshent in tavshent rasnih shival je na semlji; vse dobivajo na poljih, v gojsdih ali pa v vodi svoj shivesh. Bog fkerbi sa vse, slasti pak sa zhloveka, on sná vse na svetu tako napraviti, kakor je vfelaj k nashimu pridu. To se imenuje *boshja previdnost*.

Vfih ftvari, ki jih vidimo, nar imenitnejshi je

### **Z h l o v e k.**

She njegova poftava kashe, de je sa kaj vikfhiga vftvarjen, kakor svéri. Obras zhlovekov je

v nebo obernjen, namrežh tje, kamor imajo tudi vse njegove mišli iti -- k Bogú, v nebéfa.

Dufha ali duh zblóveshki prebiva v teléfu, ravno kakor zhlovek v hihi. Zhe se hiha podere, jo zhlovek sapuŧti in se kam drugam preséli. Tako tudi, kadar teló mine, dufha ne jenja biti; ona *ne umerje*, temuzh se v drug svet preséli in dalje shiví. Tam, v unim proŧtim shivljenji, k kterimu bo našhe truplo od smerti sbujeno in k vezhnimu shivljenju poklizano, bodo zhednoŧti she lé po saflugi *svelizhane*.

Uzhi se sadaj Bogá is njegovih dél, is njegovih stvarí sposnavati! Ne hodi neobzhutljiv in nehvaleshen po njegovim lepim svetu. Slaŧti pa famiga sebe premišli, kogá si ti zhlovek in koga imash biti. Prisadevaj se, vedno bolj sposnati, kaj je pravo in dobro; tako boŧh tudi Boga, nar vezhji dobroto, vedno bolj sposnoval.

Moli Boga, sahváli se mu, ljubi ga; rezi vezhkrat v svojim serzu:

Karkól vidim, govori: *Tomille vez zaimmo*  
 Bóg; kakó si velik Ti! *ozhe in prisah*  
 U ponishnost' molim te *izviti in moliti*  
 Ti s' naredil dobro vse. *zak*

### Bog ji nash Ozhe.

Véliki, vfigamogozhni Bóg je tudi nash nar bolj miloftni ozhe. Tako ga imenujemo, ker vse ljudi ljubi, kakor svoje otroke. Od njega smemo vfiga dobriga si svesti biti in upati, zhe smo mu kakor pokórni otrozi. Ali bi nas ne imelo to narbolj veseliti?

Bog nash ozhe nam prepové kaj storiti, kar ni prav; in on hozhe, de storimo; kar je prav in dobro. Zhe soper njegove sapovedi, soper njegovo voljo kaj delamo in mu tako pokórni nismo, *greshimo*. Bog nad nami ne mare dopadajenja iméti. Zhe pak njegove sapovedi ispolnujemo in po njegovi volji shivimo, mu dopademo; mi ga zhaftimo, kadar smo mu pokórni.

Pomisli vezhkrat de je Bóg tvoj nar boljshi ozhe in prisadeni si, mu dobro, ubógljiv o dete biti. Rezi in moli vezhkrat:

O Bóg sa té m' gorí ferzé,

Ker ti si ozhe nar bolj mili,

De bi ljudje tud' vfi zhutili

Kar zhutim v duhu jes sa té.

### Bog je svet.

To se pravi: Bog je ves zhift in popolnoma — ves dober, sam na sebi nar vezhji popolnomost; on stori in hozhe tudi, kar je dobro in prav. Vse njegove sapovedi so take, de bi po njih tudi mi dobri in sveti bili, kakor je on. Tega se morash prav velikokrat spomniti in si misliti:

Bog je svet, kar on stori,

In kar zhe, nizh napak ní.

De b' le ferze moje bló,

Tudi grehov bolj zhiftó!

## Bóg vse vé.

Bog je povfod v nebesih in na semlji in na vsih krajih. Mi ga réf ne moremo viditi, ker nima teléfa in ker je le duh. On pa vidi naf; on vidi vse; on flifhi vse in vé vse, kar ti delafh, ljubo déte! bó naj podnévi ali ponózhi — bódi sam ali pa v drushbi. Bog zló tvoje misli vé.

Gotovo si she vezhkrat flifhal, de imafh Bogá pred ozhmi iméti; to se pravi: ti imáfh, kadar te kaj hudobniga mika, misliti, de te Bog povfod vidi, ako te ravno nihzhe ne vidi. Proti Bogu svojimu nevidljivimu ozhetu se imafh tadaj ravno tako sadershati, kakor se dobro dete proti svojimu vidljivimu ozhetu sadershá. Jeli, ti bi se ne upal prizho svojiga ozheta kaj hudiga storiti ali pa to storiti, kar so ti prepovedali? Bog tvoj nebeshki ozhe te pa povfod vidi; on vse vé. Imaj tadaj Boga vedno pred ozhmi; boj se, prizho Bogá kaj hudiga storiti, ako se fizer tudi nikogar ni-

mašh bati. Poboshno dete mora smeraj te bese-  
dize na jesiku in v serzu she bolj iméti:

Bogú me nizh ne more skriti,  
Bres njega nizh ne morem striti.

### Bog dobro plazhuje.

Bogú dobri ljudjé nar bolj dopadejo, in dobre  
dela an v nebesih s vezhnim veseljem plazhuje.  
Tam bo vsaziga s tako frezho plazhal, kakor si  
jo je v shivljenji saflushil.

Tudi v tem shivljenji she Bog vezhkrat na-  
redi, de se poboshnim dobro godí. Dobro delo  
fledí dobro plazhilo. Dobri ljudjé so vezhdél od  
drusih ljubljeni in zhišlani; sadovoljnost in ve-  
selje imajo she v serzu. Zhe poboshniga zhlo-  
veka ravno teshave stiskajo, se vunder lahko s  
mislijo potolashi: V drugim svetu se bo she bólje  
godilo. Sam febi lahko rezhe:



Bog ne posabi dobriga,  
 S veseljem serzhnim plazha gà;  
 Zhe ravn' nadloge sdaj terpim,  
 Sa vezhni raj se s njim' borim.

### Bog kasnuje ali fhtrafuje húdo.

Bog je svet; kar je hudiga, on zhes vse sovrashi. Torej more Bog tudi, kar je hudiga, fhtrafati, in saverati. On ne fhtrafa is jese; temuzh, ker se tako mora sgoditi, in ker skosi to kakor dober in moder ozhe svoje otroke od hudiga vrazhati in jih svariti hozhe. Bog tepe hudobo na tem svetu, she bolj na unim — zhafno in vezhno. Res je, de na tem svetu ni vse kasen ali fhtrafinga, kakor se nam vezhkrat sdi, de je kasen boshja. Velikokrat se nam kaj taziga le sdi, ker ne umimo prav in ne sposnamo sa *shibo boshjo*, ki je pa vunder samo na sebi dobro, koriftno in vzhafi she zlo potrebno. Tode Bog je

svét tudi tako vstvaril, de imá hudobija she tukaj na semlji hude nasledke. Tako imá sovrasnen zhlovek povfod sovrasnik. Lashniku nihzhe ne verjame. Lenuha sila goni. Kdór kaj napzhniga ali krivizhniga storí, se mora Bogá, ljudi in zlo samiga sebe framovati. Nar huje pa je, de se otrozi s zhasama hudobije navadijo, zhe vezhkrat kaj hudiga storijo in de se jih njih napake v starosti tako primejo, de se jim vbrani ne morejo. Potém pa pravijo: Kakorshno shivljenje, taka smert. Kdor pa bres poboljshanja umerje, ne pride v nebésa. Bog le dobre otroke k sebi v nebésa jemlje; tisti pa, ki imaja she majhne grehe na sebi, kadar umerjejo, se morajo she po smerti toliko zhasa pokoriti, dokler jih Bog nesposná, de so nebes vrdni. Nespokorjeni hudobneshi pa nebes ne bodo vidili. Oni pridejo v pekel, kjer jih bo vest vezhno pekla savoljo hudobij in grehov, ki so jih v shivljenji storili.

## Bog je ufmiljen.

Bog zherti hudobijo, ker je nefkonzhni svet; tode on nevdari koj po hudobiji, on je dolgo poterpeshljiv in she ozhe astane, tudi zhe je dete neporedno, nepokorno; on mu spernese, zhe le dete pregreho sposná in se refnizhno poboljshati hozhe. In Bog nam she k poboljshanju pomaga; in zhe se v refnizi poboljshamo, mu sopet dopademo.

Glej, Bog nikoli se ne spremeni,

Dobrotjiv vezhno je in mil:

Ak si, moj ljubi, ti grefhil,

Poboljshaj in spokor' se ti.

---

## Jesuf Kristuf.

Premishljevanja, tudi pri sv. mashi dobre.

---

### *Sa advent.*

Bog je svet tako ljubil, de je svojiga edinorojeniga Šina is nebes poslal, ljudi uzhit, boljshat, od grehov refhit in svelizhat.

*Angelj gospodov je Marii zhefhenje prinéfel.* O vefélo zhefhenje, de bi imel tako dolgo prizhakovan refheník, svelizhar ljudi, Šin boshji sam na svét priti, nam pravo pot v nebéfa pokasat! Kako se mi tebi, o Bog! sató dofti sa-hvaliti samoremo, de fi se ti naf usmilil in svojiga Šina nam poflal! Kako se tebi, o Jesuf, zhemo sahvaliti, de fi prifhel ifkat in svelizhat, kar je bilo sgubljeniga!

Zhe jes po tvojim boshjim uku in po tvojim lépim isgledu shivím; bom tudi fkosi tebe svelizhan.

*Glej, jes fim dekla svojiga Gospo-da; naj se mi sgodi po tvoji besedi!* Tako je Maria govorila, deviza nar bolj ponishna, v tifti uri, ko je bila k veliki

zhaſti povsdignjena, mati odrefhenika fvetá poſtati. Polna ponishnoſti je molila Boga in njegove vezhne fklepe, popolnoma v boſhjo preſvético voljo vdana.

Taka naj bóde tudi moja molitev. O Bog! Vſe, kar ſim in kar imám, ſim od tebe prejél in od tvojiga Œina. Œvoje hvaleſhnoſti ne morem drugazh pokazati, kakor Maria, in zhe ſe po tvoji ſveti volji obnaſham.

*In Beſeda ſe je vzhlovezhila in je med nami prebivala.* Œin Boſhji, fkosi kteriga je Bog s nami govoril, je na ſemljo priſhel, in je med ljudmi ſhivel. On ſe je nam enakiga — naſhiga brata ſtoril, de bi mu bili enaki in po njem otrozi in erbji boſhji poſtali.

**Sa boshizh.**

Šin nar Vishjiga je bil v revfhini in frotfhini, kralj nebes in semlje je bil v hlevu rojen. Ubogi pastirzhki so nar prvi njegovo rojstvo svedili. Oni pridejo in najdejo dete, ki je v pelnize povito v jaflih leshalo. Tako naf shé njegovo rojstvo uzhi, de svojiga svelizhanja nimamo v imenitnosti, v bogastvu in dobrim shivljenji, temuzh le v poboshnosti in zhednosti ifkati.

Nafh odrefhenik pride kako flabo, firomafhko, revno dete na svét in terpi od jafel do krisha teshave, preganjanje, tepenje in rane, de bi naf pohlévfhino in poterpeshljivost uzhil, in de bi nam svojo breskonzhno ljubessin pokasal.

Koliko tolashbe in poduzhenja imam  
jes v tvojim rojstvu, o boshje déte!  
Kako ljubesnivo in zhaftitljivo si ti meni  
v tvoji flabosti in ponishnofti! Ti si se  
tako ponishal, o Jefuf, de bi naf k febi  
povsdignil. Ti si terpeshe nafhe nature  
na-fe vsél, de si jih nam terpeti pomagál  
in nam jih olajfhal. Ti si is ljubefni do  
naf v revfhini shivil, de bi naf obogati  
s boljim, vezhnim bogaftvam. Koliko  
hvale fim jes tebi, o Jefuf, dolshan!  
Kako ti samorem tvojo nefkonzhno lju-  
besin verniti.

Kaj hozhem jes ti darovati,

Ubogo dete, ti Gofpod svéta!

Serzé zhiſtó ti hozhem samo dáti,

Vefelje ti shivljenje lepo dá!

V djanjih ti hozhem svojo ljubesin fkasati, kakor fi jo tudi ti nam od tvo- jiga rojstva notri do smerti fkasoval.

Is ljubesni do tebe hozhem vfelaj fto- riti, kar je prav in Bogú dopadljivo, in zhe bi me ravno tefhko ftati imélo.

Is ljubesni do tebe, ki fi se s nami pobratil, hozhem biti v fim ljudém, kakor bratam in festrám dober, miloften in po- ftréshen. Nobeniga nozhem rasshaliti — in zhe fim shé kteriga rasshalil, mu hozhem is ljubesni do tebe od ferza od- puftiti.

Is ljubesni do tebe, ki fi se savoljo naf tako ponishal, fe nozhem nikóli zhes druge povsdigovati, nobeniga sanizhe-



vati ali ptuje napake in pogrešhke samohovati.

Shegnaj o boshje déte, mene in moje fklepe s svojo milostjo. Amen.

---

### **Jesuf Kristuf**

naš boshji uzhenik.

Prerok Isaija je rojstvo boshjiga svelizharja s temi besedami prerokoval: *Tvoje ožhi bodo tvojiga rešhenika gledale.* Is. 30. 20.

Škos njega je prišla prava svitloba na svet. Škosi njega sposnavamo Boga, kakor svojiga ozheta, ki vse ljudi kakor svoje otroke ljubi in hozhe s pokoršhino zhaften biti. Bres njega bi mi ne vedli, sakaj de smo na tem svetu in kam de bomo po smerti prišli.

Tri leta je med ljudmi okrog hodil ter vřim evangeli osnanoval, veselo osnaniło, de je prišel naš uzhit, réřhit in svelizhat.

Njegovo uzhenje je bilo nar bolj gotovo napeljevanje k narzhiftejši zhédnosti in k refnizhni-  
mu svelizhanju v tem in v prihodnim shivljenji. Uzhil je namrezh, de moramo, ne le samo dobrih dél opravljati, temuzh tudi dobrih misel biti; de Bog pred vřim na ferzé, na dobro voljo gléda. Rekel je, de je njegov jarem fladák in njegovo breme lahko, ker nam nizh ne prepoveduje, kakor kar nam je shkodljivo in kér nizh drusiga od nas ne térja, kakor kar nam je k pridu, kar nas tukaj dobre in frezhne, po smerti pa svelizhane déla.

Njegove sapovedi so sgolj ljubestin.

„Ljubi Gospoda svojiga Bogá is vřiga svojiga ferza, in is vse svoje dushe, in is vse svoje misli; svojiga blishnjiga pa kakor samiga sebe. (Mat. 22, 37. 39.)

To je ob kratkim vef

**Kerfhanfski nauk.**

**Ljubi Boga zhes vse.**

Sakaj Bog je sam na febi nar vezhji, nar bolj ljubesniva dobróta — tudi nam in vſim ljudem tako miloftljiv; on je nafh nar boljſhi ozhe. On ſvojo ljubedin tudi tiſtim ſkaſuje, ki ga ljubijo, ſlaſti ſhe v tem, ſhe bolj pa v prihodnim ſhivljenju.

Nafha ljubedin do Boga mora ſlaſti, kakor naf Jeſuf uzhi, v tem biti:

De mi Boga, ki je nar vezhji in nar bolj popolnoma bitje zhes vse ſpoſhtujemo in is ljubedin in pokórfhine do njega njegovo ſveto voljo iſpolnujemo, njegove ſvete ſapovedi derſhimo.

*1. Uzhi ſe tadaj Boga vedno bolj ſpoſnovati, to mu dopade. Paſi ſlaſti*

na tó, kar nam **Jesuf od Bogá** pravi, in gotovo ga bošh zhesdalje bolj ljubil.

**2. Zhafti Bogá**, ki je nar vezhji in nar svetejšhi bitje; kashi to s vřim řvojim djanjem in ravnanjem, de ti je na Boshji volji in njegovim dopadajenji vezh leshézhe, kakor na zélim řvétu. Isrekuj njegovo presveto imé vselej s řposhtovanjem. Miřli vezhkrat na Bogá, moli po gořtim; in zhe ravno kratko pa řerzhno moli. V zerkvi ře sadershi tiho, pohlevno in poboshno ali andohtljivo. Zhafti Boga domá in povřod s poboshnim shivljenjem.

**3. Sahvali ře Bogú sa vse**: vse dobro imámo od njega. řposnaj njegove dobre, njegove dari k pridu obrazhaj.

Bodi pa tudi s malim dovóljen. Bog da vsakimu toliko, kolikor v svoji modrosti sa potrebno fposná.

**4. Stavi v Boga vse svoje saupanje:** on je tvoj nar boljshi ozhe; on tebe ljubi, fkerbi sa tebe. Le poboshen in priden bodi; in Bog bo vse prav storil.

**5. Bóji se Bogá:** Ne bóji se nizh bolj, kakor kaj storiti, kar je on prepovédal. Ravno s tem morash Bogu nar bolj ljubeshin fkasati, de se vsiga fkerbno varjesh, kar ni prav ali gréh, in de se vedno prisadénesfh, njegovo voljo ispolniti.

**Ljubi svojiga blishnjiga.**

Nash blishnji je po Jesufovim nauku flehern zhlovek, kterimu pomagati ali kaj dobriga storiti

samoremo, bo naj, kdor hožhe; snan ale ptuj, prijatel ali sovrashnik, dober ali hudoben, dovolj je, de je zhlovek, kakor smo mi. Sakaj mi moramo blishnjiga famo savolj tega ljubiti,

Ker je vřak otrok boshji in, kakor mi, sa nebefa vřtvarjen, in ker je boshja volja, de vse ljubimo.

Kaj zhe pa to rezhi: blishnjiga *kakor samiga sebe ljubiti*, nař Jesuf prav lepo s temi besédami uži: „Kar hožete, de bi drugi vam řtorili, to tudi vi, kolikor morete in řmete, drugim řtorite,“ in »Kar vi nežete, de bi se vam řtorilo, tega tudi vi drugim ne délajte.« Miřli le samiga sebe na meřto drusiga in prařhaj se: »Kaj bi ři řes řheljel, de bi drugi meni v téh okoljřhinah řtorili?« Ali »Kako bi to meni dopadlo, zhe bi drugi tudi tako delali, kakor řim řes délam?« Lahko boh řposnal, kako se ři je proti drugim sadershati. Tadař:

1. Varuj se druge k hudimu sapeljevati ali v dobrim savérati.

2. Kadar pri svojih bratih, sestrah ali pri drusih kaj napzhniga vidish, jih opominjaj, de naj ne delajo tega; ali jih pa koj starfhem iskashi ali takim ljudém, ki pomagati samorejo in tudi pomagati morajo.

3. Zhe ti kakor ti je mogožhe pomagati samorefh, de drugi kaj dobriga flifhati ali se uzhiti morejo, stori to s veseljem; rêzi jim tudi, kaj si dobriga flifhal ali bral: pofojuj jim svoje bukvize.

4. Varuj se, de drusim nizh fhkode ne storis. Pufti in daj vsakimu kar je njegoviga; ne ukradi ne nar majnfhi stvarize; ne ispridi ptujih rezhi. Nesa-

vidaj drugim dobriga; ne shéli in ne vofhi jim nizh hudiga.

5. Ne govori od drusih bres potrebe nizh hudiga; ne toshi jih; ne goljfaj jih.

6. Ne bodi fovráshen, zhmeren in prepéren. Zhe te kdo rasshali, mu odpufti; ftori mu kaj dobriga, kadar koli morefh, moli sa-nj. To bó Bogú in vřim ljudém dopadlo.

7. Ne sanizhuj nobeniga. Nihzhe ni tako malopriden, de bi ne imel fhe veliko dobriga na febi; nihzhe ni tako fpriden, de bi se vezh poboljšhati ne mogel. Miřli in govori tadaj od drusih vřelej raj dobro, kakor hudo.

8. Ne dajaj drugim gerdih primkov; ne safmehuj ftarih, révnih in beteshnih



ljudi. Štare ljudi zhafti, nefrézhne pomiluj.

**9.** Bodi vřim ljudém prijasen, priljuden, in pořtréshen; ťtori jim dobro, kadar in kjér ti je mogožhe; tode

Kar shelish, de se tebi ne sgodí,

Tega ne ťtori tudi drugim ti,

In kar shelish, de tebi se sgodí,

To ťtori tudi drugim ti.

### Ljubi famiga febe.

Sa zhloveka ni nizh boljřhiga, kakor zhe je poboshen in bogabojezh; to je sa njega nar bolje. To se pravi tadaj famiga febe ljubiti,

Zhe se zhlovek pred vřim in v vřim to ťtoriti prisadéva, kar je prav, dobro in Bogu dopadljivo.

Bodi tadaj:

1. Pasljiv na dobre nauke in koriftné refnize; premifhljevaj fam pri febi to, kar fi od fvojih ftarfhev, uzhenikov in drusih pametnih ljudi flifhal, ali kar fi dobriga bral.

2. Poflushi fe fvojiga *uma* in fvoje *pameti*; doftokrat lahko fposnafh, kaj je prav ali ne. Kar vfi dobri ljudjé hozhejo, to ftóri; in kar bi noben pamenten, bogabojezh zhlovek ne privolil, tega ne fmesh ftoriti.

3. Poflufhaj fvojo *véft* ali notrajni glaf fvojiga ferzá, ki ti pové, kaj je prav ali ne. Tako fe nekaj v ferzu sbudí, kadar zhlovek kaj hudiga ali neframniga ftoriti hozhe. Vlak fam

zhuti, de se mu je bati in framovati treba. Le poslušaj ta glas in ne verjemi hudobnim ljudém, ki dostikrat pravijo, to ali uno ni gréh, ki je vunder krivizhno ali nespodobno. Ne stori kaj taziga!

4. Pasi slafti na boshjo besedo, ktero vsi od katóljshke zerkve poslani pridi-garji osnanujejo. Uzhi se po njih od Jesufa, kako se moresh in morash ljubiti, bres de bi nehal, Bogá zhes vse ljubiti.

5. Varuj se malih pregréh; kdor se majhnih ne bojí, bo kmalo v velike sabrédel.

6. Vadi se v dobrim; ne daj se oplahiti, zhe v sazhetku dobro storiti teshko

stane; shé samorefh storiti, zhe le hozhefh; s zhafama ti bode she lóshje.

7. Škerbi tudi sa fvoje *sdravje* in shivljenje. Bolan zhlovek ne samore toliko dobriga storiti, kakor sdrav: in kdor fi sam proftovoljno shivljenje krati, veliko krivizo déla.

8. Bodi *varzhen*: Varuj fvoje oblazhila in menj ti bo treba; ne trati nepotrebno denarjev. Šebi in drugim jih k pridu obrni.

9. Shivi tako, de morajo dobri ljudjé tudi kaj dobriga od tebe mifliti. Tode ljudjé ne vejo vfiga; sam Bog te na tauko posná. Zhe le Bogu dopadefh; to ti mora vezh veljati, kakor hvala zeliga svéta:

Kdo ljubi sam sebe?

Kdor, kar je prav, vvelaj stori,

In bogabojezh je;

Kaj boljšhiga dobiti ni.

---

**Jesuf Kristus,**

nar bolj popolnoma isgled zhednosti.

Po póti, ktero nam je s svojim nebé-  
fhkim naukam kasal, nam je bil sam is-  
gled. V vsem svojim shivljenji nam je  
nar lépfhi isgled zhiste ljubesni do Boga  
in do blishnjiga dajál. Voljo svojiga  
nebefhkiga Ozheta dopolnovati, mu je  
bilo edino in nar ljubfhi opravilo. Ko je  
bil fhe komaj dvanajst let star, je fhel  
s svojimi pobóshnimi starfhi v Jerusa-  
lem, de bi tam Boga ozhitno zhaftil in

molil. Tako serzhno in poboshno je v tempeljnu molil, tako pasljivo je uzhenike poslušhal in jim na vsako vprašanje tako dobro odgovarjal, de so se vsi nad njim zhudili.

Švojo mater Mario in svojiga rednika Joshefa je serzhno spofhtoval in v vsih rezhih jima je bil pokoren.

Tudi drugim ljudém je bil shé v prvi mladosti dober in prijasen. Nikogar ni nikoli rasshalil; temuzh je flehernimu, kjer in kakor je le mogel dela ljubesni fkasoval. Vse, kar je delal ali govóril, je bilo prav, dobro in zhudapolno, zelo njegovo shivljenje je bilo ljubesnivo in nedolshno, kar ga je Bogu in ljudjém ljubesniviga storilo.

Slafti je pa **Jesuf** svojo ljubestin do ljudi v svojim ozhitnim shivljenji kasal. Kamor koli je prifhel, je dobro delal. Vkasal je otrozhizham k njemu priti in shegnal jih je. Terpéshnim, trudenim ljudém je rékel: „Pridite k meni in jes vaf bom poshivel.” Nehzhiga ni bres tolashbe sapustil. Grefhnike je miloftno sprejemal, polen krotkofti je take, ki fo safhli, na pot zhednofti nasaj peljal. On se ni nikoli vtrudil, zhe fo ga fhe tako preganjali. Zhe fo ga tudi nar bolj sanizhljivo rasshalili, je molzhal in je zlo svojim nar hujshim fovrashnikam dobrote fkasoval.

Tvoj fveti isgled, o boshja popolnamost, naj mi bode védno pred ozhmi!

V vřim ſvojim djanji, in nehanji hozhem na tebe gledati in ſamiga ſebe prařhati: „Kaj je moj Jeřuf ſtoril? Kaj bi v mojih okólfhinjah ſtoril?“

---

### **Jeřuf Kriřtuf**

nařh bořhi odreřhenik.

řin bořhi je perřhel na řvet, poiřkat in ſvelizhat, kar je bilo ſgubljeniga. Ne le ſ ſvojo beředo in ſ ſvojim iřgleđam nař je hotel od grehov — k pokóri in k veřhnimu ſvelizhanju peljati temuzh řhe umerl je, de bi nař ſvelizhal. Prořto- voljno je on, ki je bil nedolřhen in ki ni drusiga nizh, kakor dobro delal, terpel, kar bi mi imeli terpėti in nař je tako



s svojim nebéfhkim Ozhetam spravil. Kri in shivljenje je v' neisrezhenih bolezhinah na Krishi daroval, de bi nam nekonzhno dobrotljivost in usmiljenost boshjo in vezhno shivljenje sagotovil.

Bog odpušti sgrevanim in spokorjenim gresnikam tako gotovo, kakor gotovo je njegov Šin savolj grehov nashih umerl.

---

**Kako Kristusovo terpljenje koristno premishljevuju.**

**Pomifli: 1. Kdó je terpel?** Ljubi Šin nebefhkiga Ozhéta — ki je bil nar nedolshnejfhi in nar boljfi med ljudmi. Kako se smém pritoshiti in sa saméro boshjo iméti, zhe imam kaj terpljenja.

2. *Kaj je* Jesuf terpel? Neisrezhene martre na dufhi in na teléfu; nehvaleshnoft, safmehovanje, brestolashnoft nar bolj neufmiljeno in nar bolj sanizhljivo smert. *Kaj je* vse moje terpljenje proti njegovimu?

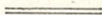
3. *Sakaj je* Jesuf terpel? Is ljubeshni in pokorfline do fvojiga nebeshkiga Ozhéta, is ljubeshni do naf ljudi. Švoj uk je s svojo kervjo poterdil in nam je s svojim terpljenjem in s svojo smertjo odpuhanje gréhov in vezhno shivljenje dofegel. Ali terpim tudi jes *savolj dobriga* — *po vólji boshji*?

4. *Sa koga je* Jesuf terpel? Sa vse ljudi, — sa nehvaleshneshe — sa svoje fovrashnike. Njegova ljubeshin je vse

obfegla. Ali bi smel jes le eniga fo-  
vrashiti? Ali bi ne imel jes tega lju-  
biti, ki je tako drago kupljen — s kervjó  
Jesufovo réshen? —

5. *Kako je Jesuf terpel? Voljno, sta-  
novitno, krotko, poterpeshljivo — po-  
polnoma v voljo svojiga nebeshkiga Ozhe-  
tá vdan. Kako pa jes terpim?*

6. *K' zhimu naj me njegovo terpljenje  
perganja? De se grehu odpovém, mu  
odmerjem in le tiftimu shivím, sa tiftim  
hodim in mu svešt oftanem, ki je sa me  
umerl.*



Ti si bil po krivim toshen in k san-  
zhiljivi smerti na krishi obfegil, nedol-

## **Krishev pot**

s fhternajstimi navadnimi fhtazioni.

### **Pripravljanje.**

Jesuf, moj nebéfki uzhenik in re-  
fhenik! sdaj hozhem poboshno premi-  
fhljevati, po kolikofhni, bolezhin polni  
poti si ti pred nami v nebefa fhel. Pa  
premistiti hozhem tudi, kako poboshno  
naj sdaj shivim, de kdej k' tebi v nebefa  
pridem. Amen.

# I. Š h t a z i o n.



Ÿ. **Jesuf!** Spominj tvojiga terpljenja in tvoje smerti.

R. **Varuj me** hudiga in poterdi me v dobrim.

Ti si bil po krivim toshen in k sanizhljivi smerti na krishi obfojen, nedol-

shni Jesuf! Ti si sgotj dobrota bil in ljudi le k dobrimu napeljati hotel; pa ravno sato si ti mogel umréti, ker si s ljudmi tako dober namen imel.

Na tebe jes hozhem misliti, boshji svelizhar! zhe po nedolshnim ali zlo savoljo tega kaj terpéti moram, ker bogabojezhe in po tvojim nauku shivéti hozhem. Zhe bi le pred Bogam nedolshen bil! Nizh me ne smé od dobriga odvrazhati, ne safmehovanje ne graja hudobnih ljudi. Zhe le Bogú dopadem! Ti si tudi, o Jesuf! savoljo svojiga uka veliko terpéti, in s he zlo umréti mogel.

-Ozhé násh i. t. d.

## II. Š h t a z i o n.



Ÿ. Jesuf! tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

Voljno fi teshki krish na ranjene rame vsél, milostljivi Jesuf! in k nam vřim klizal: „Kdor me hozhe nasledovati, naj fvoj krish sadéne!”

Sadenem ga! Rad fi prisadenem, de fe  
spokorim in poboshno in v zhédnofti shivim.  
Šgodaj fe hozhem navaditi, le to ftoriti,  
kar je prav in boshja volja, tudi zhe bi me  
teshko stalo. Moj Jefuf! Vterdi me!

Ozhe nafh i. t. d.

### III. Š h t a z i o n.





Ÿ. Jesuf! tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

Koliko si ti, o Jesuf! na-se vsél! Kako poterpesljivo si ti vse terpel! Od sazhetka svojiga shivljenja si bil svojimu nebéfhimu Ozhetu pokóren do smerti na krishi.

Zhe se od mladosti v dobrim vadim, me ne bóde nikoli teshko ftalo. She sdaj hozhem, o Jesuf! po tvojim boshjim uku shivéti; lahko breme je tó, zhe ga zhlovek she v mladih létih na-se vsame. Bog ne terja vezh od mene, kakor kolikor ftoriti morem, in mi pomozh daje.

Ozhe nash i. t. d.

## IV. Š h t a z i o n.



Ÿ. Jesuf! tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

Kako shaloftna je mogla Maria biti, kadar je svojiga preljubesniviga Šina med dvema hudodélnikama na krishi vifiti vidla! Kaj je moglo tvoje miloſtno

ferze obzhutiti, o Jesuf! ko si svojo shalofno mater saglédal?

Koliko morajo vunder starfhi savoljo otrók terpéti in preftati! Kako morejo otrozi dofti hvaleshni biti? — Ti, o Jesuf! si bil védno dober, hvaleshen, pokóren fin, vfa tolashba svoje matere. Po tvojim isgledu se hozhem tudi jes fvojim starfhem in sapovednikam posebno s tém hvaléshniga fkasati, de jim s dobrim sadershanjem vefelje délam in jim po mogozhofti malo fkerbi ftorim.

Ozhe nafh i. t. d.

## V. Š h t a z i o n.



V. Jesuf! tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

O Jesuf! tebi Šimon pomaga krish nésti. Kako rad bi bil jes tebi vstré-gel! Pa ti si nekadaj rékel: „Kar nar

majnhimu svojim bratov storite, to ste meni storili.”

Torej hozhem, ljubi Jezuf, tudi savoljo tebe ljudem, ki jih svoje brate imenujesh, postréshen in prijasen biti, kjér in kakor premorem, ako ravno sdaj le s majhnim sazheti morem. Bog imá nad vřim veliko dopadajenje, kar se is ljubesni do blishnjiga stori.

Ozhe nash i. t. d.

## VI. Š h t a z i o n.



✓. **Jesuf!** tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

**O Jesuf!** jes fi hozhem globoko v ferze vtifniti, kar in kakor fi ti terpel, de fi nam isgled sapustil, de bi tudi mi v tvoje stopinje stopili.

Na tvojo ljubestin in na tvoje terpljenje  
 hozhem misliti, kadar tvojo podobo vidim;  
 tvoje poterpeshljivosti in krotkosti se ho-  
 zhem spomniti, kadar imam tudi kaj ter-  
 pljenja ali kadar me dobro teshko stane.

Ozhe nash i. t. d.

## VII. Š h t a z i o n.



X. **Jesuf!** tvoj spominj i. t. d.

Pa kaj samorem od terpljenja govoriti! in kaj je vse moje terpljenje memo tvojiga, o **Jesuf!** Vse vtruden in pobit si bil, pa vunder si bil vse Bogu vdan in stanoviten do smerti.

Ali hozhem samo to storiti, kar mi je lahko in prijetno? Ali bi smel dobre dela opušhati takrat, ali koj se vtruditi in obupati, zhe me teshko stane? Kako bi mogel tako svojo pokorshino, svojo ljubeshin Bogu skasati? Bog hozhe, kar je prav, ne pa, kar je le lahko iu prijetno: njegova, ne moja volja naj se sgodi!

Ozhe nash i. t. d.



## VIII. Š h t a z i o n.



V. Jesuf! tvoj spominj i. t. d.

„Ne objokovajte mene, temuzh febe in svoje otroke!“ Tako fi ti, premili Jesuf! blagim shenam rekel, ki so te na tvoji krishevi póti objokovale. Ti fi bil

sa - nje in sa - njih otroke bolj fkerben,  
kakor sa - fe.

Ali bi smel tako hudobno, nefrezhno  
déte biti, de bi se starfhi savoljo mene  
jokati mogli? O, to bi bilo ftrafhno! —  
Nak! takiga sadershanja se hozhem pri-  
sadevati, de bodo moji starfhi tolashbo  
in vefelje nad menoj dofhivéli.

Ozhe nafh i. t. d.

## IX, Š h t a z i o n.



Ÿ. Jesuf! tvoj spominj i. t. d.

O Jesuf! kako je tebe tvoj krish ob-  
tэшil! Tode ti se ga nifi branil, temuzh  
ga stanovitno nefel. Ja, kolikor vezhji  
je bilo tvoje terpljenje, toliko bolj po-

terpeshljiv in voljan v voljo nebesnkiga  
Ozheta si bil.

S boshjo pomozhjo mi je vse mogo-  
zhe, zhe le refnizhno hozhem. Veliko  
rezhi me she sdaj lahko ftane, ki so se  
mi v sazhetku teshke sdéle. Vse, kar  
je prav in dobro, hozhem voljno in ve-  
felo ftoriti, is ljubesni do Bogá, kakor  
si tudi ti, o Jesuf! is ljubesni do Ozheta  
in do naf voljno terpel.

Ozhe nafh i. t. d.

## X. Š h t a z i o n.



Ÿ. Jesuf! moj spominj i. t. d. (kakor gori).

O Jesuf, moj svelizhar! neufmiljeno fó ti obleko is shivota ftergali in ti tako vse rane ponovili; in v pijazho so ti shelzh in jefih podali.

Ali bi jes smel prepovedaniga vefelja  
ifkati? Bi smel jes kdaj kaj ftoriti ali  
perpuftiti, kar je soper tvoje fвете sa-  
povedi, o moj Bóg? Nikdar ne! To fe  
nefmé nikóli sgodíti! Moje vefelje naj  
bo vfelej nedolshno in fpodobno, de fe  
mi pri njem ne bo treba ne framovati  
ne bati.

Ozhe nafh i. t. d.

XI. Š h t a z i o n.



✓. **Jesuf!** tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

Neufmiljeno so tebe, o nar nedolshni-  
fhi **Jesuf!** na sanizhljivi krish pribili!  
Ti fi k vřimu molzhal; famo k svojimu  
nebefhkímu **Ozhétu** fi glasno molil:

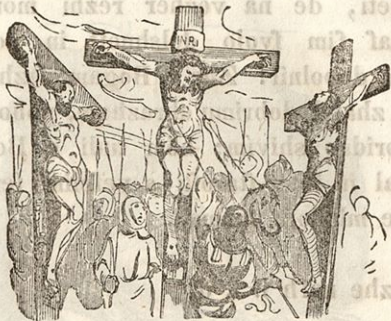
„Ozhe! odpusti jim, sakaj ne véjo, kaj delajo.”

Mene tako lahko jesa prime, zhe mi kdo lé kaj nar manjšhiga shaliga stori ali rezhe. Ti, o moj svelizhar! si toliko terpel, pa vunder she sa svoje sovrashnike molil. Ali bi ne imel po tvojim isglédu se ravnati? Ali bi ne imél terpéti, kar mi drugi storé, ker ne delajo shaliga is hudobije, in dostokrat ne vejo, kaj pozhnejo? O Bog! Jes vřim odpustim; odpusti tudi ti nam vřim! Amen.

Ozhe nash i. t. d.



## XII. Š h t a z i o n.



Ÿ. **Jesuf!** tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

**Ti** si svoje shivljenje daroval, o premili **Jesuf!** in sa naš na krishi v prestrašnih martrah shivljenje fklenil. **Kako** mirno si samogel rezhi: „Dopolnjeno je!”

She sdaj hozhem vsaki dan tako pre-  
shivéti, de na vezher rezhi morem:  
Danaf fim svojo dolshnost in boshjo  
voljo dopolnil! Zhe s Bogam sazhnem,  
svoj zhaf k dobrimu obrazham, poboshno  
in pridno shivím: bóm tudi s Bogam  
nehal in fe v starosti s veselim ferzam  
svoje mladosti spomnil.

Ozhe nafh i. t. d.

## XIII. Š h t a z i o n.



Ÿ. Jesuf! tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

O mati mojiga odrefhenika! kaj si ti terpéla, ko si svojiga ljubiga Šina na krishi umerati in potém mertviga v svo-jim narózhji leshati vidila! O koliko si

s njegovo smertjo sgubila! Pa vunder  
 si stanovitna pod krishem ostala, polna  
 saupanja v Bogá!

**O Bog!** ferze velike bolizheni terpi,  
 kadar svoje starfhe in dobrotnike mora-  
 mo umerati gledati. Tode v tebe sau-  
 pamo! Ti si jih nam dal; ti jih sopet  
 k sebi vsamefh. Tebi jih priporozhimo.  
 Ti si in bofh nash Ozhe vselaj ostal.

Ozhe nash i. t. d.

## XIV. Š h t a z i o n.



Ÿ. Jesuf! tvoj spominj i. t. d. (kakor gori).

Poslédnjizh so tebe, moj svelizhar! v grob poloshili. Tukaj si po svojim truda polnim shivljenji in britki smerti poslednjizh pokoj najdel.

Vse me opominja, de moram enkrat umréti, in de vtegnem tudi kmalo umréti. Mladost in sdravje me smerti ne varjeta. O moj Bog! na smert misliti se nebojim; ja jes ne morem sadofti sгодaj na - njo misliti sazhéti, ker se mi je is tega uzhiti, kako moram sdaj v mladosti shivéti, de bi se smel prihodnjiga vezhniga shivljenja veseliti. Jes moram, jes hohem sdaj storiti, kar si bom ob konzu svojiga shivljenja shelel de bi bilo storjeno. Takrat bi bilo preposno.

Ozhe nafh i. t. d.

## XV. Š h t a z i o n.

Hvala bodi tebi, o Jesuf! sa vse tvoje terpljenje, ktero si is ljubeshi do naf

prestal! Sdaj v nebefih shivifh in kraljujefh. In kdor sa tabo hodi, bo tudi prišel. To se hozhem s vfo mozhjó prisadevati, de se bom nekadaj vezhno s teboj vefelil. Amen.

---

## M o l i t v e.

---

### O Veliki nozhi.

Tudi pri sv. mafhi dobre.

Hvala iu hvaleshnost bodi Bogú Ozhetu; zhaft in pozhaftenje njegovimu Şinu, nafhimu refheniku, ki je s naf na krishi umerl in tretji dan, kakor je sam pre-rokoval, od smerti vftal. Aleluja!

Gospod je reſnizhen in ſvéſt. ! Kar je on obljubil, ſe bo tako gotovo ſgodilo, kakor je Jeſuf od ſmert vſtal. Aleluja!

*Zérkvina molitev.*

O Bog! ki ſi nam po vſtajeſnji ſvoji-ga ſina, naſhiga reſhenika, vrata k vezh-nimu ſvelizhanju odperl, mi tebe pro-fimo, dodéli nam, de ſe naſhe poboshne ſheljé in voſhila, ktere nam v ferze daſh, tudi iſidejo, po ravno tiſtim Jeſufu Kriftufu, naſhimu Goſpodu! Amen.

Nebéſhki reſhenik! Ti ſi ſe ſa naſ na krishi daroval. Jeſ tudi Bogu ſvoje zélo ferze darujem. De bode pa njemu dopadlo, ga hozhem vſih grehov ozhiſtiti.



Tukaj pomisli, v katerih pregreških se hozešh  
 slahti poboljšhati.

O prezhaftiljivi Jesuf! ti si vse svoje  
 sovrashnike premagal, she martre in  
 smert. Pri tvoji smerti so se tvoji so-  
 vrashniki veselili in tvoji prijatli so ob-  
 magovali; bali so se, de bi se vse do-  
 bro, kar si ti storil in obljubil, v njih  
 ne isfhlo. Pa pri tvojim od smerti vsta-  
 jenji se je vse naglo preobernilo in lepo  
 isfhlo. Tvoj svet uk, kteriga si do  
 smerti terdil, so sa nebeshko refnizo  
 spofnali; takrat si ti sprizhal, de si sve-  
 lizhar svetá in odrefhenik ljudi, ki ga  
 je Bog poslal. Sa tó tudi jes nezhem  
 upanja in ferza sgubiti, zhe se mi dobro  
 koj odsedati nozhe; zhe imam le vselej

prave in dobre naméne! zhe le pridno délam; Bog bo gotovo vse prav in dobra storil, zhe ne tu, pa v drugim shivljenji gotovo.

### Jesuf Kristuf v nebéfih.

Ti, o nebefhki odrefhenik, si svoje delo na semlji konzhal in si se sopet k svojemu Ozhetu v nebéfa vernil, od kodar si bil poslan. Tam fedifh na defnizi boshji, tam si ti nash boshji brat in prijatel, zhes vse povsdignjen; tam ti shivifh in kraljujefh s vfo mogochnoftjo in velizhaftvam. S ponishnimi in saupljivimi ferzi mi tebe molimo!

Ko si k svojimu in našhimu Bogu — k svojimu in našhimu Ozhetu fhel, si djal: „V hihi mojiga Ozheta je veliko prebivaliſh; jes grem tje vam tudi prebivaliſhe pripravit, de bote tudi vi tam. kjér fim jes.” Tam si tudi sa mene proſtor pripravil. Kje hozhem sato sгодaj svoje miſli in shelje oberniti. Tudi pot si nam tje kje s svojo beſedo in s svojim iſglédam pokasal; ti si fhel ſam ſkosi terpljenje v svoje velizhaſtvo. Od poti, na ktero ſe v mladosti podam, tudi v ſtarosti ne bom odſtopil; in kamor sdaj grem, tje bom tudi enkrat priſhel. — „Ali fim na pravi poti? — Ali ſhivim po tvojim uku? po tvojim iſgledu?” Zhe fim préd dober in po-

boshen; zhe vezh dobriga storim; zhe me vezh truda in prisadevanja dobre dela stanejo, vézhji bo v nebéfih moje veselje in svelizhanje.

Jesuf! ti mene v svojim velizastvu ne posabih! Milostljivo se na-me oserafh. Poterdi me s svojo milostjo, de te svesto nasledovam in te bom kadàj od ôblizhja do oblizhja gledati, vezhno ljubiti, hvalliti in zhaftiti mogel! Amen.

Sa nebó sim se rodil,  
 Moj namèn je bolji svét,  
 Sgubil jes ne bom shivljenja,  
 Naj bo truplo rôp trohnenja,  
 Šaj bom vftal od smerti spét,  
 In Bogá na vek zhaftil.

## O Binkufhtih.

Pred svojim odhódam v nebó je Jeshuf uzhenzam obljubil svetiga Duha uzhenika poflati, ki bo vfo refnizo uzhil. V podobah gazezhih jesikov je prifhel binkufhtno nedeljo k njim. Sdaj se jim je nova luzh pofvetila in sveta gorezhnost se je v njih ferzih vnéla. Sdaj fo vse saftopili, kar jih je Jeshuf uzhil, in pripravljani fo bili, sa njegov uk kri preliti. Nizh in tudi smerti se nifo sdaj bali, osnaneli fo pokoro in odpufhanje grehov, v fim narodam fo govorili, de je Jeshuf, kteri je krifhan bil in je fpet od smerti vftal, od Boga poflan svelizhar ljudi. Tako je bilo kerfhanftvo na fvét vpeljano in boshje kraljeftvo — *kerfhanfka zerkev* — na svétu sazhetó.

### *Zerkvena molitev.*

O Bog! ki fi ferza vernih s svetim Duham rasfvetlil, dodeli nam, de bomo

po tóftim svétim Duhu sposnali, kar je prav in daj nam se vfelej njegove to-lashbe rasveseliti, po Jesufu Kristufu, tvojimu Šinu, Gospodu našhim! Amen.

Nebefhki Ozhe! tvoj Šin je vfm fvetiga Duha obljudil, ki te sa-nj pro-fijo. O jes sposnam svojo flepoto in flaboft; jes vem, de bres tvoje milofti nizm dobrigo ftoriti, in tudi ne dobre mifli obuditi ne morem. Profim te po tvojim Šinu sa fvetiga Duha, de me rasvetlí, kadar tvojo befedo, uk tvojiga Šina, poslufham in daj mi pomozh, de bom tudi po nji shivel. Jes moram pa tudi s tvojo miloftjo svefto delati. Tvoja volja je, de tvojo befedo, uk tvojiga Šina pasljivo poslufham in pridno spol-

njam. Tvoj svéti Duh naj me ras-  
svétlí, de bom tudi vse prav saftopil;  
on naj mi da mozh, de bom po tvoji be-  
fedi shivel. S mojo vestjó me pred hu-  
dim opominjafh. Po tem opominjevanji  
moram shivéti; sakaj to pride od tebe,  
o Bog! Ti mi v fvetih sakramentih po-  
mozhke k poboljšhanju in posvetenju  
ponudifh; daj, o Bog! de jih bom vselaj  
s vrednim ferzam prejél.

Napolni, o Bog! kakor fi aposteljne  
napolnil, tudi njih naslednike, nafhe  
uzhenike in dufhne pastirje; oshivi njih  
befédo in poshegnaj njih déla! Pofhlji  
tolashnika vřim, ki fo shaloftni, ki terpé  
in umerajo — vřim, ki fo v smotah, daj  
uzhenika, — nam vřim pa duhá refnize

in ljubesni, ki naš povzehuje po Jesufu  
tvojim Šinu, Gospodu našimu in sveli-  
zharji! Amen.

### Od kerfhanške zhdnoſti.

Velikokrat ſe ſliſhi: »Ta zhlovek imá zhd-  
noſti!« — *Zhdnoſt iméti*, to hozhe veliko rezhi.  
Zhdnoſt imá ſamo tiſti, kateri pri vſaki prilošno-  
ſti, tudi zhe ga teſhko ſtane, ſtori, kar je prav,  
in ki vſe ſavoljo tega ſtorí, ker je boſhja volja,  
de vſelej ſtorimo, kar je prav; tedaj iſ ljubesni  
in pokorſhine do Bogá. To je zhdnoſt,

Kerfhanſka je pa zhdnoſt, zhe pri vſim na  
Jesufa Kriftufa, na njegove beſede in iſglede mi-  
ſlimo in zhe ſe priſadevamo, po Jesufu Bogú  
dopaſti.

Zhdnoſt je nar vezhji blagó, ktero zhlovek  
ſheljéti iñ imeti ſamore. Ona je naſh edin zil in



konez na semlji: Bog naš je sató vftvaril; Je-  
 suf Kristuf je sa to is nebéf prifhel, de imámo  
 v zhednosti shiveti in po nji v nebefa priti. Ona  
 fama nam pridobí dopadajenje pri Bogu in pri  
 ljudéh; ona naš v terpljenji tolashi in nam per-  
 pufheno veselje fladí; ona naš v smertni uri ne-  
 sapuftí — in ona nam v nebefih nefkonzhno in  
 vezhno plazhilo pripravlja.

Nobeniga truda se tadaj ne smemo bati, v zhed-  
 nosti shivéti. Kdor zhednoft iméti hozhe, se  
 mora prisadevati, in to tudi takrat fhe ftoriti, kar  
 je boshja volja in prav, kadar ga fhe tako teshko  
 ftane. Tode, zhe Boga in to kar je prav, refni-  
 zhno ljubimo, nam bo tudi to lahko, kar se nam  
 fizer teshko sdí, in zhe bomo vezhkrat tako sto-  
 rili, loshej nam se bo sdélo. Šaj sam Jefuf pra-  
 vi: *Kar je pri ljudéh nemogozhe, to je pri Bogu.*  
 namrezh s boshjo pomozho — *mogozhe.* Profi-  
 mo tadaj Bogá vfelej prav ferzhno sa zhednoft.  
 On nam bo gotovo svojo pomozh dodelil, zhe se

bomo lé tudi sami prifadjali, vedno boljshi in sve-  
tejšhi prihajati.

Kdor, kar je prav, vselej stori,

Po uku Jesufa shiví,

In boshjo voljo rad sposná,

Ta tudi zhednost pravo' má.

## O d m o l i t v e.

K zhednosti molitev nar bolj pripomóre; ja mo-  
litev nizh drusiga ni, kakor vajeenje v zhednosti in  
duh vsih zhednost.

Moliti se pravi *svoje misli k Bogu povsdigniti*,  
s gorézhim ferzam se s Bogam pogovarjati, Bog  
ni kakor zhlovek, de bi lé na tó pasil, kar mu  
kdó tjè govori. Bog le na ferze, na dobre voljo  
gleda. Kdor fizer poklékne, roké povsdigne, in  
*oxhe nash* ali kako drugo molitev sgovarja, na  
Bogá in na kaj dobriga pa ne misli, ta ne móli:

le prasne besede govori; to mu nizeh ne pomaga in Bogu ne dopade. Mi moramo na to misliti, kar isgovarjamo. Refniza nam mora biti. Kdo se bo le upal, Bogu kaj govoriti, kar mu od serza ne gré?

S rokami vsdigni tud' serzé,

In misel naj v nebéfa gré.

## Kaj morafh storiti, kadar moliti hozhefh.

Mi moramo vezhkrat moliti in si Bogá in njegove popolnosti, kakor je mogozhe, misliti. Pa mislih si morde: Ne vem, kakó de bi molil — kako s Bogam se pogovarjal. Ej! to ni teshko. Dobro dete shé vé, koj s svojim ozhetam govori. Obljubi jim, de hozhe pokorno in pridno biti. Zhe pa kaj hudiga stori, jih *odpushanja prósi*. *Sahvali se jim*, zhe od njih kaj prejme. *Profi jih*

sa tó, zhefar potrebuje. Ni mu treba dolgo pomisljevati, kaj bi reklo; ferzé mu govori. Tako tudi ti stori, zhe hozhefh moliti, to je, s svojim nebeskim Ozhetam se pogovarjati.

Glej, zhe si ti, kolikor ti je mogoche, misliffi, de je Bog nar svetejffi, sam na sebi nar popolnejffi bitje nar vezhi dobrota, in potem rezhefh ali si misliffi: »Moj Bog, kako samorem jes tebe dovolj ljubiti in zhaftiti! Kogá sim jes mémo tebe?« Kadar tako govoriff ali si misliffi, Bogá moliffi; ti ga hvaliff in zhaftiff. Zhe pomisliff kako je Bog dober proti tebi in vffim ljudém, koliko dobrot si od njega prejél in fhe fleherni dan prejemaiff, se mu bofh sa vse dobrote sa-hvalil in njegove darí k debrimu obrazhal. Zhe si spomniff, de Bog nar svetejffi vse vidi in vse vé, in potém v ferzu rezhefh: »Moj Bog! nikoli nizh napzhniga nozhem pred tvojimi ozhmi storití; smeraj se hozhem tako sadershati, de ti bom dopadel: ti prav moliff. She vezh, to je nar boljffi

molitev, zhe pred Bogam kaj dobriga fklenešh. Tako bo vfaka mifel she molitev pred Bogam. In to se pravi is ferza moliti, ali svoje ferze s Bogam govoriti puftiti.

Sató imej vedno Boga pred ozhmi in bodi poboshen; potlej ti bode vlaštno ferze povedalo, kaj imash Bogu govoriti, *kratko in dobro*. In zhe vezhkrat in rad na Bogá mišliš, bošh tudi dobro déte, bošh vedno bolji in poboshnejšhi.

Rado, dobro, moli déte,

K dobrimu ti mozh to dá.

Vsak kristjan, k' sna prav moliti,

Tudi prav shivéti sná.

**Kaj ftori, kadar Bogá kaj profišh.**

Veliko ljudi je, ki mišljijo, de le takrat molijo, kadar Bogá kaj profijo. Od Boga hozhejo smerá, kaj iméti, bres de bi prav prevdarili in ftorilij

kar Bog od njih hoze iméti; taki hozejo, tako rezhi, Bogu vkasati, kaj naj stori. Ako se koj ne sgodí, kar sheljejo, pa mislijo, de molitev nizh ne pomaga, ali pa she zlo so per Bogá toshijo.

Mi smemo, ja zlo dolshni smo Bogá sa to profiti, kar na duhi in na teléfu potrebujemo; ne pa, kakor de bi mu she popred povedati mogli, kaj je dobro in koriftno; ampak sató moramo moliti, ker smo dolshni, nar bolj dobrotljiviga štvarnika in Gospoda sa vse v ponishnosti profiti, ker sposnamo, de imamo vse od Bogá in smo dolshni se vfiga le po njegovi volji poflushiti, de zeno dobrot sposnavamo in de se prisadevamo s dobrim sadershanjem si jih saflushiti. Marfikaj pa she le po molitvi ali pa po refnizhnim saupanji v Bogá prejamemo. To imajo pa le tifti, ki so poboshni in pridni in po boshji volji shivijo.

Kar ti Bogá profifh, mora kaj dobriga biti; kar si pa Boga profiti ne upash, gotovo ni dobro;

kaj taziga pa tndi sheljéti ne smesh. Zhe pa Boga sa njegovo pomozh profish, de bi se poboljšhal, nedolshnost ohranil, vedno umnejshi in boljshi biti mogel: o to je v refnizi dobro! to je nar bolje, kar si volhiti moresh; to naj bo tvoja gorezha shelja in fkerb. Taka molitev dopade Bogu; on ti gotovo dodeli, kar k temu potrebuješh. Tode is serza ti mora iti; refniza ti mora biti, kadar molish; drugazh bi bilo, kakor de bi se s molitvijo le norzhevati hotel. Premisliti morash tadaj, kar ti nar bolj manka — kaj ti je storiti, zhefar se varovati — kako morash sazhéti, de ti vse bolje pojde. Potém si refhuizhno fkle- ni, in Bogu obljubi, de se hozhefh pridnosti, uma, priloshnost in pomozhkov, ktere ti Bog dá, dobro poslushiti. *Štori, kar ti je magozhe; kar pa na moresh, Bogu prepusti.* S njegovo pomozhjo samoresh vse storiti, kar ti je storiti, ako le ref hozhefh. Bog pak ti ne bode ne zhednosti ne nebéf dal, ako po njema refhuizhno ne hrepenish.

Dete, ki s'he samo hoditi sná, pa hoditi nozhe, nelme terjati, de bi ozhe ga nositi mogel. Štore le tudi, kar ti je storiti; pofili se: *Bog ti potim gotovo pomaga.*

### Kadar Boga zhašne frezhe, ali pomózhi v fili profiſh.

Tako morash njemu prepustiti, de stori, kar v svoji modroſti sa dobro ſposná. Ti sam nevéſh, kaj de je tebi k pridu in koriftno. Bóg, tvoj nebeſhki Ozhe, vé; on sa tebe ſherbí. Dober in pameten ozhe ſvojim otrokam ne dájo vſiga, kar ſheljé! Domiſhljujejo ſi vezhkrat kaj, kar zló mogozhe ni ali kar bi jim ſhkodljivo bilo. Doſtikrat tudi ozhe pravijo: »Déte! ti ſhe tega sdaj ne potrebuješh;« ali pa: To ſi morash pred s pridnoſtjo in s lepim ſadershanjem ſafluſhiti.« Tako ſi tudi ti lahko miſliſh, de tudi Bog s ſvojimi



otrózi tako déla. Bog naf pufti vezhkrat dolgo kaj profiti, de se vezh na - nj fpomnimo, bolj bogabojezhe in v pridnosti shivimo in se mu potém, kadar dobimo, kar smo sheljéli, bolj sahvalimo in darove boljshi obrazhamo. Dostikrat nam kaj drusiga dá, kakor kar ga profimo in pa she kaj boljshiga nam dá: Tako dobrotljiv je Bóg! Šaupaj tadaj v Bogá, on bo gotovo vse dobro naredil. Pa, dobro vedi! *Ti morash tudi svoje dolshnosti dopolniti.* Odrafhen otrok, ki she delati samóre, si mora sam kruhek flushiti; saftonj ga ozhe ne bodo smeraj redili. Torej se tudi lenuh in sanikernik ne smé sanafhati, de bo Bog sa-nj fkerbel. Tukej veljá: zhlovek! pomagaj si sam, in Bog ti bode tudi pamagal. Vtifni si tadaj dobro v ferze: Zhe Bogá kaj profish, prav svefto in refnizhno v Bogá saupaj, ki je tvoj nar boljshi Ozhe; vdaj se ves v njegovo voljo; prisadevaj se pa tudi sam nevtrudno to dofézhi, sa kar ga prófish. Tako gotovo ne bofh nikolj saftojn profil.

Zhe stiska fila te nadlóg  
Saúpaj, dal pomozh bo Bóg.

Kakšnih rezhi naj Boga posebno profimo, naš gospodova molitev ali *ozhe nash* uzhi. Tako naš se Jesuf moliti uzhil in tako je tudi sam molil. Obljubil nam je, de naš bo nebéhki Ozhe gotovo uflifhal, zhe bomo v njegovim iménu, te je, po njegovim poduku, po njegovim saflushenji. Boga tega profili, kar nam je dobro in koristno. Jesuf je v nebesih pri svojim Ozhétu; po njemu nam Bog vse dodelí, kar je v refnizi dobro; sakaj famo po njem samoremo dobri otrôzi Boshji biti in se njegovih dobrót vredne storiti.

---

### Od dobriga naména.

Ti si she gotovo vezhkrat flifhal, de je na dobrim naménu slo leshezhe. Bog namrezh na ferze, na dobro voljo gleda; ali kako *miflimo*, ali sakaj

mi tó ali uno storimo. Ti imásh dober namen, zhe to storish, *kar in kakor Bogu dopade*. Tode to fhe ni dovolj, de imásh le dober namen; tudi prisadjati se morásh, de tudi dobro poprimešh, iu tako dobro storish, kakor morešh, kar ti je storiti. Glej tadaj, to je dober namen, zhe ne govorish le samo s besedo, temuzh prav refnizhno v ferzi mislih: „*Jes hozhem to storiti, ker je boshja volja in kakor je boshja volja, kakor dobro morem.*”

Švoje misli, besede in djanja Bogu darovati, se pravi, refnizhno voljo iméti, vselej tako misliti, tako govoriti in delati, kakor Bogu dopade. Kar je napák ali gréh, to se Bogu ne more darovati. *Vse s saflushenjem Jesufa Kristusa sdrushiti*, se pravi: svojo nevrednost sposnati in samo v saflushenje Jesufa Kristusa saupati, pa tudi vohiti in se prisadjati vse storiti, kakor je Jesuf uzhil in delal, de bomo po njem Bogu dopadli. Potim se sгоди v Jesufovim imenu.

---

## Od snaminja sv. Krifha.

Dobriga naména naj te snamnje sv. Krifha opomni, s katerim poboshni kriftjani molitev in svoje delo sazhejo in fklenejo. S tem pokashefh, de fi Kriftjan, in de kakor pravi Kriftjan shiveti hozhefh. Štori tadaj vse:

*V Jmenu Boga Ozheta* — is ljubesni in pokorfine do Boga, svojiga nebefhkiga Ozheta;

*In Šina* — po uku Jesufa, svojiga uzhenika; v sdrushenji s njim.

*In svetiga Duha* — s boshjo pomozhjo, po milofti svetiga Duha.

To je nar bolji namen.

## Špremifhljevanja

in  
m o l i t v e.

Še jih domá, kakor tudi v zerkvi poflushiti.

V semi fi, ljuba mladof! fledgehe dobre nauke vezhkrat k ferzu; gotovo bofh potém is ferza k Bogu govorila, pred Bogam fvoje gréhe objokovala — ga odpufhenju in pomozhi profila, de bi fe v' prihodnje grehov varovala in le tó fforila, kar je prav in Bogú dopadljivo: in to fe pravi moliti. Priftavljene molitve naj ti dajo navod in naj ti ferzhno molitev lajfahajo.

### Kako Boga zhaftiti.

Kako imamo Bogá zhaftiti, naf Jefuf s temi befedami uzhi: „Bog je duh, in kteri ga mólijo, naj ga v duhu in v refnizi molijo.“ — Bog je

duh — on ni kakor zhlovek, ki le na unajne rezhi gleda; Bog bolj na dobro ferze gleda. On hozhe, de ga ljudjé *v duhu* in *v refnizi* molijo, to se pravi: nafh duh, nafhe ferzé naj se k Bogu povsdigne; pomiflimo, kako dober in svet je Bog de ga po vrednosti s dobrim duham in s dobrim sadershanjem zhaftimo.

Mi moramo Boga *v refnizi* moliti. Nafhe ferze in shivljenje naj je tako, kakor s befedo govori-mo. Kaj le pomaga, veliko lepih befedi isgo-varjati, pa ne pomifliti in ne saftopiti, kaj go-varimo? — zhe tudi tega ne storimo, kar Bogu pravimo in obljubimo? — zhe nam nafhe molitve k poboljshanju ne pomagajo? Kakor se dobrimu Ozhetu le takrat zhaft in veselje dela, zhe se njegovi otrozi dobro vedejo, zhe so ubogljivi in pridni: tako tudi mi Boga le s poboshnim shivljenjem *v refnizi* zhoftimo. Vse nafhe shivlje-nje in djanje mora biti Bogu k zhafti. *Bogu flushiti* se pravi, njegovo sveto voljo spolnovati.

In tako mora vse nafhe shivljenje vedna flushba boshja biti.

Bogá famo takrat ti ne zhaftifh,

Ko jesik mól' molitvize lepé,

Ampak zhe tud' po njih tako shivífh,

In tudi zhuti tvoje jih ferzé.

Mi moramo tudi po sunajne pokasati, de Boga zhaftimo, slafti pri ozhitni flushbi Boshji v zerkvi. O, kako je to pazh lepo, zhe se veliko ljudi sdrushi, de Boga fkup zhafté, pri pridigah njegovo voljo poslušhajo in mu v novizh pokorfino obljubijo! Tukaj se *vsi* otroke *eniga* Ozheta pokashejo, ki je v nebesih — kakor bratje in sestré med feboj. Kdo bi ne bil bolji, poboshnejfhi in kdó bi ne ljubil bolj svojiga blishniga?

Pridi tadaj pridno k ozhitni flushbi boshji in sadershi se tako v zerkvi de boh Bogú in ljudem dopadel.

Boga móliti.

O moj Bog! jes tebe réf ne morem viditi in sapopasti: vem pa vunder, de fi stvarnik in Gospod zeliga fvetá in de je vse od tebe, kar je v nebésih in na semlji. Zhe bolj pridno na to pasim, kar vidim in flifhim, bolj bom tebe spofnoval. Ti fi vse prav dobro naredil; ti tudi vse nar boljje vesh in sponafh; tebi je vse mogoze, karkolj hozhefh; hozhefh pa le, kar je prav in dobro. Vse dobro pride od tebe, in vse, kar fi le dobriga in popolniga mifliti samorem, je v tebi sdrusheno, *ti nar vezhji dobrota!*

Mi she dobre in zhednostne ljudi zhaftimo in zhiflamo. *Tí fi nar fvetejshi*



in she savoljo tega vse zhaſti vréden. Kako samorem jes tebe dovolj zhaſtiti in po vrédnoſti moliti, o Bog! Kogá fim jes memo tebe! Tode tebi je shé dobra volja vſezh. Kakor je dober ozhe s dobrim sadershanjem svojih otrók po-zhaſtèn, tudi ti od mene zhaſten biti hozheſh; zhe vezh dobriga ſtorim, bolj ti dopadem. Takrat te prav zhaſtim, kadar po tvoji volji shivím in ſe prisadénem, vedno poboshnejſhi in boljſhi prihajati. Tako naſ ji Jeſuf, tvoj ſin uzhil, de te zhaſtimo.

O moj Bog! jes ſe hozhem prisadeti, prav dober biti in ſe vedno boljſhati. Vezhkrat ſe hozhem ſpomniti, de ti vse vidifh in veſh; vſiga ſe hozhem ſkerbno

varovati, kar je napàk, in vsakiga greha, ki je nar vezhji hudo, se hozhem bati in ogibati. **S** tem te hozhem zhaftiti, de se smeraj dobro sadershim, in vse rad in voljno storim, kar tebi dopade. **To** pred teboj, o **Bog!** sklenem. **Daj** mi pomozh! **Prosim** te po **Jesufu** **Kristufu**, **tvojim** **Šinu**, **nashim** **Gospodu** **in** **svelizharji**. **Amen.**

---

**Sahvaljenje sa boshje dobrote.**

**O** **Bog!** kako dober si ti! **Vse** **ljudi** **ljubish**, **kakor** **svoje** **otroke**. **Ti** **si** **nash** **nar** **boljshi** **Ozhe**, **tudi** **moj** **Ozhe**, **in** **jes** **mis** **ravno** **tako** **tvoj** **otrok**, **kakor** **je** **nar**

bogatejšhi in nar imenitnejšhi zhlovek  
na svétu.

Koliko dobrót fim shé od tebe prejél!  
Shivljenje, sdravje in ravne ude imam  
od tebe. Kako reven bi bil, zhe bi ne  
videl, ne flifhal ali ne govoril, — zhe  
bi ne mogel hoditi ali pa delati!

Tebi, o Bog! se moram sa to sahva-  
liti, de moji staršhi in drugi dobri ljudjé  
sa me fkerbé, mi dajo in ftoré, zhefar  
potrebujem. Od tebe pride vsaka do-  
brota.

Slasti se ti pa sahvalim, o moj Bog!  
de si mi um in pamet dal, de dóbro in  
hudo raslozhiti in tebe svojiga stvarnika  
fposnati, ljubiti in zhaštiti morem. Jes  
se ti sahvalim sa vsako dobro mifel, ki

mí v glavo pride, sa vřak koriftni nauk, ki ga flifhim, sa vřako priloshnořt k dobrimu, ktero mi ti dařh. Vře dobro pride od tebe! — Ti fi řhe zló Jefufa, řvojiga řina na řvet pořlal, de moremo po njem sdaj poboshni in dobri, po řmertí pa vezhne svelizhani biti.

Sa toliko in tako velike dobrote, ře jes tebi, o moj Bog! ne morem dořti řahvaliti. Pa řtoriti vunder hořhem, kar premorem in kar tebi dopade. To pa gotovo ni nizh drusiga, o mili nebeřhki Ozhe! kakor de řim ti voljno pokoren in veř po tvoji volji řhívím.

Kakor fi ti meni dober in milořten, hořhem tudi jes drugim dober biti; řaj

so oni tudi tvoji otrozi, Ozhe nebeshki! Sahvalim se ti tudi sa vse dobrote, ktere vřim mojim blishnjim na dufhi in na telefu podelish; is ferza jih vřim privóřhim in se tvoje dobrotljivosti veselím. Ti dafh vfazimu, kar mu je treba, in koriftno.

Sadovoljen s tem, kar mi dafh, nozhem nobenimu savidati, zhe ima kaj vezh ali kaj boljřhiga, kakor jes; nobeniga nozhem sanizhevati ali saframovati, zhe ni tako frezhen kakor fim jes. O ko bi takim ljudém le pomagati in jim kaj od fvojiga dati mogel! Sdaj she hozhem, o Bog! tvojih darí se tako poflushiti, de bom kadaj tudi drugim pomoshen in koriften biti mogel. Tako

ti hozhem svojo hvaleshnost fkasovati. Dadeli mi k temu tvojo pomozh po Kristufu, nashim Gospodu. Amen.

### Od ljubesni do blishnjiga.

Ljubesni do Bogá ne moremo bolj pokasati, kakor zhe blishnjiga kakor sami sebe ljubimo; sakaj to je volja boshjal, ki tudi vse ljudi, kakor svoje otroke ljubi in vsem dobrote fkasuje. Jesuf ni nizeh tolikokrat in tako na terdo sapovedoval, kakor de blishnjiga ljubimo. »To je moja sapoved« pravi on, »de edin drusiga ljubite, kakor sim jes vas ljubil; na tem vas bodo sposnali, de ste moji uzhenzi, pravi Kristjani, zhe se med seboj ljubite.« On je tudi she zlo rekel: »Kar bote enimu mojih bratov storili (tako imenuje ljudi); bom ravno tako sarajtal, kakor de bi bili meni

storili.« Pa tudi réf ni nizm lepšiga in nizm boljiga, kakor je prava ljubesin do ljudi. Ta nam nad vřimi dobrimi ljudmi tako slo dopade; in kdo te ljubesni nima, tudi dober zhlovek ne more biti

Réf je, de nekteri bolj saflushijo, de jih obrajtano in podperamo; tode mi nefmemo ljudi le famo savoljo tega ljubiti, zhe so nam dobrotljivi ali zhe imajo lepe lařtnofti. To bi ne bila prava ljubesin do blišnjiga. Jesuf rezhe: »Zhe le tiřte ljubite, ki vař ljubijo; zhe le tiřtim pořtreshete, od kterih kaj plazhila upate: nizm bolji ne delate, kakor nevéřniki in hudobneshi. Jes vam pa rezhem: Ljubite tudi svoje sovrashnike; řkasute dobrote tiřtim, ki vař sovrashijo, in molite sa tiřte, ki vař opravljajo in preganjajo, de bodete otrozi nebeřhkiga Ozhéta, ki da svojimu řolnzu řijáte na dobre in hudobne.« Zhe ti je tadaj kdo sopern, ali zhe te je rasshalil, pomifli, de je savoljo tega bolj pomilovanja kakor sovrashstva vreden; de morebiti ni tako hudiga namena imel

in de ni tako hudoben, kakor mišlilh; de se vtegne she poboljšhati; de je she per vřim tim otrok boshji, tvoj brat, tvoja sestra. Savoljo tega naj ti bo vřak zhlovek ljub in drag. Odpuřti mu tadaj pregreřhke in miřli de tudi ti niři zhřit; de morajo tudi drugi s tabo poterpěti. Zhe ři boljřhi in bolj milořten, menj hudobni in řvorashni se ti bodo ljudje sděli.

### Molitev sa vse ljudi.

**O Bog!** Ozhe vřih ljudji! ti hozheřh, de se vři med seboj, kakor tvoji otrozi, ljubimo, in dopade ti, zhe eden sa drugiga molimo. Vře dobro, kar řam febi vořhim, is ferza tudi vřim ljuděm she-ljim. **O** ko bi jim tudi dati mogel; ko bi tudi vse frezhne mogel řtoriti; kako rad bi jih řtoril! Ti jih samoreřh řto-



riti in ljubifh tudi vse; ti vefh, kogá je vfokimu dobro in ti napravifh in ftorifh vse nar bolje.

O moj Bog! sa vse ljudi molim, ki jih posnam in ne posnam, ki me ljubijo in ki me ne ljubijo: tebi vse perporozhim, ki fi naf vfih Ozhe. Oh, toliko revešev je na svétu! Ufmili se jih, pokrepzhaj tifte, ki terpé k poterpeshlji-vofti in v saupanji v tebe! Pelji tifte, ki se motijo, k poboljšhanju, sposnanju in k zhédnofti! Varuj nedolshne pred sapeljanjem in ohrani dobre v dobrim.

Švojo ljubefin do ljudi hozhem ne famo s molitvijo in vofhenjem, ampak tudi v djanjih pokasati: poftréshen pri-jasen in dobróten hozhem biti, kolikor

samoreem. Tako bošh ti, o Bog nad  
menoj in nad mojo molitvijo dopadaje-  
nje imel.

---

## Od pokorfine

— do svojih staršhev in sapovedníkov.

Kako shaloštno bi bilo sa otroke, ko bi nihzhe  
sa nje fkerbėti ne hotel! Šaj so otrozi fhe flabi  
in neúmetni; v mnogih rezhéh si ne véjo ne sve-  
tovati ne pomagati; oni ne sprevidijo, kaj jim je  
koríštno kaj fhkodljivo; sami sebi prepušteni bi  
se na dušhi in na kléfu spridili. Tode Bog fker-  
bi sa-nje; onje she tako napravil, de staršhi  
tvoje otroke ferzhno ljubijo in jih savolj tega  
fudi k dobrimu napeljujejo in od hudiga odvra-  
zhujejo. Štaršhem je na tem nar vezh leshézhe, de

imajo dobre otroke. To je njih nar vezhji zhaft in veselje.

Ti tadaj svoje starfhe spofhtuj in jih uhogaj; sakaj oni imajo dober namen s teboj in bolj vejo, kakor ti, kaj ti je koriftno ali fhkodljivo; tega ti vezhkrat ne véfh. Sa tebe bi bilo flabo, zhe bi fe vse po tvoji termi in volji godilo. Neubogljivo dete — nefrezhno déte!

Zhe prepovejo kaj ti starfhi tvoji,

Ubogaj, ne oftani v termi tvoji!

### *M o l i t e v.*

O moj Bog! ohrani in varji starfhe moje; shegnaj njih fkerbi in njih trud, ktere imajo savolj mene in poverni jim vse dobro, kar sa me ftoaré.

Tode jes fe pa tudi prisadjati hozhem, njih nauke in opominje fpolnovati

in se tako vèsti, de bojo veselje nadmano imeli. Kar mi dobriga velevajo, hozhem tako vsèti, kakor de bi mi bil ti, o Bog! sam veleval.

Po tvoji sapovedi hozhem ozheta in mater spofhtovati; in dobro se mi bo godilo na semlji po tvoji obljudi. Daj mi pomozh, o Bog! de pri tem oftanem, kar fklenem, po Jesufu Kristufu, tvojim Šinu, ki je bil tudi na semlji svojim starfhem pokoren in ki je vřim otrokam nar lepřhi isgled bil. Amen.

Starfhi dořtikrat ne morejo sami vřiga ofkerbèti; dořtikrat morajo drugi ljudje pomagati, de se njih otrozi kaj koriftniga uzhè in k dobrimu napeljujejo — namrezh uzheniki, mojřtri in drugi pořtavljeni — in slařti duhovni. Ti morajo v

mnagih rezbéh namešt staršev biti. Ubogaj tadaj tudi té; tako dober namen imajo s tebój, kakor staršhi.

Slaſti pa duhovne ſpoſhtuj in rad jih ubogaj. Oni ſo tvoji nar bolji prijatli in dobrotniki; poduzhujejo v Jeſuſovim uku in k zhednoſti te napeljujejo; opominjajo te k' dobrimu, in ſvaré te pred hudim. Paſi tadaj dobro na tó, kar te uzhé in ubogaj jih.

### *M o l i t e v.*

**O Bog!** ferzhno ſe ti ſahvalim, de mi daſh ſméráj dobre ljudí, ki ſa - me ſkerbé in me kaj dobroiga uzhé. Poplazhaj jim tukaj in tam, kar mi dobroiga ſtoré. S tvojo pomozhjo ſi hozhem prisadjati in ſe tebi in ſvojim dobrotnikam hvaléſhniga ſkaſati, de mi bo njih

ljubesin in fkerbljivoft k pridu. Ras-  
svetli me in pomozh mi daj k temu, o  
Bog! po svetim Duhu. Amen.

### Od framoshljivofti.

Bódi framoshljiv! Ne stori in ne pripuſti nizh,  
zhefar bi ſe mogel framovati ali bati. Glej, zhe  
kaj ſtorifh, kar je ſoper framoshljivoft, ſe veſt  
v tebi sbudí in te ſvarí; kakor nék notrajni glaſ  
ti rezhe: »To ni prav! to je gerdo! ne ſtori te-  
ga.» Le vſelaj poſluſhaj glaſ ſvoje veſtí. Sra-  
moshljivoft je varh zhednoſti in nedolſhnoſti.

Veliko hudobnih ljudi, hudobnih otrók je, ki  
doſtikrat pravijo: »To in to ni gréh.« Pa ſakaj  
ſe ſkrivajo, kadar kaj taziga ſtoré? ſakaj ſe fra-  
mujejo in bojé, zhe jih kdó ſalası? Ali pa pra-  
vijo: »Šaj nihzhe ne vidi!« — Kaj pa de! Ali ne

vidi Bog? Ali ne vidi in ne vé Bog vfiga? On ima nad vřim, kar je framoshljivořti nařproti, nar vezhi gnuřobo; neframnih ljudi on ne more k ũebi v nebefa vséti, zhe ũe ne poboljřhajo. Tode malokadaj ũe poboljřhajo; vezhdél řhe bolj prederřni in rasujsdani prihajajo. Ako je framoshljivořt ũgublĵena, je vře ũgublĵeno.

Ogibaj ũe tazih ljudi in otrok, ki neframno govore, neřpodobno norzhuĵejo ali ũe pa prederřno, rasujsdano vedĵjo, kolikor moreřh. Obĵerni řvoje ozhi koj prozř, zhe kaj vidifř, kar je ũoper framoshljivořt.

Vbĵshi ali pa na pomozř poklizhi, zhe te kak hudoben zhlovek prijĵti hozhe. O, veliko hudobnih ljudi je, ki tudi druge k hudobi řapelĵati hozhejo.

Bodi pa tudi framoshljiv, kadar ři zhifto řam. Ako te ravno nihzhe ne vidi, te vunder Bog vidi. Zheřar drugim ne puřtiř řtoriti, tudi řam

ne sméfh, kar je soper opominjanje vestí, — soper framoshljivoft.

Beri fledgeho pefmizo vezhkrat in fpomni fe je, kadar te volja mika, kaj hudiga ftoriti ali kadar te kaki hudobnesh k grehu sapeljati hozhe:

### R u d e z h i z a.

Sakaj oblizhje tak rudézhje

Poftane tako naglo vfe?

Kogá pogled na tlà mi vlézhje,

Kogà tako mi liza shgè?

Al' mi nevarnoft mar pertí,

De v hudobije fe sgubim?

Glafi fe v meni glaf vestí;

De naj fe hudiga bojím.

Poflufhat' hozhem to fvarjenje,

Šaj ti, o Bog! fam govorífh;

Posnej bi britko jmel shivljenje;

Posnej ti dufho pogubífh!



O zveti, gveti, barva sala,  
Na lizi vselej mi ostan',  
Dokler mi bodeš ti oštala,  
Serzé nedolshnost si ohran'!

*M o l i t e v.*

Bog, moj Ozhe! jes sim tvoje slabo dete; kako lahko bi me drugi k grehu sapeljali. Shé vlastno nagnenje me tudi k' hudimu mika. Prosim te, bodi moj varh in pomožnik. Ohrani me v tvojim svétim strahu, de nikoli nizh ne storim ali ne pripustím, zhefar bi se framovati mogel.

Ti me povfod vidíš, naj si bom sam ali v drushbi; ti véš vse, kar se ponevi in ponozhi godí; tebi so zló moje

mišli in sheljé snane. Kako bi se podstopil, pred teboj, o vfigavedeozhi, nar svetejšhi Bog, kaj hudiga storiti!

In zhe bi kadaj sazhei, neframen in nepofajen biti, bi bil kmalo hujšhi in smeraj menj bi se framoval! Ako bi bila framoshljivošt sgubljena, bi bila tudi moja zhiftošt in nedolshnošt sgubljena, ki mi morata vunder nar ljubšhi biti.

Prisadjati si hozhem, svojo nedolshnošt, kakor nar vezhje bogastvo, ohraniti. Tode jes sim slab — in toliko nevarnošt imám! Nevarnošti se hozhem ogibati. Kakor le morem; tebe hozhem vedno pred ozhmi iméti. O Bog! in v' tebe saupati; ti me bošh gotovo varoval. Sa to te profim po Jesufu

Kristufu, tvojim Šinu, našim Gospodu in svelizharji! Amen.

---

## Od pridnosti in delavnosti.

Bog hožhe, de delamo, se s pridnoſtjo lepo in poſhteno preſhivimo in ſe pomankanja in révfline obvarjemo. Roké nam je dal, de delati moremo, in um de miſlimo, kako de to ali uno ſtorimo. Bog puſtí vſe na ſemlji raſti, zheſar potrebujemo; tode zhlovek mora tudi delati in pomíſliti, kako naj ſazhne, de bo kaj perdobiti in vſhivati mogel.

Zhlovek mora ſvoje ſtoriti, in zhe ſtorí, bo Bog gotovo njegovo pridnoſt ſhegnal. Zhlovek imá pa sraven tega tudi ſhe veſelje, de ga Bog s ſvojim ſhegnam ſa delo plazha. Ali ni to ſhe poſebno veſelje, zhe moremo rezhi: »To ſim ſi s ſvojo pridnoſtjo ſafluſhil!«

Kdor rad déla, ta je tudi vesel in sadovoljen in vezhdel sdrav. Lenuh in poftopazh se vezhdél kiflo dersí; níkjér nima nízh veselja; nozh in dan fta mu predolga. Sa nobeno rabo ni in tndi fhe drugim napotje déla: vfi ljudje ga zhertijo in sásmehujejo. Dofतिकrat se mu taka prigodi, de nima nízh jefti, nízh vshivati. Nihzhe mu nezhe pomagati; flifhati mora povfod: »Kdor nezhe delati, naj tudi ne jé.« Nar hujfhi je pa, de lenuha, poftopazha vfaktere hudobije napadejo in mikajo. Lenoba je vfih hudobij sazhetik. Kdor rad dela, nima níkóli toliko fkuftnjav in priloshnoft k hudimu.

Poftopanje je pa shé tudi famo na febi gréh, kakor vfazimu vlafna véft pové. Sato tudi otrozi premoshaih ftarfhev ne smejo poftopati; Bog je poftopanje vfim ljudém prepovedal.

Pomifli dobro vse to; varuj se poftopanja, bodi priden, delaj in pomagaj drugim delati; dopadel bofh Bogu in ljudém.

---

## O d l a s h í.

Lagáti je gerdo. Gotovo si she sam kadaj vidil, de otrozi, kadar lashejo, barvo na lizih spreminjajo, s jesikam se saletujejo, doftikrat se tresejo, ker se framovati in mifliti morajo, de je lash gerda in gréh — de je prepovedana. Kdo bi se le ne framoval, zhe ljudjé od njega pravijo: »Lashnik je; njemu ni nizh verjéti!« Réf je pa tudi, de se tifti, ki rad lashe, tudi ne bo dolgo pomfhljeval, tudi druge hudobne rezhí storiti. She pregovor imamo: »Kdor rad lashe, radmo krade.« Oh kakfzna framota je, zhe imajo kogá sa goljufa, sa tatu, sa hudobnesha!

Lash je pa tudi filno *fhkodljiva*. Rad se je zhlovek navadi. Kdor se enkrat slashe, tému se she drugpót vezh ne verjame; tiftimu pa, ki se vezhkrat slashe, zlo nihzhe vezh ne verjame. Kako hudo je to! Kaj hozhe zhlovek pozheti, kterimu nihzhe vezh ne verjame? Kako flabo se

mu bo godilo! Na pomozh bo klizal in nihzhe mu ne bode pomagal; terdi naj, de je v téj ali uni rezhi nedolshen; nihzhe ga ne bo sagovarjal; rezhe naj, kar hozhe, ne verjame se mu ne, tudi ne, zhe ima kaj dobriga namenjeniga.

Kdor se enkrat slashe, se mora vezhko defetkrat slagáti, de se sopet isréshe; tode she globokeje se vfelej saplete. Kdor refnizo govori, narloshej med ljudmi shiví.

Veliko jih je, ki mislijo, de bodo kak pregrefhek s lashjó isgovoriti mogli. Ali ni lásh tudi pregrefhek? Sapoved veli: *Ne lashí*. Kdor se lagánja navadi, se ne da poboljfhati; kdor pa svoje napzhnofti odkritofierzho sposná, je she na poti poboljshanja: Bog in ljudje mu odpusté.

## Prisadeni si se sгодaj poboljšhati.

Krivo drevesce ostane krivo, tudi kadar še veliko srafte; kakoršno je, tako ostane. Tako je tudi s zhlovékam. Zhe se sгодaj ne poboljšha, grehi s njim vred rastejo in vedno vezhj prihajajo. Ne misli tadaj nikoli: »To je le majhen pregréshék!« O rastel bo s teboj vred in vedno vezhji bo. V sazhetku je zhlovek neubogljiv; potem je svojoglav, — poslednjizh terdovraten.

Prisadeni se tadaj, od te ure sdaj se poboljšhati. Pofili se; refniza naj ti bó; premagaj se, odrezi si sam, kar ni prav. Ubogaj svoje staršhe in druge dobre ljudi, ki te opominjajo in svaré; vse je k tvojimu pridu.

Pomisli pa tudi, kterimu grehu si nar bolj vdan; pomisli, kako in kadaj bi se ga mogel posebno varovati. Obshaljuj ga koj, zhe si ga storil in v novizh terdno skleni, v prihodnjizh bolj na-

se pasiti. Profi Boga vezhkrat in serzhno sa pomozh. Gotovo ti bo pomagaj, de se bofh poboljshal.

---

---

### Véra, upanje, ljubetin.

Moj Bóg! Jes vse terdno verjem, kar fi nam po svojim Šinu rasodel in kar nam kerfhanfka, katoljfhka zerkev verovati sapové. Jes verjem, ker je tvoja befeda vezhna refniza in ker je Jefuf Kriftuf svoji zerkvi fvetiga Duha obljubil in ker je ne bo nikóli sapuſtil. Po tej véri hozhem ſhivéti, v tej véri hozhem umréti.

Kar nam je verovati, je v dvanajſtih zhlenih ſapopadeno. Tukaj je :



*Jes verjem v Bogá, Ozheta i. t. d.*

Kratko raslosheno.

Jes verjem, de je Bog s svojo vfiga-  
mogožhnostjo nebo in semljo vftvaril in  
vse s nefkonzhno dobroto in modroftjo  
ohraní in vlada.

Jes verjem, de je Jefuf Kristuf nje-  
gov edinrojen Šin, nafh Gofpod in sve-  
lizhar ;

Ki je is nebéf prifhel, fe fkosi mozh  
svetiga Duhá uzhlovézhil in od Marije  
devize rojen bil ;

Ki je kakor zhlovek is pokorfhine do  
fvojiga nebéfkhiga Ozheta in is ljubesni  
do nas terpel in na krishi sa svelizha-  
nje fvetá umerl ;

Kteriga <sup>r</sup>dufha je, med tém, ko je truplo v grobu leshalo, pred pekel fhla, in ki je trétji dan sopet od smerti vftal.

In je fhel v nebéfa, kjér sdaj pri svojim Ozhétu, kakor Bog in zhlovek zhes vse povikfhan, v nebefhki mogozhnosti in velizhafstvu shiví in kraljuje ;

Ki bóde sopet prifhel, vse ljudi fofdit, — ki bo dobre poplazhal, hude pa pofhtrafal.

Jes verjem v fvetiga Duha, kteriga nam je Bog Ozhe po svojim Šinu poflal, de naf refnizo uzhi, v dobrim vterdi in s ljubesnijo boshjo pofvezhuje.

Jes verjem, kar je zerkev od Jesufa na semlji poftavljena ni od apofteljnov po zelim fvétu rasfhirjena, v vfih zha-

sih in na vsih krajih verovala in uzhila. Kakor se tudi pomozhkov poslushim, ktere je Jesuf sa nafhe svelizhanje zerkvi dal; tako bodem tudi sveto shivel in se frejne (gmajne) svetnikov na tem in na unim svetu vdeleshil.

Jes verjem, de je Bóg spokornim gresnikam dobrotljiv in milostljiv in de vsim odpušti, ki se resnizhno poboljšajo;

De bodo nekadaj vsi ljudé, ko bo she njih truplo strohnélo, sopet od smerti vftali, in de bodo poboshni vezhno v nebésih shivéli in se pri Bogu veselili.

## U p a n j e.

Moj Bog! Jes upam od tebe odpufhanje fvojih gréhov, vezhno svelizhanje in vse sadobiti, kar mi je k temu potrebno in pripomoshno. Jes upam sa tó, ker si nam po fvojim Šinu vse tó obljubil. Zhe jes fvoje ftorím, bofh tudi ti gotovo fvojo obljubo dershal; sakaj ti si vfigamogózhen, nefkonzhno dober in sveft. To upanje naj me vterdi v shivljenji in potolashi v fmerti. Amen.

Kaj imamo posebno od Bogá upati in profiti, je v *Ozhenafhu* sapopadeno. To je nar lepfi in nar boljfi molitev, zhe se prav moli: ti vesh, kdo jo je uzhil. Moli tadaj *Ozhenafh* vselej pobosh-

no — misli, kaj govoriš. *Bolj je enkrat prav, kakor desetkrat slabo.*

### *Ozhe nafh!*

Kratko rasloshen.

Vfigamogozhni, dobrotljivi Bóg, Gospod nebes in semlje! Ti si nar bolj milosten Ozhe vsih ljudi. Mi vsi smo tvoji otrozi. Sató tudi mi sa vse molimo. O de bi mi Tebe vselej bolj sponavali, in kakor dobri otrozi s ljubesnijo in s pokorshino prav zhaftili in flavili!

Pomagaj nam, de bomo smeraj bolj ljubili, kar je dobro, in tako shivéli, kakor naf je tvoj Šin, nafh Gospod in

svelizhar s befedo in s isgledam uzhil, de se tvoje Kraljestvo na semlji, pravo kerfhanstvo smeraj bolj med nami rasfhirja in tudi mi enkrat v nebesfko kraljestvo pridemo.

Kar ti hozhefh, o Bog! to se sgodí! hozhefh pa famo, kar je prav in dobro, in vse nar bolje sforifh. Zhe bi mi to tudi tako sposnali, kakor svelizhani duhovi v nebéfih, in zhe bi se v vfm v tvojo sveto voljo vdali, bi she tukaj na semlji nebéfa iméli.

Daj nam, o Ozhe! fleherni dan potrebni shivesh. Ti vesh, zhefar tvoji otrozi potrebujejo, in kaj nam je koriftno — na dufhi in na teléfu.

Odpušti nam nafhe gréhe; tudi mi odpuštimo vsim, ki so naf rasshalili.

Ob zhafu fkufhnjav nam perstopi, de tebe ne posabimo in nikoli nizh ne storigimo, zhefar bi se pred teboj, o vfigavedeozhi Bog! framovati in bati mogli.

Obvaruj naf narvezhjiga ediniga praviga slega — gréha; potem nam bodo vsi drugi slegi k pridu — k vezhjimu veselju in svelizhanju v nebefih. Amen.

*Zhefhena fi Maria* i. t. d.

Zhefhena bodi od naf, od angelja posdravljena, o milostljiva deviza Maria! Mi se s teboj veselimo in sahvalimo se

Bogu sa vefelo porozhilo, ktero ti je angelj prinéfel.

Gospod je bil s tabo in ti si bila s njim. Kakor je on tebe vodil, tako si mu nasledovala; Bog je bil tvoje edino vefelje in ti si Bogu nar bolj dopadla.

Ti si bila nar frezhnejshi med vfimi shenami; Mati Šina boshjiga Jesufa Kristufa, nefhiga Góspoda in sveli-zhajra.

Šveta Maria, mati Boshja! Prosi sa naf uboge, gréfhne ljudi, de bomo po tvojim fvetim izgledu shivéli in enkrat po frezhni smerti k tebi v nebefa pri-fhli. Amen.



## L j u b e s i n.

Moj Bog! Vďaka dobrota pride od tebe in je v tebi; vse, kar ti storíš in hozeš, je dobro. Ti si nar vezhji dobrota, nar svetejši in nar bolj popolnoma bitje, ktero imam zhes vse zhaftiti in ljubiti. To jes hozhem. O moj Bog! is zeliga ferza in is vsih svojih moží te hozhem ljubiti, ker si vse ljubeshni vreden.

Jes hozhem svojo ljubeshin do tebe slafti s tem pokasati, de po svojih svetih sapovedih shivím in tudi svojiga blishnjiga ljubim, kakor famiga sebe. Ti si naš nar boljši Ozhe — Ozhe

vših ljudi. Jes hozhem tudi tvoj pokorni otrok in vsem ljudem dober biti, kakor si tudi ti vsem dober.

Is ljubesni do tebe obshaljujem vse svoje grehe; terdno shlenem, samo po tvoji sveti volji shivéti — vse storiti in terpeti, kar ti hozhefh in kakor ti hozhefh — is ljubesni do tebe. V tej ljubesni bom frezhno shivel in umerl. Amen.

## Šveta mašha.

Pomisli vezhkrat pred i med sveto mašho,

### Kaj de je sveta mašha.

Šveta mašha je *nekervava daritev* (ofer) *noviga sakona* — daritev *hvale* in *hvaleshnosti*, ki Bogu nar bolj dopade, nar boljshi *profivna* in *spravna* daritev sa shive in mertve — ravno tista daritev, ktero je Šin boshji na krishi svojemu Ozhetu daroval.

Jesuf je prishel na svét, ljudi greha réfhit in svelizhat; sató je mogel veliko terpéti in zlo na krishi umréti.

Ljudje bi bili lahko s zhafama njegove smerti in njegove neškonzhne ljubesni posabiti vtegnili. Pa glej, kaj je Jesuf storil, de bi se ljudje do

konza sveta njegove smerti in ljubeshni spomnjevali: *Vezhen spominj svoje smerti je postavel.*

Tifti vezher pred svojim terpljenjem je, kakor ozhe med svojimi otrozi, s svojimi uzhenzi vezherjal. Nar lepfhi nauke jim je dajal. Šlovo je od njih vsel, in rekel je, de gré sdaj is pokorfhi-ne do svojiga nebefhkiga Ozheta in is ljubeshni do ljudi, v smert. Potem je vsel, de bi se svojim uzhenzam v vedni spominj dal, kruh v svoje roke, go je poshegnal, prelomil ter rékel: „*Vsemite in jejte; to je moje telo, ki bo sa vas na krishi umerlo.*” Ravno tako je vsel kelih s vinam, ga je shegnal in rékel: „*Pite vfi is njega; to je moja kri, ktera bo sa vas prelita k odpufhanju gréhov.*” Priftavil je pa she s raven vezhniga spominja vredne besede: „*To storite v moj spominj!*”

Pri sveti mafhi govori mafhnik na povelje in v imenu nafhiga Gospoda Jesufa Kristufa zhes

kruh in vino besede: »*To je moje teló! — To je moja kri!*» Jesuf Kristuf je tadaj ref prizhijozh in se po mafnikovih rokah — pa nekervavo — ravno tako daruje, kakor se je poslednji vezhér in potem na krishi daroval.

## Kako mora tadaj vřak pri sveti mafhi biti?

Tako, kakor je Jesuf, velloval. *To storitè v moj spominj!* je rékel.

Misli pri vsaki sveti mafhi s shivo véro na kervavo daritev, na smert na krishi — na ljubessin Jesufovo; potém bořh gotovo tudi sebe — svoje ferze in shivljenje s Jesufom Bogu daroval.

1. *řhivi spominj Jesufove daritve*, in
2. *Darovanje samiga sebe v sdrushenji s Jesufam stori edino pravo in koriftno nabosh-*

noft (andoht) pri sv. maſhi. S tem ſe nar  
bolj s maſhnikam, ali velikovezh s Jeſufem  
— ſedini.

### Nar boljſhi in nar koriftnejſhi maſha.

Miſli ſi vſelej pri sv. maſhi ſvojiga Jeſufa pri  
poſlednji vezherji in na krishi in dobro pomisli,  
kako ſe je ſa naſ daroval.

*Le verju!* Vera ti pové, kaj je Jeſuf is lju-  
besni do naſ ſtoril in terpel, — kako ſe je na  
krishi daroval, in kako ſe pri sv. maſhi v novizh  
daruje.

Veruj in *ljubi*: Ljubestin ti pové, kaj tudi ti  
is ljubezni do Bogá in do Jeſufa ſtori — kako  
ſam ſebe s pobošnim ſhivljenjem Bogu daruj in  
ſe tako s Jeſufam — ſvojo daritev s njegovo  
ſedini.

To darovanje samiga sebe in sdrushenje s Jezusom in serzhno hrepenenje po Jezusu v presvetim reŝnjim telu je pravo *duhovno* obhajilo, kteriga pri maŝi nikoli opuŝtiti neŝmeh; to te nar bolj daritve sv. maŝe deluŝniga ŝtori.

Pri maŝi ni na tēm leshezhe, kakofhne molitve molih, ampak kaj dobriga miŝlih in ŝkleneh.

Tako pri vsaki maŝi ŝtori.

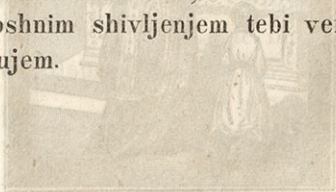


**Sveta masha.****Pripravljanje.**



Pri sveti mašhi misli samo v Boga in v Jesufa. Bog te vidi; on sliši tvojo molitev in ima dopadajenje nad njó, zhe le is dobriga ferza pride. Moli tako:

O Bog! jes hozhem sdaj pri tistim nar svetejšhim opravila biti, ktero je Jesuf Kristus v spominj svoje smerti postavil. Tvoj svéti Duh naj me vodi in pokrepzhá, de s poboshnostjo premishlujem, kako se je Jesuf is ljubesni do nas na krishi daroval, in de se tudi jes s poboshnim shivljenjem tebi vef vdam in darujem.



**Kadar mašnik pod stopnjami móli.**

Mafhnik se pred Bogam ponisha in ga ufmiljenosti profi. Moli tudi ti s ponishnim ferzam in s saupanjem :

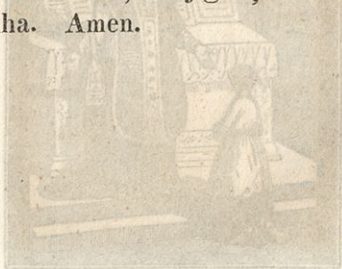
**O** moj Bog! Kogá fim jes pred tebej! Šlab, gréfhén zhlovek. Ti pak fi nar Švetejſhi, nar vézhji Gofpod nebes in semlje — pa tudi nafh Ozhe. Ti odpuftifh fvojim otrokam, ako fe lé poboljſhati hozhejo. S ferzhnim saupanjem te profim: Bog, odpufti mi! Jeſuf, bodi mi miloftjiv! Preljubi Ozhe, pobolſhati fe hozhem, de bom in oſtanem tvoj dobri otrok.

**Gloria.**

*Mafhnik hvali Boga, se mu sahvali in ga móli.*

Moli tudi ti:

**O Bog!** ti si nar bolji Ozhe. Od tebe imamo vse dobro; tebi se moramo sa vse sahvaliti. Ti si svét in imafh le nad dobrim dopadajenje; ti si pravizhen; ti plazhujefh dobre dela, hude pa fhtra-fujefh. Mi tebe zhaftimo in hvalimo: mi tebe molimo, tvojiga Šina in fveti-ga Duha. Amen.



**Dominus vobiscum,**  
**to je: Gospod s vami!**



*Mafhnik se sdaj in vezhkrat k vernim oberne  
rekozh: Gospod s vami! in jih k molitvi  
opominja. Moli tudi ti:*

**Dobrotljivi Bog!** Daj nam, mi te pro-  
simo, kar nam je na dufhi in na telefuh  
treba in koriftno. Ti nam bofh dal, ako  
tudi fami to ifhemo, kar nam je dobro,  
in ftorimo, kar tebi dopade, po Jefufu  
Kristufu, nafhim Gospodu. Amen.



## L i f t.





*Mafhnik bere list is svetiga pisma.* Moli tudi ti  
s njim:

Daj, o Bog! de bom tvojo voljo smeraj  
bolj sposnaval, de bom tudi smeraj  
bolj po nji shivel. Amen.



## Evangéli.



*Mafhnik bere kaj is sh'vljenja Jefusoviga, ki se evangeli imenuje, to se pravi: veselo poro-  
shilo, ker je toliko veseliga sa naf v tem.  
Verni sdaj vfi vftanejo: to pomeni, de naj  
fmo pripravljene, nauke in isgleda Jefusove  
posnemati, Sahvali se Bogu, de fi kristjan,  
in fkleni tudi po kerfhanfko shiveti.*

Nar bolj samorem, o Bog! tvojo voljo  
is tega fposnati, kar naf je Jefus, tvoj  
preljubi Sin, uzhil in kar je ftoril. O,  
de bi tudi njegov nauk in njegove sgle-  
de v vfih rezhéh posnemal! Po tem bom  
gotovo dober in svelizhan.

## K r e d o.



*Mafhnik nektere dni pri mafhi véro moli.* Mi-  
fli tudi ti na poglavitne refnize in shivi  
po njih.

Jes verjem v Bogá Ozheta, ki je vse  
stvaril, vse ohrani in vlada.

Jes verjem v njegoviga Šina, Jesufa  
Kristufa, ki je is nebes prifhel in na  
v nebefa peljati hozhe, zhe ga posne-  
mamo.

Jes verjem v fvetiga Duha, ki na  
k dobrimu rasfvetljuje in poterduje.

Jes verjem terdno in refnizhno vse,  
kar je Bog rasodel in nam po sveti  
katoljfhki zerkvi verovati vkasuje. Jes  
moram in hozhem tudi tako shiveti, ka-  
kor nam prava vera veleva. Amen.

**Offertorium (Darovanje).**

*Mafhnik daruje nebeskimu Ozhetu kruh in vino v spominj Jesufove smerti. Daruj tudi ti s mafhnikam famiga febe Bogu in moli:*

Poglej, o nebeshki Ozhe! s dopadajenjem na tó, kar se bo po povelji tvojiga Šina s tem kruham in vinam sgodilo.

Jes se ti darujem in vdam s zelim ferzam. Is ljubesní do tebe in is hvalešnosti sa vse, kar si mi po tvojim Šinu dobriga fkasal, hozhem vfako hudobijo in slafti gréhe, ktere fim dosdaj nar vezhkrat storil, opuštiti. Ta fklép je tebi, o Bog! gotovo nar ljubfhi daritev. Daj mi mozh, de bom tudi po njem shivel.

## Sanktus.





*Mafhnik vérne apominja Boga hvaliti in moliti.*

Moli:

O Bog! jes tebe hvalim in zhastim s vfimi stvarmi v nebéfih in na semlji. Ljudje in angelji te ne premorejo dofti hvaliti in zhastiti. Pa zhe te jes po otrozhje in s vse fvoje mozhi zhastim, imafh dopadajenje nad mojim zhastenjem, kakor nad hvalo angeljev. Poln ponishnosti klizhem s njimi:

Bog! ti fi fvét in vreden, de te molimo; zhast, hvála in hvaleshnost bodi tebi in tvojimu Šinu, Jesufu Kristufu!  
Amen.

**Memento** (Spominj sa shive).

*Mafhnik moli slaſti ſa duhovno in deſhéľsko goſpodſko in priſhijóſhe, kakor tudi ſa vſe ljudi in ſvojo molitev ſ molitvijo ſvetnikov ſedini. To Bogu poſebno dopade, zhe ſa ſvoje bliſhnje molimo.*

Šhe bolj, kakor hvalne peſmi, dopade tebi, o Bog! zhe tvoji otrozi na ſemľji, kakor tvoji otrozi v nebéſih, po bratovſki ljubefni eden ſa drufiga molijo. Profim te tadaj, o Bóg! ſa vſe ljudi: poſhegnaj jih vſe! Slaſti te pa profim, de mojim ſtarſhem in dobrotnikam poverneſh, kar imam dobriga od njih.

Vi ſvetniki in prijatli boſhji, ki ſte ſdaj pri Bogu v nebéſih, profite tudi ſa naſ, de ſe bomo ſ pobošnim ſhivľjenjem vrédne ſtorili, tudi kadàj k vam priti!

**Povsdigovanje.**

Drugi poglavitni del mashe.

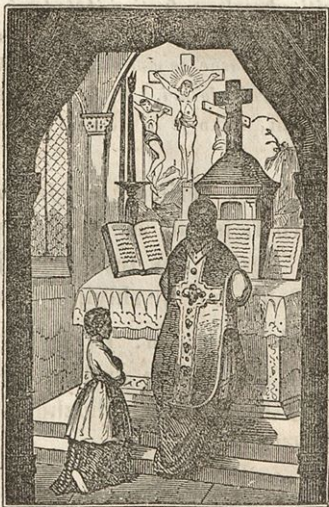


*Sdaj maslnik stori, kar je Jezus v svoj spominj storiti ukasal; s svetimi besedami kruh v teló, vino v kri Jesusovo spremeni in njegu ljudstvu pokashe de molijo sveto reshnje telo in sveto reshnjo kri. Misli si shivo Jesufa na krishi, kako je is ljubeshni do tebe svojo kri prelil.*

Gospod! jes verjem, *de je to tvoje teló*, ktero si is ljubeshni do na sna krishi daroval. Jezus! Jes tebe prizhijózhiga molim! Tebi vse svoje shivljenje darujem.

Gospod! jes verjem: *To je tvoja kri*, ktero si k odpuhanju grehov vseh ljudi prelil. O Jezus! Rajshi hozhem umréti, kakor grefhiti.

## Po povsodgovnanji.



Moli s mafhnikam:

Naj ti, o Bog! ta daritev dopade, ktero ti mi s mafhnikam Jesufu v spominj prinesemo, ki je is ljubeshni do naf umerl. On je sopet od smerti vftal in v nebefa fhel. Zhe ga bomo pofnemali, naf bofh tudi v nebéfa vsél.

O Jesuf! kako fe ti samorem sa tvojo veliko ljubeshin dovolj sahvaliti. Kako bi ne mogel vfiga rad ftoriti, kar fi ti nam sapovedal, ki fi is ljubeshni do naf toliko ftoril in terpel! Študiti, foverashiti moram vse, kar je greh, zhe le pomiflim, de fi ti svojo kri prelil in na kri-shi umerl, de bi bil naf gréhov odrefhil.

**Memento** (Spominj sa mertve).



*Mafnik moli sa mertve.* Tudi ti jim keršhansko ljubestin in hvaleshnoft pokashi in sa nje moli:

Bog! Tudi sa mertve mi tebe profimo. To nafho molitev bofh ti s dopadajenjem uflifhal. Šaj jih ti bolj ljubifh, kakor mi, in vezh ftorifh, kakor mi vófhimo in sapopademo! — O Bog! daj de bodo kmalo popolnoma ozhifheni in k tebi v nebefa vséti. O, de bi kadaj vfi fkup prifhli.



## Ozhe nash.



*Mafhnik o zhe nafh moli.* Moli tudi ti bolj  
s ferzam, kakor s uftmi.

**Bog!** Ozhe vſih ljudi, Gospod nebes  
in ſemlje! tebe moramo zhes vſe ljubiti  
in zhaſtiti, v vſih rezheh tvojo ſveto voljo  
ſpolnili. Po tém bomo popolnoma do-  
voljni in v nebeſih svelizhani.

Daj nam, o Ozhe! kar mi tvoji otrozi,  
na duſhi in na teléfu potrebujemo. Od-  
puſti nam nafhe gréhe, ktere ferzhno  
obſhaljujemo; tudi mi vſim odpuſtimo,  
ki ſo nam kaj ſhaliga ſtorili. Varuj naſ  
vſiga, kar bi naſ k hudimu ſapeljati  
vtegnilo; varuj naſ greha, nar hujſhiga  
ſlega! Amen.

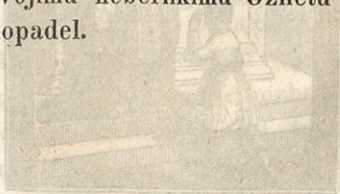
**Obhajilo.**

Tretjt poglavitni dél.



*Mafhnik savshije Jefusovo telo. Obhajilo je sdrushenje ali sedinjenje, ker se v svetim sakramentu s Jefusam sdrushimo. Obhajaj se tudi ti v duhu in moli:*

**Tvoje telo, o Jefus! v podobi kruha naj me tvoje nefkonzhne ljubesni opomni. Vezhkrat se hozhem te ljubesni spomniti in tudi v fim ljudém dober biti, de se smeraj bolj s teboj edinim. Moja edina shelja je, tebi nasledovati, de bom svojimu nebéfhkimu Ozhetu smirej bolj dopadel.**



## Shégen.



*Mafhnik ljudstvo poshégná.* Ako grešh s dobri-  
mi fklepi od mafhe, si pravi shegen dobil,  
sa kteriga mafhnik prosi in s svetim krishem  
vsim shelji.

Daj nam, o Bog! sa kar mafhnik prosi.  
Shegnaj naf, o nebéshki Ozhe! Shegnaj  
mene, moje ljube staršhe in vse ljudi!  
Ohraní me v dobrim; varuj me hudiga!  
Shegnaj moje fklepe, mojo pridnost in  
vse, kar delam!

Poln saupanja v tvojo pomozh se ho-  
zhem sdaj k svojim opravilam podati in  
vse storiti, kar je tvoja volja in kakor  
ti hozhefh; velikokrat se hozhem na tebe  
in Jesufa Kristufa mišliti in se tega  
spomniti, kar sim si sdaj dobriga na-  
ménil. Amen.

---

## Šveta maſha

sa bolj odraſheno mladost.

### U v o d.

**O** Bog! jes fim sdaj pri nar svetejſhi daritvi, ktero je tvoj Œin, naſh Gopod in svelizhar na krishi opravil in jo sdaj po maſhniku po nekervavo ponavlja. Pri tej daritvi hozhem na Jefuſovo ſmert in njegovo neſkonzhno ljubefin miſliti — pa tudi pomifliti, kako naj ljubefin s ljubefnijo pevernem in tudi ſamiga febe tebi, o moj Bog! s Jefuſam vſiga — ferze in ſhivljenje darujem.

Švoje ozhi k altarji povsdignem: pa



sopet jih moram na tla oberniti, zhe pred teboj, Vfigavedeozhi, Narfvetejfi! svojo slabost in grešnost premislim. Poln shaloſti ſe na perſi terkam. Jes ſpoſnam svojo krivizo; jes obſhaljujem svojo nemarnoſt. Usmili ſe me, o Bog! odpuſti, o Ozhe! ſvojimu otroku, ki ſe ſhe le poboljſhati hoſhe. Goſpod uſmili ſe naſ!

*M o l i t e v.*

O Bóg! bres tvoje pomozhi jes nizh nesamorem; pa s tvojo miloſtjo mi je vſe mogozhe. Sató te proſim: vſhgi moje flabe ſerze s ſvetim ſtraham pred teboj in s ljubeznijo, de ſe bom greha, nar vezhjiga ſlega, bal in de bom tebi

s zhištim ferzam flushiti in dopaſti mo-  
gel, po Jeſufu Kriftufu naſhim Goſpo-  
du! Amon.

**L i f t.** *Pavl 1. Korint. 3.*

„Ali ne veſte, de ſo vaſhe teléſa udje  
Kriftuſovi? Ali bodete ude Kriftuſove  
v' nezhiſto obernili? — Bog obvari!”

„Ali ne veſte, de je vaſhe telo tem-  
pelj ſvetiga Duha, kteriga ſte vi — pri  
kerſtu — prejéli, in de ne flushite ſami  
ſebi — v hudim poſheljenji? — Sakaj  
vi ſte drago — s' kervjó Jeſufa Kriftu-  
fa kupljeni. Zhaſtite in noſite Boga  
v ſvojim teléfu!” —

**O** moj Bog! daj mi mozh, de ſe vſelaj

famiga febe v zhafti imám in dufho in telo zhifto in bres madesha ohranim!

**S a d e v i z e.**

*1. Peter. 3.*

„Vafha lepotija naj ne bode unajna — ne lifhp v laféh, ne slatnina in lepe oblazhila; temuzh notrajna naj bo — zhiftoft in dobroft ferza, tih in krotek duh. To vaf naj bolj pri Bogu salfha.”

Daj, o Bog! de ne bom bolj dopada-  
jenja ljudi, kakor tvoje ifkal!

**Evangelii. Mat. 43.**

Tifti zhas je rekel Jefuf svojim uzhen-  
zam: „Nebéfkhko kraljestvo je podobno  
sakladu, fkritimu v njivi, kteriga je

zhlovek, ki ga je náshel, fkril, in od vefelja nad njim gre, in proda vse, kar imá, in kupi tisto njivo.”

Tak fkrit saklad naj mi bo nedolshnost in zhédnost. Ona je moja edina lepota, moje nar vezhji bogastvo, moja uar vezhji zhaft. Šamo s njo samorem, o Bog! tebi dopasti; famo tisti, ki so zhi-ftiga ferzá, se bodo s tabo vezhno vefelili.

**Pri darovanji kruha in vina.**

Švoje ferze, o Bog! ti darujem. Kar je nezhisto ali grefhno, nemore tebi, o nar fvetejshi! dopasti. Ni dosti, de se lepo, poboshno in zhisto obnafham; temuzh tudi nobena huda shelja ali gre-

fhno nagnenje mi ne smé ferza omade-  
shevati. Ni dofti, de se le gréha var-  
jem, temuzh tudi nevarnosti in prilosh-  
nosti grefhiti se moram, kolikor morem  
ogibati. To hozhem ftoriti; zhuti hozhem  
in moliti, de v fkufhnjavo — v gréhe  
ne pridem; vseh nespodobnih norzhij,  
vse nevarne snanstva in veselize hozhem  
beshati; nikolj nesmé jesik nezhiste be-  
sedíze isgovoriti ali v ferze mi priti  
tako govorjenje. Šramoshljivoft in var-  
noft naj me pred sapeljivofti varujete.

Ta fklep je tebi, o Bog! nar ljubfhi  
dar; de bi ga le dershal; daj mi po-  
mozh k temu, o Gospod! profim te po  
Jesufu Kristufu, nashimu Gospodu in  
refheniku. Amen.

**Pri Sanktufu.**

Ti fam, o Bog! si svet, ves zhist in popolnoma.

Ti nam pravish: „Bodite sveti, kakor sim jes svet!” Ako ravno nemorem biti, tako popolnoma, kakor si ti, si vunder hozhem prisadeti, vedno bolj in zhistejshi biti, de bom tebe s vfimi dobrimi ljudmi na semlji in s nar zhistejshimi duhovi v nebesih — s vfimi angelji in svetniki prav hvaliti in zhasitati mogel.

**Pri povsdigovanji.**

Jesuf, ti nedolshno Jagnje bosje! ki si na krishi grehe zeliga sveta odvsel:

sdaj se v novizh v podobi kruha darujesh, Odvsemi tudi moje gréhe! Bodi mi milostljiv!

\* \* \*

Jesuf! ti si svojo nedolshno kri k odpufhanju grehov prelil. Ozhisti me vsi-ga! Jes nozhem nizh vezh — nizh vezh greshiti!

**Po povsdigovanji.**

Na tvojim krishi, o nebeski svelizhar! sposnam jes zeno svoje dushe; tukaj she le vidim, kako strafhen sleg je gréh. S svojo kervjo si me odkupil, in sdaj bi se sopet s greham smel od tebe lozhiti, vezhno od tebe mojiga svelizharja lo-

zhiti? Ti si sa vse ljudi umerl; in jes bi smel kogá s nespodobnimi norzhijami in pogovori, s neframno obleko, s rasujsdanim shivljenjem hujshati — nedolshnost sapeljevati in ti kako dušno, sa ktero si kri in shivljenje daroval, sopet is rok istergati, in v pogubo, v vezhno pogubo pahniti? Tvoja kri bi se smela nad njo — nad menoj sgubiti — vezhno sgubiti — s majo krivizo? —

Jes mislim sdaj s mafnikam na dušhe v vizah in jih tvoji ljubesni, ufmiljeni Bog! priporozhim. Kakor slato se morajo v ognji, tudi nar manjshih madeshev ozhistiti, ker nize nezhistiga v nebefa priti ne more.



Ali bi se ne imel tukaj tudi poklen-  
fhiga ognja, ki nikoli ne vgasne — hu-  
diga zherva, ki nikolj ne pogine, opo-  
mniti? Oh, zhe se manjfhih grehov ne  
bom varoval, bom kmalo v hujfhi sa-  
bredel; zhe kaj ftorim, kar je soper  
framoshljivoft in fpodobnoft, in mi flim:  
To je le majhna rézh! bom smeraj bolj  
lohkamifhljen, predersen in v dobrim  
flab. Smeraj bolj daljezh od tebe, o  
Bóg! se bom pomikal in se bres milofli  
tvoje fvojimu pogubljenju — peklu bli-  
shal! —

Jes is ferza molim: Ozhe nafh! moj  
Bóg in Ozhe! Moje shivljenje naj te zhafti  
in hváli! Tudi drugim hozhem isgled  
kerfhanfke fpodobnofti in krotkofti dati.

Odpusti mi moje grehe in napzhnosti. Vfake nevarnosti in priloshnosti greshti se hozhem fkerbno ogibati, kolikor morem; kadar pa nemorem, bodi ti pri meni, de te vedno pred ozhmi imam.

Ozhifti me smeraj bolj od grehov, de se bom smeraj vezh tvoje milosti in enkrat tvojiga oblizhja veselil. Amen.

**Duhovno obhajilo.**

O de bi moje serze dosti zhifto bilo, de bi te, nedolshno Jagnje boshje, s maflnikam vred prejeti mogel! O de bi jes vreden bil, de bi ti, o Gospod! k meni prifhel in stanovitno v meni prebival! Tode jes nifim vreden! Pa rezi le eno besedo svoje usmiljenosti, in moja

dufha bo sdrava in zhifta! Ozhifiti me ti; pofveti, pokrepzhaj me, de fe v ljubesni vef s teboj fklenem — de me nobena huda shelja, nobeno mikanje gréha — nizh na fvetu od tvoje ljubesni ne lozhi, o ljubesnivi Jefuf!

**Konez in shegen.**

Vsemi tadaj, o Bog! moje dobre fklepe s dopadajenjem in shegnaj me, de bi jih tudi dershati mogel. O jes posnam svojo flabofit in neftanovitnoft; toliko gorezhejfhhi te pomozhi tvoje profim. Ti fi moj nar bolji prijatelj in Ozhe; vodi in varuj me na nevarni poti mladofiti, de bom mogel s mirnim ferzam svoji ftarofiti, fmerti in vezhnofti naproti

iti; stori me shegna, s katerim zhednost kronafh, deléshniga; daj mi sposnati in okufiti, kolikofhno vefelje in svelizhanje prava zhednost tukaj — in tam dela! To te profim, to upam po Jesufu Kristufu, tvojim Šinu, nafhim Gospodu in svelizharji! Amen.

---

## M a f h a s a m e r t v e .

---

### U v o d .

Pravízhni, dobrotljivi Bog! Ozhe vfih ljudi, mi tvoji otrozi, fmo sdaj v ljubesni in edinosti sbrani, de bi spominj vojiga Šina obhajali, ki se je na krishi

sa svelizhanje tega sveta daroval. Jesus je sa vse ljudi umerl; sdaj se pa njegova smert na krishi tukaj na altarji nekervavo obhaja sa vse, shive in mertve.

Spominj daritve, velike ljubesni nashiga reshenika obúdi tudi nasho ljubesin do tebe in do vsih ljudi, de fvoje gréhe obshaljujemo, vsm, ki so nas rasshalili, odpustimo in tebe, o ufmiljeni Ozhe! profimo, de tudi ti nam in vsim ljudem odpustish. Gospod! ufmili se nas! Gospod! ufmili se vsih shivih in mertvih

### **Pri darovanji.**

Nebéfhki Ozhe! mi tebi po mashnikovih rokah kruh in vino darujemo,

ktera se bodeta v telo in v kri tvojiga  
 Šina, našhiga odrefhenika spremenila.  
 Ponishno in sgrevano ferzé je tebi tudi  
 popadljiv dar. Jes sposnam svoje gréhe  
 in jih obshaljujem. Tudi terdno fkle-  
 nem, v prihodnjizh tudi majhnih gréhov  
 se varovati. Ti bofh enkrat, o Bog!  
 drugazh fodil, kakor ljudje sdaj, in  
 kar se nam sdaj le majhno sdi, bo pred  
 teboj velike fhtrafinge vrédno. Nizh  
 nezhistiga ne pride v nebéfa. Ozhifti  
 me tadaj, o Gospod! ozhifti tudi dushe  
 vernih v vizah in naj jim bode ta dari-  
 tev tolashba in hladilo, in kmalo naj  
 jih réfhi.

**Povsdigovanje.**

Jesuf! mi tebe molimo s shivo véro!  
Ufmili se naf! Bogi vřim milořtljiv in  
uřmiljen, ktere ři s řvojo řmertjo na  
krishi odréřhel!



Jesuf! tvoja kri naj ozhřti naf in  
duřhe řiřtih, ki řo se řhé is tega řvetá  
lozhili! Jesuf! bodi nam in nřim odre-  
řeřhenik pri nebeřřkim Ozhétu! Daj  
enkrat nam, duřham pa sdaj is viz  
kmalo k tebi v nebefa priti!

**Po povsdigovanji.**

Mi priporořhimo tebi, o Bog! duřhe  
mertvih in te prořimo, uřmilni se řih. Ti

fi njih ozhe, kakor tudi našh. Ti jih vse ljubish, kakor svoje otrôke, in sbe bolj, kakor jih mi ljubimo. Pa tudi naša prošnja ti je dopadljiva, kadar sa nje prošimo, po Jesufu Kristufu. Amen.

---

*Sa dushe rajnzih starshev, prijatlov  
in dobrotnikov.*

Poverni jim, o Bog! na unim svetu, kar so mi dobriga storili in sapuštli; poplazahaj njih svestost in sferbnoft s vezhnim veseljem. Odpusti jim, zhe so — morebiti savoljo mene is prevelike ljubesni do mene se pregréfhili ali is zhlovesfhke flabofti kaj samudili.



Odpusti tudi meni, o Bog! zhe sim jih s nepokorfhino ali s nehvaléshnoftjo rasshalil. Prisadeval si bom prihodnjizh, de jim bom tudi fhe v grobu leshezhim s lepim vedenjem zhaft delal — njih dobrote k dobrimu obrazhal, njih nauke svesto spolnoval. To jim je nar ljubfhi; to je nar lepfhi hvala sa vse dobro, kar fo mi ftorili.

**Pri obhajilu.**

Gospod! jes nisim vredin, k tvoji misi pristopiti, pa vunder bi se rad steboj, o Jesuf! terdno fklenil.

*„Bog je ljubésin; kdor v ljubésni oftane, oftane v Bogu in Bog v njem.“*

Jes hozhem Bogá zhes vse ljubiti in

blishnjiga, kakor sam sebe. Ta sveta  
 maša naj me v tem poterdi. S ljubes-  
 nijo do svojiga blishnjiga posebno lju-  
 besin do Boga pokashimo. Bog hozhe,  
 de svojiga blishnjiga ljubim — on tudi  
 vse ljudi ljubi. Zhe shé mertve, katerih  
 vezh ne vidim, ljubim. Kako bi shivim  
 svojo ljubestin odrekel, ktere imam sme-  
 raj pred ozhmi! — Zhe Boga profim,  
 de bi uboge dufhe is viz rehil: kako  
 bi se predersnil, svojiga blishnjiga s ne-  
 zhistimi besedami ali norzhijami v pekel  
 pahniti!

**S k l e p.**

Naj ti dopade, o nebeshki Ozhe! mo-  
 litev tvojih otrók, kakor daritev svojiga

Šina, in daj nam pomozh, de bi se tudi  
 majnjih grehov varovali, sa ktere se  
 morajo dushe tako ojtro in tako dolgo  
 na unim svetu pokoriti, in de bomo s le-  
 pim shivljenjem smeraj k smerti priprav-  
 ljeni. Šaj ne vemo ne ure ne dnéva,  
 kadaj naf bofh ti, vfigavedeozhi, pra-  
 vizhni Bog! pred se poklizal. Sdravje,  
 mozh in zhednost ne varjejo smerti.  
 Naglo in neprevidama vtegnemo tudi mi  
 umreti, kakor toliko drusih. Daj jim,  
 daj, o Gospod! duham vernih vezhni  
 pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti!  
 Naj pozhivajo v miru! Amen.

## Ljuba mladost.

Špomni se vezhkrat smerti in uzhi se, kako ti je shivéti.

Misli na sfoje poslednje rezhi in ne bofh greshil vekomaj.

Misli slasti ob zhafu skufhnjave ali kadar te greshiti mika: »Kaj bom imel od tega, zhe se hudimu posheljenju vdám? Kako mi bo pri ferzu, kadar bo smert prifhla? — Kako dobro mi bo djalo, zhe bom sam sebe premagal?«

Ne pojdi nikoli is pokopalifha, bres de bi sa mertve in *sa-se* ne molil. Poglej dobro grobe shlahtnikov in snanzov; klizhejo ti:

Danaf meni, jutri tebi,

Danaf rudèzh, jutri smerdèzh,

Poglej dobro trohnjene kofti in zhepine! Bili so, kakor si ti sdaj, in ti bofh-morde kmalo tak, kakor so one sdaj. Dobro jih poglej. Kaj jim

je ostalo od nekdanje lepote, berhkote in blifhobe? Zlo nizh. Sdaj fo gnjila trohnoba in pefhiza prahu!

Špomni fe, o zhlovek! de fi prah, in de fe bofh sopet v prah fpremenil!

---

## Od pokóre.

---

Ako fi smerten gréh storil, o ne mudi fe ne en miglej, s ferzhno grevnigo *is ljubesni do Bogá* in ob prvi priloshnosti v sakramentu pokore sopet boshjo miloft sadobiti — fizer je vse, kar med tem dobriga storish, sa vezhno sgubljeno in tudi tvoja dufha je vezhno pogubljena, zhe med tem umerjesh.

Spovej fe vezhkrat, in zhe imash tudi le majhne grehe, fe hiti fpokoriti in jih objokovati; ker

tudi majhni grehi rasshalijo Bogá in pripeljejo ako jih vnemar pufhafh kmalo v vezhji gréhe, kakor bolesin smert.

Pojdí pa k spovedi vfelej dobro pripravljen in

### Poklizhi svetiga Duha na pomozh.

Zhe imafh ref refnizhno voljo se spovedati in poboljshati, ti bo Bog gotovo tudi pomozh dal. Profi ga sa to is ferza:

Moj Bog! jes se hozhem sdaj spovedati, in *prav spovedati*. Pa bres tvoje pomozhi ne samorem nizh! Pomagaj mi! Šveti Duh! rasfvitli, vodi in vterdi me, de fvoje grehe prav sposnam, se sgrévan spovém in se refnizhno poboljsham. Sató te profim po Jesufu Kristufu, nafhim Gospodu in svelizharji. Amen.

## Šprafhuj svojo vést.

Zhe svojih grehov ne posnašh, se tudi poboljšhal ne bošh.

Ti she sam vešh, kaj je gréh, kaj ne prav, zhe svojo vést prav na tanko — po sapovedih boshjih in zerkvénih prašhašh. Premišluj dolgo in dobro kako si v mišlih, s besedami, v djanji grešhil; in fizer

### *Soper Boga.*

Kako si svojo poslednjo spoved opravil? — Ali si se došihmal kaj poboljšhal?

Kako si svojo sjutrajno in vezherno molitev opravil? — Ali si tudi po dnevi vezhkrat v Boga mišlil?

Ali nisi nikoli soper Bogá memral? nikoli njegovimu svétimu imenu ali drusim svetim rezhem nezhašt ftoril? nisi nikoli klél, se rotil?

Kako si se v zerkvi sadershal? Ali se nisi neotrebama okrag oséral, poslušhal, kaj drugi go-

vorijo, ali zlo sam govoril in torej tudi druge motil in pohujshal? Ali si bil pri mafhi s spodobno naboshnoftjo (andohtjo) -- ter se spomnil Jesufove smerti na krishi — ali si poslušhal svešto pridigo in kerfhanfki nauk — k fvojimu pridu?

Kako si nedelje in prasnike — slafsti popoldne in svezhér prasnoval?

Ali nifi nikóli soper boshjo ufmiljenofst ali zlo s prederfno miflijo grefhil: „*Šaj se snam soper fpovédati?*“

*Soper blishnjiga.*

Kako si bil proti fvojim starfhem in sapovednikam? Ali jih nifi s nepokorfhino — s flabim sadershanjem shalil?

Ali nifi bil nevosfhljiv, togoten ali ferdit?

Ali nifi drusih sanizheval, safmehoval, ali s njimi flabo ravnal? Jim kaj hudiga pervofhil?

Ali nifi nikagor s gerdimi primki rasshalil? Nikagor po krívim toshil, pomajnsheval ali zher-



nil? Ali nifi nesnanih pregreškov bres potrebe in prida — le is lahkomišelnosti in ošabnosti, ali zló is hudobije in hudosheljnosti rasglasil?

Ali nifi nikoli lagàl ali goljfal?

Ali nifi drugim škode delal — nifi nizh ukradil ali sprodil — ali k temu pomagal — k temu molzhal, ko bi bil lahko kaj taziga odverniti samogel?

Ali nifi pohujšheval — s nezhistimi pogovori ali pesmami, s neframno nosho ali vedenjem? Ali nifi nikagor k gréhu navajal — drashil — nedolshnosti sapeljeval? Ali se nifi s molzhanjem ali s dopadajenjem ptujih gréhov kriviga storil?

Ali nifi drusih is nevošljivoſti — zhednoſt in ſpodobnoſt ſafmehovaje — v dobrim ſaveral?

*Soper ſam ſebe.*

Ali nifi *radovoljno* kaj nezhistiga miſlil? Ali ſi nifi radovoljno — s poſheljnimi ozhmi, s puſluhanjem pohujſhljivih pogovorov, s nevarnim

snanstvam k' temu priloshnosti dajal? Ali nifi ref she v blishnji nevarnosti in priloshnosti gréha?

Ali nifi hudobnih shelj imel? Ali nifi greha ifkal?

Ali nifi nizh stóril ali dovolil, zhefar bi se Boga in samiga sebe framoval in bal?

Ali nifi bil nesméren v' jedí in pijazhi?

Ali nifi nizh po nepotrebnim — s igrami ali v obleki sapravljjal?

Ali nifi bil lén pri delu?

Ali nifi nizh opuutil, kar bi bil samogel in mogel storiti?

V kterih rezhéh si nar bolj slab?

## Obudi grevnigo in stori dober fklep.

Grevniga ti mora is ferza priti, in shal ti mora biti posebno savoljo Boga.

Pomifli tadaj, de je Bog nar vezhji, nar bolj ljubesni vredna dobrota de je tvoj nar boljshi

ozhe — in de je greh sanizhevanje Bogá, strahna nehvaleshnoft in nepokorfhnost do Bogá; tedaj nar vezhi rasshaljenje boshje.

Obudi poprej v ferzu ljubesin do Bogá. Potem bo grevniga se fama v tebi vnéla in ti gotovo is ferza prifhla, in tako bosh sdíhoval:

Moj Bog! ti si nar vezhji dobrota; tebe bi mogel zhes vse ljubiti! — pa kako sim te ljubil? — Ti si moj nar boljshi ozhe, jes sim tvoj otrok; — pa kakofhen otrok! — Kako ti jes morem dopasti? Jes sim tebe s svojimi grehi, s nehvaleshnoftjo in s nepokorfhnostjo rasshalil! Jes to fposnam in is ferza obshaljujem.

Mili Ozhe! odpusti mi savoljo Jesufa; prisanesi svojimu otroku, ki se refnizhno

poboljšhati hozhe. S tvojo pomozhjo se poboljšhati, vsakiga prostovoljniga gréha in tudi priloshnosti k grehu se ogibati, kolikor mi je mogoze.

Pomisli tudi, *kaj, kje, kadaj* in *kako* si nervezhkrat gresnil. Špovednik ti bo pomagal in te poduzhil, kako se boš poboljšhati mogel. Kadar boš vel dobro pripravljen, pojdi k špovedniku in prosi ga sa shegen.

### Špovej in sposnaj svoje grehe.

Ne samolzhi nize is bojezhnosti ali framoshljivosti. Špovednika se ti ni bati; veselje ima, zhe vse odkritoserzhno poveš, kar si gresnil. Šramuj se gresniti, pa špovedati se nikar ne framuj; sakaj to kashe in pomaga k poboljšhanju, zhe se ne framujesh. Šaj špovednik tudi nikomur povedati ne smé, kar se špoveš; njemu je le na tvojim poboljšhanju leshezhe.

Zhe proftovoljno kaj veliziga ali kaj gerdiga sa molzhifh, ti tvoja spoved nizm ne pomaga — zhe vezhi gréhi — rop boshji ftorifh; — tudi spovednik ti ne more pomagati. Enkrat bofh mogel vunder le povedati, in zhe dalj zhafa odlafhafh, bolj teshko te bo ftalo; povej raj sdaj koj! oj kakó lahko ti bo per ferzu ako se sgrevano spovefh.

Povej koj pri sazhetku spovedi, zhe fi morde kadaj pri spovedi kaj gerdiga samolzhal ker fi se bal, ali zhe se nifi prav, bres grevnige, bres terdniga fklepa se poboljfhati, spovedal.

Sizer pa povej koj, ko se sazhefnh spovedovati, kdaj fi se poslednjizh spovedal, kaj fi od tiftihmal hudiga ftoril. Le odkrito ferzhno se obtoshi.

Spoved naj bo kratka, opuhti vse, kar k spovedi ne gré; ne imenuj nepotrebama drusih po iménu, fam sebe toshi in ne drusih.

Zhe dvomiš ali zviblaš, zhe je to ali uno greh ali ne, poprašaj spovednika. Ne vstrašhi se, zhe te kaj praša; on ti dobro shelji; le svetovati in pomagati ti hoze.

Poslušaj poslednjizh dobro, kaj ti spovednik pravi, kaj imaš prihodnje storiti kaj opustiti.

### Po spovedi.

Obudi she enkrat grevnigo nad svojimi gréhi in ponovi svoj sklép. Stori, kar ti je spodvenik ukasal in neposabi njegovih ukov in opominjevanj, —

Pokora ali sadoftovanje sa greh pa ne obstoji famo v' kakih molitvizah, ktere sa pokoro dobifh. Refnizhno se morash tudi poboljšhati. Tudi morash vse poravnati in domeštiti, kar she poravnati in domeštiti morešh. Štorjeno shkodo drugim poplzhaj. To gré k sadoftovanju sa greh. —

*Molitev po spovedi.*

O Bog! ti si mi grehe odpuštil. Ti imaš sopet dopadajenje nad menoj, kadar se poboljšam. Ref se hozhem poboljšati, tudi vse opustiti, kar bi me k hudimu sapeljati vtegnilo; po spovednikovim svétu se hozhem ravnati in se vezokrat spomniti, de si vfigaprizhijozh in vse vesh, kar storim ali mislim. Daj, o ljubi Ozhe! de ti bom v' prihodnje tvoj dober, pokorn otrok, po Jesufu, tvojim Šinu, našim Gospodu in svelizharji. Amen.

## Od svetiga obhajila.

Zhe ref Boga ljubish in sa svoje poboljšhanje sferbish, ne boj se savolj svojih vsakdanjih slabost, ki jih obshaljuješ in odpraviti sheljish, k svetimu obhajilu perstopiti. Ponishaj se pred Bogam in saupaj v Jesufa. Ravno pri sv. obhajilu bošh mozh k dobrimu in dufhni pokoj sadobil.

Mišli si pri sv. obhajilu vselej prav shivo, kar si pri sveti mašhi v teh bukvizah bral; v Jesufa pri sadnji vezherji in na krishi spomni se njegove daritve — njegove smerti in daruj sam sebe, svoje ferzé in shivljenje s Jesufam sdrushen Bogú.

*Veruj in ljubi!* in vredno se bošh k svetimu obhajilu pripravljaj.

---



*Molitev pred sv. obhajilam.*

Jes k tvoji misi pristopim, o Jesuf!  
Šej si nam ti sam povabil ter rekel:  
*„Pridite k meni vsi, kateri se trudite  
in ste obtesheni, in jes vas bom po-  
shivel.”* Ko k tvoji misi pristopim,  
ozhitno pokashem, de v tebe verjem,  
ako te ravno ne vidim.

Ja, Gospod! jes verjem, de pod po-  
doba kruha tvoje telo s mefam in kervjo,  
kakor Boga in zhloveka prejmem. Ti  
si nam rekl: *„To je moje telo! — To  
storite v moj spominj!”* To je tvoje  
telo, ktero si sa nam na krishi daro-  
val; to je vezhni spominj tvoje ljubesni,

po kateri s nami terdno sdrushen biti  
hozhefh.

! Kogá smem vse od tebe, o mili sve-  
lizhar! *upati*. Ki si svoje telo sa naf  
v bitko smert dal in ga sbe nafhim  
duham v' shivesh in v saftavo vezhni-  
ga shivljenja dajesh. Ti si sam rekel:  
„Kdor ta kruh (*vrédno*) jé, bo vezhno  
shivel!”

Kako neisrezhenó si ti naf ljubil, o  
Jesuf! „*Nihzhe nima*,” kakor si sam  
rekel, „*vezhji ljubeshi, kakor kdor sa  
svoje prijatle umerje.*” Ti si svoje shi-  
vljenje na krishi sa svoje sovrashnike —  
sa naf dal, *ki smo sbe greshniki bili*.  
Kako bi tebe ne ljubil, o ljubeshivi Je-  
suf! pa kako malo te vunder ljubim!

Kaj storím, ka terpím is ljubesni do Boga, — is ljubesni do tebe, ki fi sa me toliko storil in toliko terpel? — Kako mlazhen fim jes v ljubesni boshji — v ljubesni do svojiga blishnjiga! — In vunder bi se mogel s teboj, o Jesuf! vef v ljubesni sdrushiti, kakor sdaj ti svoje telo s menoj sdrushish! Tode jes nifim vreden, de ti v moje grehno ferze pridefh; — pa rezi le s' befedo svoje ufmiljenosti, in moja dusha bo sdrava.

Jesuf! tvoje nar svetejshhe telo naj ozhifiti, vterdi in ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje!

*Po svetim obhajilu.*

Jesuf! ti si pri meni; ti moj boshji prijatelj in odrešhenik, moj Gospod in moj Bog! — ti si pri meni; kaj sim jes pred teboj; jes tebe molim nar globokejši ponishnosti!

Jes se tebi sahvalem sa veliko mitost, ktero si mi skasal. Kaj je samogla tvoja ljubestin s'he vezh dati in storiti! Kako ti hozhem ljubestin verniti?

Moje ferze hozhefh ti od mene iméti, moje zélo ferzé. Kakor si se ti vfiga sa me daroval, se móram tudi jes tebi darovati — samo tebi shivéti, ki si is ljubestni sa mene umerl. Šamo ti v meni shí-

vi — tvoj duh, duh svete ljubescni naj  
 moje zelo ferze oshivi — tvoj svet is-  
 gled naj se is vseh mojih besedi in del  
 kashe. To naj je moja hvaleshnost, to  
 naj je sad moje molitve.

Is ljubescni do tebe terdno sklenem,  
 vselej kakor prav kristjan shiveti. Da-  
 naf ponovim obljubo, ki sim jo pri sve-  
 tim kerstu storil: Jes se odpovem hudi-  
 mu sovrasniku vsemu njegovimu na-  
 puhu, vsem njegovim delam — vsemu  
 gresnimu veselju — vsem nevarnim  
 snanjstvam in veselizam. Vse hozhem  
 svesto dershati, kar sim per spovedi  
 obljubil.

Ali koliko sklepov sim she naredil —  
 in kako malo sim jih dershal? Pa kaj bi

se s'he le sgodilo, zhe bi ne ponavljaj  
vezhkrat svojih fklepov pri spovedi —  
zhe bi ne priftópal vezhkrat k tvoji  
misi in zhe bi se ne poshivljaj vezhkrat  
s nebéfhkim kruham? O moj Jesuf! po-  
krepzhaj mojo dufho s svojim svetim  
teléfam, daj mi pomozh soper fkufhnja-  
ve k grehu, pomozh k poterpeshljivofti  
v nadlogah in v terpljenji, k ftanovitno-  
fti v dobrim do konza shivljenja. Ti si  
fam rekel: „*Kdor moje meso je, in moja  
kri pije, oftane meni in jes v njem.*”

O oftani v meni, jes oftanem v tebi!  
Nizh, kar nizh naj me vezh ne lozhi od  
tvoje ljubesni.

Dan svetiga obhajila naj ti bo dan vefelja in  
prasnik. Vefeli se v Gosfodu in pokashi tudi

drugim, kako veselje je to sa dušno, kadar se s Jesufam sdrushi.

Shivi pa tudi sveto ta sveti dan. Ponovi svoje dobre fklepe in beri lepe duhovne bukve. Slasti pa beri fledezhe:

## Koristne nauke in opominjanja

vezokrat,

slasti pa na dan sv. obhajila.

---

### I. Sa mladost fploh.

Nizh ne zhiflaj in ne hrani bolj fker-  
no, kerfhanfka mladost! kakor svojo  
*nedolshnost*, zhiftoft ferza. Nar lepshi  
lepota tvoje starosti je ona — tvoje nar

vezhji bogastvo na semlji. Ona ti da vefelo ferzhnost, mozh in shivljenje, ona ti pripravlja pravo vefelje; ljudem in Bogu te dopadljiviga storí — in na unim fvetu je lepa, neminljiva krona pred fedeshem nedolshniga Jagnjeta zhaka.

*Nezhiftoft* je pa gnufoba pred Bogam in pred vfimi poshtenimi ljudmi; sdravje spodkopuje in shivljenje krajfha, hudo ozhitanje vesti, framota, revfhina so njeni nasledki — she na tem fvetu, pa fhe vezhi gorje nezhistimu zhloveku na unim fvetu, ker ne pojde v' nebesfko kraljestvo.

Oh! Nedolshnost enkrat sgubljena — e vezhno sgubljena — tudi s narfkriv-



nejšhim greham — še s pervim dovoljenjem v kako grešno veselje!

Ako hozeš ti, ljuba mladost! svoje nar vezhji bogastvo, svojo nedolshnost obvarovati, ter zhasni in vezhni nefrezhi oditi; shivi po lepim uku svojiga svelizharja: „*Zhujte in molite de v skushnjavo ne padete!*” Mat. 26, 41. Torej

### Z h u j!

1. Dobro pasi, kaj se v *tebi* in *okrog tebe* godi.

Ti imash svoj predrag saklad v flabi posodi. Nar bolj nevarniga sovrashnika imash sam v sebi — ta je prirojeno nagnjenje k hudimu, telesno posheljenje, ki ti greh tako mikaven kashe, de Bogá in

vfiga posabifh, kar bi te imelo greha varovati.

Sateri tadaj koj pervo nezhisto nagnjenje; soperftavi se koj v sazhetku fkofhnjavi. Vgafni ifkrizo, dokler vezhji ne poftane. Verni se koj od tazih rezhi, ki ti hude misli delajo; oberni svoje ozhi od njih; pozhni kaj drusiga; sapufti kraj; ofebo ali perfhono, rezh, ktera ti je nevarna.

Ako v febi nagnjenje zhutifh, kteriga bi nikomur lahko — bres framote rasadeti mogel: je she ravno to opominj, de fvojimu fpovedniku ferzé odkrí. Kdor je oflepljen, fi nemore sam ne fvetovati ne pomagati. Profi Boga, de te rasfvetlí.

2. Ravnaj se skerbno in svesto po svoji vesti, notrajnim glasu; bodi slo slo framoshljiv v mislih, v besedah in v vedenji, kakor tudi v obléki. Ako je framoshljivost sgubljena, je vse sgubljeno.

Ne ímej tega sa kako majhno rezh ako je le nekoliko spodobnosti nasproti. Ne misli nikoli: „To ni tako napzhno;“ ali: „Le toliko hozhem; vezh pa ne.“ O tvoja slabost bi se zhesdalje narahala, ti bi bil zhesdalje bolj lahkomishljen in predersen; ti bi se zhesdalje bolj od Bogá in njegove milosti odmi- kal. Kdor she pada, tudi gotovo pade. Ne saupaj v' sam sebe prevezh nikoli; pred in globokeje bosh padel, kakor se nadjash. Ne dovolji v nizeh nespodob-

níga; brani se koj v sazhetku vfaki  
fkufhnjavi, vfaki nevarnost; zhe ne bo  
preposno; ti si pre slab, pogubifh se.

3. Varuj se fkerbnó, de sam fvojiga  
fovrashnika, hudiga nagnjenja s fvojimi  
ozhmi, s poslufhanjem pohujfhljivih po-  
govarov ali pesem, s branjem gerdih  
bukev — ali kakor bodi koli, ne sbu-  
difh. Varuj se vfih nemarnih norzhij,  
vfih nespodobnih pesmiz, kvant in bur-  
kov. Ne smejay se, ne kashi dopada-  
jenja nad tazimi rezhmi. Dershi se raj  
smeraj modro, opominjay rasujsdane lju-  
di molzhati ali pa pogovor na kaj dru-  
siga obrazhaj. Sapufti jih, zhe nize ne  
pomaga.

4. Bodi spodoben in framoshljiv, tudi zhe si sam. Šposhtuj samiga sebe, ker si *ud Jesusa Kristusa, tempelj boshji. Bog vse vidi.* Ne stori nizeh, zhefar bi se framovati mogel.

5. Vadi se she v mladosti sam sebe po kerfhanfko satajovati. To je potrebno, odtergovaj si vezhkrat prostovoljno nekoliko jedi in pijazhe, spanja, govorjenja, pogledovanja in poslušanja — tudi pripufheniga veselja. Uzhi se v mahl in perpufhenih rezhéh *premagovati samiga sebe*, de se bosh v' teshjih premagati mogel, kadar ti bo treba, si kako neperpufheno veselje odrezhi.

6. Varuj se *postopanja*, ki je vsih hudobij sazhetek. Pozhni tudi ob pra-

snikih kaj koristniga, de ne bošh imel priloshnosti, se s hudimi rezhmi ali miflimi pezhati. Kadar po nozhi spat ne morešh, mifli, de je Bog povšod prizhijozh, de mora vsak umreti, mifli na vezhnost — moli. Ne lešhi — tudi v prašnikih nikóli, is lenobe ali meh-kushnosti v postelji, zhe je zhaš vštati. Zhe se she pri vštajanji ne morešh premagati, kako se bošh podnevi premagal, kadar velike skufhnjave pridejo?

7. Varuj se *nevarnosti* — priloshnosti grešhiti; kolikor morešh. She to je greh, zhe se proštovoljno in lahkomihljeno v' kako nevarnost podašh.

Beshi pred hudobno drušhinjo; bolj nevarna in kushna je, kakor kuga. Vezh-

dél mlade ljudi flaba tovarshija spridi — ob nedolshnost perpravi. Kdor pride med volkove, mora s njimi tuliti.

Ne daj se sapeljati ali nagovarjati; ne poslušhaj hudobnih ljudi, zhe ti pravijo de to ali uno ni gréh. Šaj sam vesh, kaj ni prav; vest ti pové. Ako nedolshnost in zhednost sasmehujejo, se ne daj premotiti; v serzu te morajo vunder she zhiflati in se sami sebe framovati.

*Hudih isgledov* ne posnemaj; sapeljejo. Ne misli nikóli: „Šaj drugi tudi tako delajo!“ Zhe se drugi v bresdne sagrèsnejo, ali si hozhefh ti tudi? Kar ni prav, ne more prav biti, zhe bi *tudi vfi* to delali. Šhiroka zesta, pravi svelizhar, po kateri vezh dél ljudi hodi, pelje

*v pogubljenje. Prisadevaj se raj po  
voški ftesi v nebeshko kraljestvo priti.*

8. *Vezhdél pri vřih sberalishih in  
rasveseljevanjih mladih ljudi se vse  
nespametno godí. Pri plesanji nedol-  
shnost obledí, domu grede k grobu  
hití, pijanzhevanje spodkopuje sdravje  
in premoshenje, vařovanje — ponožhe-  
vanje pelje v pekel.*

9. *S osebami drusiga spola ne hodi  
nikoli sam, ne bodi nikóli prevezh s' nji-  
mi prijasen. Ognja ne k flami! Ako  
ravno v sazhetku nizh hudiga v ferzu  
nimash; tvoja zhednost je vunder v ne-  
varnosti.*

*Vezhdél posvetna ljubetin shaloftno  
mine — s gréham. Is grefhniga snanj-*



stva nikoli frezhen sakon ne pride. Kako se samorejo taki sakonfki ljudjé resni-  
zhno ljubiti in zhiflatí? Kakfhen is-  
gled bodo taki kadaj svojim otrokam  
sapuřtili?

10. Zhe fi v kaki savesi — v kaki  
hiřhi ali flushbi, kjer se napeljevanju  
k grehu řkorej v braniti ne moreřh; jo  
sapuřti, préd ko moreřh, naj velja, kar  
hozhe: *biti mora!* To bi bila nar bliřji  
prilořhnost k gréhu, v kateri bi bres  
greha ořtati ne mogel. Pojdi tadaj prozh,  
odtergej se — in saupaj v Boga; on  
te ne bo sapuřtil. Kar bořh pa is lju-  
besni do zhednosti — do Bogá řtoril,  
se ti bo gotovo řhe v tem shivljenji —

in v unim vezhno dobro povernilo! Bog ti bo vse poplazhal.

Zhuj tadaj, varuj se nevarnosti; to je nar pervo in nar bolj potrebno. Zhuj in

### *M o l i !*

Ko je enkrat uzhenzam ferze upadlo, fo svelizharju rekli: Kdo more pri tazih nevarnostih, v tazih fkufhnjavah svelizhan biti? In on jim je odgovoril: „*Kar je ljudém nemagozhe, to je Bogu mogozhe.*” Luk. 1, 8.

O ljuba mladost! ti se fama ne moresh varovati; torej se dershi Bogá: moli, profi ga vezhkrat in ferzhno, de te s svojo dobrotljivostjo in vfigamogozh-

noftjo varje in ti pomozh da, de bi zhul in fe sa-nj bojeval.

Dokler bofh rad in poboshno molil, Bog gotovo ne bo pripuſtil, de bi greſhil. Kadar pa zhlovek molitev opuſha, greſhiti sazhenja. Torej :

1. *Moli!* Imej Boga, ſvojiga vſeve-dejozhiga Ozheta in ſodnika vedno pred ozhmi in v ſerzu — podnevi in ponozhni, bodi ſi ſam ali v druſhinji. Kar koli ſtorifh ali ſtoriti hozhefh, imej Boga pred ſeboj.

2. *Vſakdan* proſi Boga, de te na tvojih nevarnih potih vodi in varje. Po-miſli *vſako jutro*, kako ſe ſadershi v o-koljſhnjah, v ktere bi priti vtégnil. Po-miſli *svezhér*, kako ſi ſe ref ſadershal.

Ponovi *podnevi* vezhkrat svoje dobre fklepe, slafti pred kako nevarnostjo, zhe se ji ne morefh vganiti — in vlesi se is poboshnimi mislimi k pokoju.

3. Ob zhafu *fkushnjave* profi Boga pomozhi, poglej svojiga krishaniga svelizharja; glej, kaki sleg je greh — kaj je mogel terpeti, de je tebe odrefhil! Ali bi bil sate saftojn svojo kri prelil? Is govarjej naboshno in s saupanjem prefvéto imé *Jesuf*. Misli na smert — na vezhnost. Rezi s ferzhno stanovitnostjo: „Nak! Nozhem! Bog me obvari!” In on te bo obvaroval.

4. Nedelje in prasnike dobro prasnovj. V téh dnevih se fizer nar vezh

grehov stori; mladost se sapeljuje; nedolshnost in zhednost se pogublja.

Pridi, kolikorkrat ti je mogozhe v svojo farno zerkev k flushbi boshji. Poslufhaj pridno boshjo besedo, pridigo in kerfhanfki nauk. K ferzu si jo vsemi in ohrani jo v ferzu. Špomni se tifti dan in tudi v tédnu vezhkrat tega, kar si dobriga flifhal.

Pridi tudi popoldné zhe morefh, v zerkev k ozhitni flushbi boshji in tudi she sunej té sam natihim svoje molitve opravljaj, ter premifhljaj svéti krishev pot. Premifli, kaj je Jefuf is ljubeshni do tebe terpel — kako drago je tebe odkupil. — Obifhkovaj ga v presvetim refhnjim teléfu; odpri tukaj v veri in

v saupanji svojimu boshjimu prijatlu in odrefheniku zelo svoje serze. Jesuf — Jesuf naj ti bo vse v vsem.

Postoj vezhkrat na pokopalishu in mi-  
fli: „Koliko jih tukaj lesli, ki so bili  
mlajshi in mozhnejshi, ko jes. Bili so,  
kar sim jes; in jes bom, kar so oni —  
morde kmalo gnjiloba, prah in popél.” —  
*„Ne posabi poslednjih rezhi, in ne  
bofh nikolj greshil.”*

Beri ob prasnkih in nedéljih tudi do-  
má lepe bukve; vadi se lepih djanj,  
ljubesni do blishnjiga in usmiljenosti;  
svari tudi druge, kolikor morefh, de ne  
bodo v nevarne tovarshije in veselize  
sahajali. Obiskuj bolnike. O! pri bol-

nikih se more mladost veliko koristniga  
uzhiti.

5. *Spovej se in perstopi k svetimu  
obhajilu* vezhkrat, dobro pripravljen in  
s poboshnim ferzam. Tvoj spovednik naj  
ti bo nar bolji prijatel in svetovavez,  
nebeski kruh naj ti bo nar bolji po-  
mozh soper tvoje flabosti.

6. Zhafti s poboshnim ferzam pre-  
zhisto devizo Marijo, mater boshjo. Misli  
si njeno lepo shivljenje, njeno zhiftoft,  
njeno ponishnost, njeno pohlevnost, kadar  
se njeni profhnji priporózhafh — in po-  
fnemaj jo.

\* \* \*

Ako si bil tako nefrezhen, de si se  
soper zhiftoft pregréfhil, objokaj in ob-

shaluj ta greh vse svoje dni! Svoje nedolshnosti ref ne morefh vezh nasaj dobiti! — Pa poboljshati se samorefh — poboljshati se morafh; odflej fizer se v smeraj vezhji grehe sakopljesfh in v pogubljenje hitífh.

Ponishaj se torej pred Bogam in pred ljudmi; sposnaj svoje slabosti; uzhi se v prihodnje bolj fkerbno zhuti, bolj moliti, de sopet ne *greshífh*. Hiti, oh! hiti k boshji milosti — k svojimu spovedniku, spovej se s grevanim in odkritim ferzam — nizh ne samolzhi, nizh ne perkrivaj, nizh ne smanjshuj; drugazh ne dobífh odpufhanja; ne vpokojífh svoje vesti.

Poboljshaj se refnizhno in stanovitno. Rastergaj vesi greha — ogibaj se ne-



varnosti, priloshnosti. Prisadevaj se vse hudo, kar si s greham storil, sopet popravi, kolikor je v tvoji mozhi, in saupaj v nefkonzhno vsmiljenost boshjo, ki ne shelji pogubljenja grehnikov, temuzh de se spreobernejo in poboljšhajo. —

## II. Sa mladenzhe posebno.

Pomisli vezhkrat, kerfhanfki mladenzh! Pomisli dobro, kako *zhuj* in *moli*, de se vse nezhistosti obvarujesh in zlo nizh ne storish, ne govorish, s komur bi tudi druge k temu grehu sapeljati vtegnil. Vtifni torej fledgezhe uke dobro v ferze :

1. *Sposhtuj samiga sebe*, poslushaj vselej opominovanje in svarjenje svoje

vestí. Bog vidi tebe, vidi vse. Ne stori nizzh, zhefar bi se framovati mogel, nizzh, zhe ne vesh dobro, ali je soper framoshljivost in spodobnost ali ne.

Veliko, veliko mladih ljudi ne posluha svoje vestí; marfikter si na skrivnim kaj storiti upa, zhefar se spovedati framuje.

Zhe tadaj dvomisih ali zvibljasih, ali je to ali uno greh ali ne — ali je spodobnosti nasproti ali ne, tega nekar ne steri, profim te, nikoli vezh; fizer se nefrezhniga storisih na dusih in na telefu, zhasno in vezhuo; ne stori vezh kaj taziga in spovej se. Tudi spovednik te bo prijasno opominjal in svaril.

2. Imei tudi nedolshnost drusih v zhafti.

Varuj se vfiga neframniga govorjenja. Štrup je, ki duſho umorí. Nedolshni po njim framoshljivoſt sgubé; rasujsdani ljudjé fe fhe bolj rasujsdajo. Ena fama neframna beſeda je vezhkrat mnogih hudih gréhov kriva. Kako bi mogel enkrat toliko laſtnih — toliko ptujih grehov s Bogam porajtati? Varuj se, nedolshne duſhe s ſaframovanjem od dobriga odvrazhati, ali jih zlo s prederſnimi norzhijami k grehu napeljevati — s svijazho ali s filo nedolshnoſt ſapeljati. Ali hozheſh hudoba biti, in tako drago reſheno duſho ſvojimú svelizharju

is rók sfergati in s seboj vred v zhafno in vezhno pogubljenje pogresniti?

3. Varuj se nar bolj grehov, ki k nezhistofti napeljavajo ali pa lahko hude navade postanejo, kterih se teshko ali pa nizh vezh snebiti ne morefh. Zhefar se mladenezh navadi, se mosh ne odvadi.

Varuj se sató nesmerniga pitja. Nobeniga greha se ljudje menj ne varjejo, nobeniga loshej ne navadijo, in nobeniga teshej ne sapusté, kakor *pijanzhevanja*. Nasledki pijanzhevanja so strafhni. Pijan zhlovek je enak vósu, kteriga divji konji vlezhejo in vosnika nima. Kteriga vezh pamet ne vodi, v svoji nespameti vse hudobije stori. V tresno-

sti se mora sam framovati in dostokrat ojštro pokoriti, kar je v pijanosti storil in govoril.

Kadar mladenzha hvalijo, pravijo: „Nizh hudiga se od njega ne vé;” tudi pijanez ni, tudi ne igravez.

4. Ne igray tudi ne! Igraj malokadaj — le sa kratek zhaf, ne is navade ali savolj dobizhka, — nikoli ne prevezh, sa velike denarje — s goljfiyo. Pri igri fhe nihzhe ni obogatil; marfikteri pak je she v revfhino in fromafhtyo prifhel — dostokrat s sheno in s otrózi; marfikdo je savolj igre hudodelnik, stát in preklinjavez postal, ali fhe zlo obupal.

5. Premaguj fo v jesi, de ne bošh klél, smerjal, rotil. Klétev ne pomaga nizh, fhkodje pa slo. Bogá in ljudi rasshalifh. — Drugi se pohujfhajo in kletev vtegne tebe samiga sadéti. Premagaj se; satéraj jeso, molzhi — pomifli, kaj govorifh; sapusti vse, kar bi te k' jesi drashilo — *filo fi stori!*

6. Opušhaj vse, kar bi tvojimu dobri-mu imenu fhkodljivo biti vtegnilo — kar je *gerdo in nesramno*. Kar ni prav, misli, de je hudo.

Šramuj se lagáti: mosh beseda! varuj se goljfiye. Poshtenost nar dalj obveljá. Ne ukradí nar majnfhi stvarize; tudi kdor vénar ukrade, je tat.

Ne daj ljudem priloshnosti od tebe govoriti, de si postopazh ali fizer sanikern. Dragi zhaf mladosti urno pretezhe — in se vezh ne verne. Bodi tadaj priden in delaven; prisadevaj se pred vsim tega nauzhiti se in saftopiti, kar bofh v svojim prihodnjim ftanu potreboval, de si bofh svoj shivesh poshteno in po pravizi flushiti mogel. Zhe si bolj priden in pripraven, bolje se ti bo godilo. Zhe sdaj vezh seješh, vezh bofh pridelal — in Bog te bo poshegnal.

### III. Sa devize.

Ti kerfhanfka dekliza! posebno zhuj in moli, de si nedolshnost in zhiftost

ohranish, ker ima tvoj spol tudi še posebne nevarnosti.

1. *Nezhimarnost in shelja dopasti*, ktera je tvojimu spolu takorekozh prirojenu, je prav velikokrat prva stopinja k grehu.

Prava *deviza*, pravi apostelj, sheli le Bogú s bogabojezho, zhisto dufho dopasti — in ravno s tem bó tudi vsim dobrim ljudém dopadla — nezhimernih in spridenih ljudi pa ne porajta. Njih dopadajenje bi ji ne bilo v zhast, temuzh veliko bolj v' framoto — v' padez.

2. *Prevelika lepotija, nespametna nofha in prederfno vedenje so sanjke*, v ktere se lahko vjamesh. Veliko jih je v prasnikih savoljo napuha — pri delu



pa savoljo sanikernosti ali pa savolj sloshnosti nespodobno in pohujshljivo napravljenih. *Zhednost je lepota, in spodobnost nar lepshi lepotija tvojiga spola. Nespodobnost in nesframnost pa nar vezhi framota.*

3. Ferfravo in nepremishljeno dekle ne more dolgo nedolshna oftati — in bo tudi svojo norzhavost k malo objakovati mogla. Glej, kako prederfno in nefkerbno muha okrog svitle svezhe ferfrá — se ofmodi in — mertva na tla zepne!

4. *Is sprehóda* in od povafovanja se nikóli bolji domú ne pride. Mlade drevfza ob zestah se nar poprej od neporednih ljudi poshkodjejo. Ne postopaj

po ulizah; oftani slasti ponozhi domá. Ne hodi nikoli fama predaljezh od doma, tudi ne fama po daljnih potih, po po polji ali gofhavi — boji fi *roparjev in ubijavzov* — *nedolshnosti*.

5. Veliko jih je, ki prevezh in presgodaj na tako imenovano prefkerbljenje mislijo, in ravno tako svoj zilj sgresfhijo, ker se flabih pomozhkov poflushijo. Kogà more pameten zhlovek od gresfhni-ga snanja dobriga prizhakovati! Bodi le brumna in pridna; potém bo Bog gotovo tudi sa-te fkerbel. Le misli: Bogabo-fezh zhlovek vselej pred vřim drugim na dobro sadershanje gleda, s' malo-pridnim móshem ti pa nizh pomaga ne ni. Veliko jih je, kakor morde fama

vefh, ki fo dan poroke komaj prizhakovale — ki fo pa she drugi téden klaverno glavo obefhale.

6. Bodi *ftanovitna* in *previdna*, zhe fe ti sapeljivez blisha.

Saupaj, tode glej, komu! Tihotapzarnikar ne saupaj, ki fe zló brumno in nedolshno nofijo, de bi te loshej vjéli. Varuj se vfakiga rasujsdaniga zhloveka, bo naj, *kteriga ftanu* kolj.

Varuj se *prilisoavzov*. Oni nimajo nizeh dobriga v ferzu; omamiti in oflepiti te hozhejo, de bi svoj hudobni namen sakrili. Kteri fe ti prilisuje, ta te sanizhuje kakor uno nezhimerno revo; sanizhuj ga tudi ti kakor neflaniga in svijazhaftiga zhloveka.

Kar ti *neframen zhlovek* obljubi, ne verjemi mu; goljfa te, kakor je tudi druge goljfal. In zhe tudi pri besedi oftane, kako pa morefh po grefhnim shivljenji frezhen sakon in shegen boshji upati? Kdor te refnizhno ljubi, ta bo pred vfm tvojo zhednost v zhafti imel.

Ne daj se s nikakim daram oflepiti in vjeti; drago ga bofh mogla s svojo zhaftjo in nedolshnostjo plazhati. O kolikokrat se nedolshnost sa kak rudezh trak, sa en ples, sa en poshirk vina preda!

Kadar se kaka kazha proti tebi saleti, *beshi* ali pa *vdari*! Zhe te hudoben zhlovek prime, beshi zhe morefh — is tergaj se mu, klizhi na pomozh! —

vdari! le na vfo mozh vdari! nize fe ne boji, kakor famo gréha: vagaj vse sa svojo zhednost — in she vezh kakor sa svoje shivljenje. Bog da roki devize pomózh, ki se sa njegovo zhaft in sa svojo nedolshnost bojuje.

7. Pijanimu zhloveku se vgani, kakor fteklimu psu. Varuj se fkerbno, de se fama nikoli ne vpijanish; ob svojo zhaft in zhednost bi prishla. Tudi ni na svetu nize gerjiga, kakor je pijana shenfka. Ako se hozhesh tega vfiga varovati — ne hodi v *ofhtarije*.

— Ne hodi no *pléfish*; perva stopinja pri plefu je bilo she velikokrat perva stopinja k gréhu.

8. Ne spi na pólji — ne pri pezhi; ne pri ognifhi; pojdi v svojo kamrizo in sakleni se vanjo. Mofhkim nikoli ne fveti, kadar grejo vun ali pa fpat; ponozhni nimaj nikoli nizh pri oknu apraviti. *Gluha in mutaftha* bodi! — Ne hodi nihóli med ljudí, zhe nifi vfa in fpodobno napravljena. —

9. V bolésnih se nobenimu zhloveku ne saupaj, od kteriga nifi preprizhana, de imá Boga pred ozhmi. Šdravnik naj bo vfelej prizho ftarfhev pri tebi. Bodi tukaj slasti previdna. Dufha je vezh vredna, kakor shivljenje.

10. Švoje zhiftofti ne morefh ohraniti, zhe se ne varjefh fkerbno tudi drusih grehov, kteri bi te k nezhistofti

sapeljevali ali faj milofti boshje, bres ktere zhifto shiviti ni mogozhe, oro-pajo.

Torej bodi *ponishna*. Kar fi, fi lé po milofti boshji; zhe vidifh, de drugi padejo, jih pomiluj in pomifli, de fo flabi — fposnaj tudi svoje flabofli; mifli, de bi fama v tazih nevarnoflih, tazih fkufhnjavah nizh bolji ne bila. Naj te to opominja! Profi fhe bolj ferzhno Bogá, de te varje, de tudi ti ne padesh in fhe globozhejfi.

Bodi verna v' svojim govorjenji: govori malo, mifli veliko, kako bi Bogu dopadla. Varuj se *jesizhnofli*, zhe se hozhesh greha varovati. Ne *obrékovaj* in ne *grajaj*. Oh, tako rad vsak druge

flabé vidi — is famoljubnosti in napuha, de febe zhes druge povsdigne. In zhe fe ravno soper zhiftoft ne pregrafhifh, fe pa s svojim hudim jesikam soper sapoved kerfhanfké ljubesni do blishnjiga pregrafhifh.

Bodi postavna in modra — pa vunder krotka in prijasna — ne famoglava, ne fovrashna, ne zhmerna, s tem fama febe in zhednost pogerdifh.

Šovrashi vfo hinjavfhino in hlimbo, ktero tudi Bog in vfi dobri ljudje fovrashijo. Ne pufhaj vnemar nobene zhednosti, molitve ali kaj drusiga dobriga is ftrahu pred ljudmi; ne ftori pa tudi nizh savoljo zhafsti — sa tó, de bi te ljudé vidili in hvalili.



Šamo s pravo in nehlinjeno naboshnostjo bofh boshjo miloft doseгла, ktere ti je pri tolikih nevarnostih in hudih fkufhnjavah k zhednosti in k svelizhanju potreba.

#### IV. Sa finove in hzhére.

*Šposhtuj ozheta in mater, de se ti bó dobro godilo na semlji in de bofh dolgo shivel.*

1. De ozheta in mater spofhtujesh, pokashi s *befedo* in v *djanji*. Ne révfkaj s njimi in nikar ne jesljaj; ne govori sanizhljivo od njih. Ne framuj se njih revfhine in njih niskiga stanú. Imej poterpljenje s njih starostjo in s njih fla-

boštimi; tudi oni so veliko savelj tebe terpéli in prenešli.

2. Bodi tvojim staršem v vseh per-pušhenih rezhéh *pokoren*. Ravnaj po njih dobrih naukih in opominjanji; vbo-gaj jih slasti, kadar ti kaj napzhniga — hudobne tovarshije, nevarne snanjstva, povašovanje in ponozhovanje prepovejo. Nepokorshina bi ti bila — velik gréh.

3. *Ljubi* svoje starše; delaj jim ve-selje, kjer in kakor moreš; pomagaj jim povsodi na duhi in na telésu. Po-magaj jim slasti s vso ljubesnijo in s vso fkerbnostjo, zhe so révni, stari in bolni.

Ljubesni do staršev ne moreš bolj pokasati in je bolj poverniti, kakor

*s dobrim sadershanjem.* To jim je nar ljubfhi; to je prava. nar boljfhí sahvala.

4. Ne vsemi svojim starfham nizh, ne denarja ne drusih rezhí. Saréf tatvina bi bila, ktere bi fe tudi nad svojimi bratmi in feftrami kriviga ftoril; tudi bi is tega veliko hudiga natolzovanja pri-fhlo in bi lahko kakiga drusiga v' hifhi tatvine obdolshili, ki bi je ne bil kriv.

5. Švojim bratam in feftram tudi nizh shaliga ne ftori; ne ruvaj, ne prepéraj fe s njimi.

Ne obteshi poflam na nobeno visho njih she fizer téshkiga ftanu; bodi s vfi-mi miren in prijasen. —

Pa s nikomur se pre vezh ne pezhej; bodi s vsemi v hihi *enako prijasen*. Nad nobenim se ne huduj, povej rajšhi svojim staršem, zhe pri bratih in sestrah ali pri drushini kaj napzhniga vgle-  
dadh, de jih *starshi* posvaré.

Otrokam, ki starše ljubijo in spoštu-  
jejo, je Bog svoj blagoflov ali shegen  
obljubil na semlji in v nebefih. —

Gorjé, gorjé pa otrokam, ki svoje  
starše sanizhujejo in s' njimi terdo in  
gerdo ravnajo, ali ki jim s svojo nepo-  
korfhino s' svojim hudobnim sadershan-  
jem zló shivljenje grené in krajshajo!  
Vse, kar svojim staršem shaliga storé,  
se bo nad njimi isfhlo — she v tém

shivljenji. Kako ojftra bo sadba boshja po njih smerti! — Bog je po Mojsefu govoril: *Kdor ozheta in mater preklinja, — jim kaj hudiga vofhi ali ftori — naj umerje.* Mark. 7, 10.

## V. Sa posle.

„*Bóg ne gléda na imenitnoft zhloveka;*“ on ne gleda na ftan, temuzh na shivljenje. Njemu je kerfhanfk, priden hlapez tako ljub, kakor velik gospod; gospá mu ni nizh bolj imenitna, kakor brumna, svéfta dekla.

Ako te je Bog sa posla namenil, fe podaj voljno v njegovo fveto in dobrot-

ljivo voljo, in misli: Mogoče mi je v tem stanju tako, kakor v drugim Bogu dopasti, in lašej mu dopadem in svelizhanje došeshem, kakor v kakim bolj imenitnim.

Štore le ſvojo dolšnost in vari ſe greha in vſake krivize, ktere poſli tolikokrat ſtoré.

1. Bodi ubogljiv ſvojim ſapovednikam v vſim, kar je prav. Bogu ſluſiſh, zhe po njegovi volji ljudém ſluſiſh. Štore vſe voljno in veſélo, tode ne le ſamo vprizho ſvojih goſpodarjev, ampak tudi kadar te ne vidijo, Bog te vidi, on te bode tudi plazhal.

Štore ſvojim goſpodarjem vſe, kar bi

ti hotel iméti, de bi ti flushabniki stori-  
 rili, zhe bi bil sam gospodar; delaj jim  
 pridno, kakor de bi sam sa se delal;  
 varuj njih rezhí, kakor de bi tvoje bile:

Kar is sanikarnosti ali lenobe pri delu,  
 pri shivini ali pri drusih rezhéh samu-  
 difh ali spridifh, je tako, kakor de bi  
 bil ukradel. Sakaj se flushabniki imajo  
 in plazhujejo?

2. Bodi sveft in poshten — v malim  
 kakor v velikim. Kdor po majhno vezh-  
 krat kaj vsame, se fhkoda velika nara-  
 fe — tedaj tudi velik greh. Kako teshko  
 ftane, toliko poverniti!

Ne plazhuj se sam fkrivaje, zhe se ti  
 plazhilo prepizhlo ali shivesh preflab

sdi. Nekaj zhafa she fhe sterpish, zhe kjé drugjé kaj boljshiga dobiti upash.

3. Zhe nimash praviga usroka, pred *pogojenim* zhasam is flushbe ne hodi. To bi bilo gréh, kér je soper pogodbo in kér vezhdél hifhi fhkode prinese.

4. Govori vselej *refnizo* — ta ti nar bolj po svétu pomaga. Kdor se enkrat sláshe, se mora tudi desetkrat vzhafi slagati, de bi se isrésal; pa fhe flabfhi mu gré. — Šramuj se! Lashniku tudi refnize neverjamejo.

5. Ne bodi *jesizhén*, varuj se podpihovanja; to je gerdo in dela samero in prepér; podéra mir v hifhi — v sakonu in tebi famimu flabo imé prinese.



6. Tistim, ki s teboj flushijo, — vſim pri hiſhi bodi prijaſen in poſtréſhen; pomagaj jim, kjér in kakor moreſh in *ſméſh*. — Tode ne pezhaj ſe pa s nikomur prevezh; nobenimu prevezh ne ſaupaj, bodi s vſimi enako dober in zheſ nobeniga ne vlezi. Vſak je tvoj *bliſhnji*.

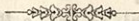
7. Ne déljaj ſe *ptujih grehov* kriviga, ne s *ſvetvanjem*, ne s *pomogovanjem*. Ne ſtreſi nikomur v hudobnih rezhéh, tudi hudobije ne perkrivaj — ne molzhi! Govori! tvoja dolſhnoſt je to; — povej ſtarſhem ali goſpodarjem, zhe pri otrozih ali pri téh, ki ſo s tabo v flushbi, kaj ſlabiga v hiſhi ali pa s unaj doma

vidišh, pa tega sam ne morešh vstaviti, de oni vstavijo.

7. Tudi zhe te kdó k grehu nago-  
varja ali po tvoji zhednosti stréshe, po-  
vej gospodarju ali pa gospodinji. Ako  
ti nihzhe pomozhi ne dá, terjaj svoje  
plazhilo in vsemi flovo in pojdi is  
flushbe. Vgàni se priloshnosti gréha,  
zhe ne pridešh v pogubo.

8. Misli v svojih mladih létih na sta-  
rost; bodi *priden*, svoje dobro *oberni*,  
bodi *varzhen* ali šhparoven. Ne trati  
svojih denarjev s nesmernim pitjem ali  
igranjem — ne s predragimi oblazhili. Ti  
si morash svoje krajzarzhke terdo sa-  
flushiti in she ne vesh, kako jih bošh she

kervavo potreboval. Veliko pijanzov in igravzov mora v starosti berazhevati — she pred durimi tistih, kjér so se nekadaj bahali ali sapravljali. — Drugi morajo lepe oblazhila, sa ktere so v mladosti ves svoj saflushek isdajali, v starosti in v zhafu file pod nizh prodati — de se nashitijo.



# Zerkvéne péfmi.

## Péfem pri svéti mafhi.

**P**red Bogam pokleknimo,

Povsdignimo serzé,

V nebéfa sdaj pofhljimo

Vse mišli in shéljé.

Ta dar presvéte mafhe,

Šprejmi od naf, o Bog!

Naj sbrishe gréhe nafhe,

Naj varje naf nadlóg.

Mi greslhniki fposnamo,

Shalili smo Bogá;

O teshko veft imamo,

Pokoja nam ne da.

Marija vſi ſvetniki  
Pomozhi proſ'mo vaſ,  
Šmo greſhniki veliki,  
O Krifte, uſmil' ſe naſ!

*Gloria.*

Bogú bod' zhaſt in hvala!  
Na ſemlji mir ljudém;  
K' je miloſt boſhja dala  
Reſhenje vſim ſtvarém.  
Bog! hvalo ti pojemo,  
Priſhel ſi gréh odvsét;  
Ti vezhno zhaſt dajemo;  
Ti ſam, o Bog, ſi ſvét!

*Evangelii.*

Bog ſam nam oſnanuje  
V ſhivljenje frezhno pót;  
Tamoto raſſvitljuje,  
Naſ varje gréſhnih smót.

Kristjani poslušajmo

Kaj Jesus naš uží;

Po njem se vsi ravnajmo,

De vsak sveto shivi.

*Kredo.*

To verjem Bog nebeshki,

De ti si stvarnik moj;

Tvoj Sin je rod zhloveshki

Sam spravel spét s teboj.

Švet' Duh pri naš prebiva

Od Jesusa poslán;

Od njega mozh dobiva,

Na semlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog! osnanil,

Kar je tvoj Sin uzhil,

V katoljshki zerkvi hranil,

K je sa-njo kri pretil:

To verjem vse reznizhno.  
 Le Bog pomozh mi daj,  
 Shiveti tud' pravizhno,  
 De pridem v sveti raj.

*Darovanje.*

Šprejmi Bog, Ozhe vezhni,  
 Od nas prezhisti dar,  
 Ga grehnik i nefrézhni  
 Damo na tvoj altár;  
 Sa svoje hudobije  
 In zeliga svetá,  
 Naj nam jih zhisto smije;  
 Nam tvojo milost da.

Ponishno vfi, poshljimo  
 Ta svéti dar v nebó;  
 Gospod Bogá profimo,  
 De mu prijeten bó,

De naj mu bo zhišhenje,  
Špodobna vezhna zhaft,  
De dušham da shivljenje  
Vfi zerkvi boshji raft.

*Šanktus.*

Švet, fvet, fvet Bog nebéfki!  
Oblaft imafh zhes vse,  
Vef fvet, vef rod zhlovéfki  
Ti hvalo zhaft dajè.  
Naj vselej hvalen bode  
Zhefhen in povikfhan,  
Svelizhat vse narode  
Od Bóga nam poflan.

*Po povsdigovanji.*

O angeljzi hitite  
In pridite 's nebéf,  
S nam' svétí kruh molite,  
Ni vezh kruh, Bog je réf.



Pozhutkam vřim teléfa

Je Jefuf tukaj fkrit;

De b' fkorej fhli v nebefa

Ga gledat' in zhařtit.

Ti Jefuf, fe ufmili,

Duřh bratov in feřtriz,

De bodo mir dobili,

Odréřhi jih is víz.

De gremo k teb' prebivat,

Nam greřhnikam tud daj

Nebéřhko luzh uřhivat,

S ťvetniki vekomaj.

Nafh duř, o Bog, ti poje;

Zheřken' bod, Ozhe ti;

Kraljeřtvo pridi tvoje.

Naj ťe, kar zheřh, ťgodi;

Daj nam nafh kruř, jed ťdravo,

Dolgé odpuřti nam,

Ne peljaj naf v skufhnjavo,  
 Otmi sovrashnikam.

*Med sv. obhajilam.*

Moj Jesuf! tebe vshiti  
 Is serza jes shelim;  
 Pa k teb' ne morem priti,  
 Kér tolikokrat grefhim.  
 Operí dušho mojo,  
 Šlabofti njene véfh,  
 Pokashi miloft svojo,  
 De v duhu v mene gréfh.  
 O Jesuf! k meni pridi,  
 Presheni gréhov nozh,  
 De dušha moja vidi  
 Dobrote tvoje mozh.  
 Oštani vedno v meni,  
 De dušho mi shivífh,  
 S menoj se terdno fkleni,  
 Me frezhniga ftorífh.

*Pri konzju sv. mashe.*

Švet dar smo dokonzhali,  
Odpéli zhaft Bogú;  
Ozhetu darovali  
Njegoviga Šinú.  
Mertvim in shivim sprava  
Sa grehe naj bo tó;  
Naj nam bo vřim sařtava,  
De pridemo v nebó.

*Pesim pri pervim shegnu,*

Vři ponishno pozhařtimo  
V sakramentu Jesufa,  
Na kolenih ga molimo,  
Švojiga svelizharja.  
Na altarji on řtanuje,  
Zhe ga tudi vidit' ni;  
Shiva vera nam sprizhuje,  
Kar ne vidijo ozhi.

*Pri drugim shegnu.*

Vse stvari naj mu pojejo,  
Švetim' trojnimu Bogú;  
Naj Ozhetu zhaft dajejo,  
Naj sahvalijo Sinú,  
Švetim' Duhu, kér se s-haja  
Od obeh od vekomaj,  
Naj se zhaft in hvala daja  
Vezhne zhafe kakor sdaj.

# Péfem pri svéti maffi.

## *Kirje.*

### 1.

Pred ftolam tvoje milofti  
Tvoj verni ljud klezhí:  
In tebe, Bog, v ponishnosti  
Svojiga ferzá zhafti.  
Štór' miloft tém, katér shelé  
V folsah oprat' laftne dolgé.  
Odupti Ozhe grefhnikam  
In fkashi se dobrotljiv nam,  
Dobrot-ljiv - nam  
Dobrotljiv fkashí se nam.

### 2.

Ob darí tvoje fmo prifhli,  
Kakor sgubljeni fin:  
In kakor ovze fmo safhli  
Sgubili tvoj fpomin.

Al' Ozhe vfiga ufmiljenja  
 Na ferza polne sgrevanja  
 S dopadajenjem dol' poglej  
 In svojo milost sopet dej;  
 In mi-lost dej,  
 In milost sopet dej.

## 3.

Šaj vfi smo delo tvojih rók,  
 In tvoja laftna stvar,  
 O pri slabosti svojih otrók  
 Tí vépki Gospodar!  
 Sa spravo sdaj darujemo  
 Tvojiga Šinú srozhujemo;  
 O Bog, skos njega sveto kri  
 Vse nafhe grehe nam odmi,  
 Vse nam odmi,  
 Vse grehe nam odmi.

*Glorija.*

Zhaft bodi na visokosti

Bogú na vekomej,

In mir po fhirokosti

Na semlji bod' vfelej,

V ponishnosti pojemo,

Teb' hvalo, trojni Bog!

Od tebe sgolj prejmemo

Refhenje is nadlog.

(Dvakrat.)

*Evangéli.*

Is tvojih uft iside

Švet evangelium

Na dno le tó se snide

Vfih kristjanov um.

Modroft naf fama visha,

Refnizo naf uzhi:

Kdor se pod njo ponisha,  
Ta frezhen prav shivi.

(Dvakrat.)

*Kredo.*

1.

Gospod, pred tabo s trepetanjem  
Te tvoja verna stvar sposná!  
In verje s shivim spofhtovanjem  
Na tebe praviga Bogá,  
Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Šina  
Špozhet'ga od svet'ga Duha  
Ko Jefova ga korenina  
V devifhkim zvetju je szvedla.  
(Dvakrat.)

2.

De je prifhel is sgolj ljubesni  
Ljudí naf spravit, Bog! s tebó,



De na-fe vsel je vfih bolésni,  
Prelil na krishi kri svojó,  
De spét je vftal: pekel premagal,  
Na defnim tebi sdaj fedí:  
De naf bo enkrat vse prevagal,  
Šodnik pravizhni vfih ftvari.

(Dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam zerkev visha,  
De bo do konza vedno sh-njó  
De kdor se k njem' v folsah priblisha,  
Od grehov spet ozhiften bó:  
Sopet de enkrat bomo vftali,  
Vfih svetih drushbo sprofi nam,  
De bomo fkupaj ushivali  
Shivljenje vezhno s Jefufam.

(Dvakrat.)

*Darovanje.*

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje,  
 Gospod, leté dari,  
 S njim tud' tvoj ljud sdihuje  
 In s ferzam kvifhk' puhti.  
 Zhift kruh je ino vino  
 Sa grehe nafhe dár,  
 K tvojiga Šina fpominu  
 Je obloshen altár.

(Dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, to darovanje,  
 Dobrotljiv' Ozhe nafh.  
 Omezhi fe sdihvanje,  
 De nam fpet miloft dafh.  
 Le smert in kri prefveta  
 Tvojiga ljub'ga Šinú,

Naf tolash', de bo vséta

Ta profhnja gor v nebú.

(Dvakrat.)

*Šanktuf.*

1.

Poj: Švéti; fvéti, fvéti,

Je Bog in nash Gospod!

S angelzi pojte: Šveti

Ši ti Bóg Sabaót!

V nebélih in na semlji

Vfo hvalo, zhaft vselej

Štvari, Bog! svojih jemlji,

Šdaj in na vekomej.

(Dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo

Is ferza zeliga,

Shivo ga vfi sprejmemo,  
 Njega svojga Bogá,  
 Ko nam v imenu pride  
 Gospóda nashiga,  
 Vef svet se k zhafti snide  
 Šinú njegoviga.

(Dvakrat.)

*Po povsdigovanji.*

1.

Poglej, o Ozhe, s visokosti  
 Vef milostljiv na ta altár!  
 Ti nanj poštav'mo po dolshnosti  
 Sdaj tebi dopadljivi dár:  
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,  
 Is sgoj ljubeshni darovan:  
 Sa naf prifojen umornjini  
 Štrafhno na krishi bil saklan.

(Dvakrat.)

## 2.

Šlaboſti vſe on naſhe noſi,  
 De naſ pripravi v ſveti raj.  
 On pri Ozhetu ſa naſ prófi,  
 De b' s njim ſhivéli vekomaj,  
 Naj te ljubedin ta ognjena  
 Škos proſhnje, Jeſuf, omezhí,  
 De ſe ta tvoje ſmertí zena  
 Nad nami nikdar ne ſgubi.  
 (Dvakrat.)

*Agnus Dei.*

Pogledjte boſhje Jagne,  
 Kak' tózhi ſvojo kri;  
 Kakó ſdaj glavo nagne,  
 Kako ſa naſ medli!  
 On grehe nam odjemlje,  
 On noſi vſe dolgó,  
 Pokrajne zele ſemlje  
 Po njemu mir dobé.  
 (Dvakrat.)

*Obhajilo.*

Gospod! jes nifim vreden, (dvakrat)  
 De b' tebe danf savshil,  
 Al' rezi, de bom vréden, (dvakrat)  
 Ter bodem sopet shiv.  
 U duhu te prejeti  
 Is ferza jes shelim,  
 Daj shenin nash prefvéti, (dvakrat)  
 De miloft sadobim.

*Pri konzju sv. mafhe.*

Daritev fmo konzhali,  
 Ta dar je, Bog! tvoj Šin;  
 Mi fmo vfi fkup fposnali  
 Tvojih darov fpomin.  
 Škas njega fmo prejéli  
 Refhenje 's nashih vés.  
 Sdaj sadnjizh nam dedéli  
 Švoj shegen is nebél. (Dvakrat.)

## Adventna pésem.

### 1.

Vi oblaki ga rofite,  
 Ali semlja naj ga dá,  
 Ve nebefa ga pofhljíte  
 Škor svelizharja fvetá,  
 Milo fo ljudjé sdih'vali  
 V gréhih in tami jezhalí,  
 Bóg je bil semljó preklél.

### 2.

Ozhe se nebeshk' ufmili,  
 Vidi tolik' bolezhín ;  
 De bi se ljudjé refhili,  
 Še ponudi vezhni Šin.  
 D'vizo Gabriel posdravi,  
 In Maria zhišta pravi:  
 Lej, pokorno je ferzè,  
 Kar mi Bog sdaj sapové.

3.

Sgodba sveta in veséla!

Nam odkléne vřim nebó:

Lej, deviza je spozhela!

In beseda je mefó,

Njega milost sahvalimo

Blagor tebi greřhni, svét,

Jesuf pride gréh od vsét.

4.

Bratje! dofti she je spanja.

Glař nebéřhki klizhe nař:

Dan se blisha, nozh odganja,

Sdaj prihaja frezhni zhař.

Odversimo vřo hudobo,

Oblezimo pa svetlobo;

De preide grehov nozh,

In nam sveti boshja mózh.



## 5.

Ne shivímo vezh pregréfno,  
 Švét apoftelj naf uzhi,  
 Ne nezhisto, ne poshréfno  
 Nevofhljivoft naj beshí.  
 Naj se vřak pred njim ponisha,  
 Kter'ga prihod se nam blisha,  
 De bo s zhistim ferzam vřak  
 Le svelizharju enak.

## 6.

O svelizhar! pridi fkoraj,  
 De se řpolni, kar shelim;  
 O prinesi mozh od sgoraj,  
 De se zhisto řpokorím.  
 Ti prinesi mir nebefhki,  
 De ga vřhiva duh zhloveřhki;  
 Daj de pridem řodnji dán,  
 Med ovzé na defno řfran!

## Boshizhna péfem.

1.

Poglejte, zhudo se godí!

Kaj mora nek to biti?

Nebéfhki dan o polnozhi,

To mora kaj pom'niti.

Lej angelja pred nami stat',

Luzh svitla ga obfega;

Od grose moram trepetat',

Povejte, kaj bo 's téga?

2.

Tako pastirji govore;

Pa angelj se oglafi:

Vefelje osnamujem lé,

O frezhni, frezhni zhafi!

Svelizhar se nozój rodí,

Ni treba nizh se bati.

Je vboshen, v jaslizah leshi;

Lahko ga je sposnati.

3.

Saflifhijo nebéfhkih trum,  
Zhaftit' Bogá na nebi,  
Veféli mu shenejo fhum,  
De fvet otme v potrébi ;  
Njih petja glaf raslega fe,  
Vefélo po fhirjavah :  
*„Mir vam, ki svéte volje ste,  
Bogú zhaft po vifhavah !”*

4.

Paftirji fe rasvefelé,  
Šlifhaje to novizo ;  
Do Betlehama hrepené,  
Sposnat' shelé refnizo.  
Pogledat pojmo, pravijo,  
Kar angelji fo rekli ;  
Teko in fe ne vftavijo,  
De k' jaflam' fo pritekli.

## 5.

Tam dete vgladajo lepó,  
 De ni se mozh nagledat',  
 Tak ljubo in takó svetó.  
 Shelje mu dopovedat',  
 De ljubíjo ga is ferzá,  
 De vse bi radi dali;  
 Nauke vse, katére dá,  
 De bodo spolnováli.

## 6.

Tud' mi sdaj k jaslizam pojmo,  
 In bodmo ga veséli;  
 Sahvalo zhaft Bogú dajmo,  
 De smo pomozh prejéli.  
 Posdravljen bod' svelizhar moj!  
 Vlak rezi sam pri sebi,  
 De si prifhel do naš nozój,  
 De bomo mi pri tebi.

# Velikonozhna pésem.

## 1.

Svelizhar gré is groba,  
 Ob mozh je smert, trohnoba;  
 Velikonozhno Jagnje bil  
 Je sa-me drago kri prehil.  
 Aleluja!

## 2.

Tako je zhlovek refhen,  
 U bresen satan trefhen;  
 Šmert nima svojga sela vezh,  
 Odpert je grob in kamen prezh.  
 Aleluja!

## 3.

Odrefhil je ozhéte  
 Veliko zhafa vjéte;

Is tme jih sdaj peljá s zhaftjó,  
V saperto s greham prej nebó.

Aleluja!

## 4.

Kako se svetjo rane,  
Nefmiljeno mu dane;  
Veselje angeljsko verfhi,  
De smert je mertva, naf uzhi.

Aleluja!

## 5.

Je terdna nafha vera,  
Refniza jo podpera;  
Svelizhar je svoj grob preftal,  
Tud' nam bo vftat is groba dal.

Aleluja!

## 6.

Le kratka nozh bo v grobi,  
Ko angelj nam satróbi;

Telo tud' potlej popeljá  
 Svelizhar v raj, in smert nehá.  
 Aleluja!

## 7.

Dopolnit nafhe shelje,  
 Pripravljat gré vefelje;  
 Ti grefh svelizhar pred menoj  
 Prifhel bom upam sa tebój.  
 Aleluja!

## 8.

Shivljenje spreberniti,  
 Tako daj k' tebi priti;  
 Na défni pri Ozhet' sedifh,  
 Od tam plazhila vfim shelifh.  
 Aleluja!

## 9.

Pred sadbo bom postavljen,  
 Po svatovfko napravljen;

S kervjo pa Jagnjeta oprán,  
Med njega svate svat bom djan.

Aleluja!

10.

Aleluja, Aleluja!

Aleluja, Aleluja!

Po tvoje, Jesuf, bratam brat,  
Daj nam vřim od smerti vřtat!

Aleluja!



## Péfem o binkufhtnih prasnikih.

### 1.

Prid' sveti Duh apofteljnám dan,

Ki si bi danaf va-nje pošlan,

De zhuda boshje pravijo,

Šovrashnikam se vftavijo

Prid' sveti Duh, te profi kristján.

### 2.

Prid' sveti Duh, daj svoje darí,

In jih med svoje verne rasli,

Refnizo de poslušhajo,

In njé fladkoft okufhajo,

Prid' sveti Duh, rasfvitli naf ti!

### 3.

Prid' sveti Duh, omezhi ferzé

Sashgi v kristjanih svete sheljé,

Ljubit' kar je pravizhniga,  
Se var'vati krivizhniga.

Prid' sveti Duh, ljubesni sveté !

4.

Prid' sveti Duh, podperaj slabost,  
Poterdi v serzih pravo svetóft;

Daj, de se ne spodtaknemo,

Is póti ne premaknemo.

Prid' sveti Duh, ti naša krepkóft !

5.

Prid' sveti Duh, ti svefti vodník,  
Veselje naše, našh pomozhnik;

O vodi naš do vezhnofti,

Pripeli naš do frezhnofti.

Prid' sveti Duh, ti našh poterdnik !



## Osnanilo bukev.

Pri *Jan. Giontini*, bukvarju u Ljubljani, so sledezhe bukke na prodaj:

Vfakdanji kruh i. t. d. Od *Jurja Werdineka*. V Marpurgu. Vesane v tiskanim usnju s slato obréso 1 gold. 12 kr., bres slate obrése 48 kr., terdo v papirju 24 kr.

Švéti krish. Molitne bukke, v kterih najdefh tolashbe v britkostíh, krepkóft v krishih in teshavah, brambo v skufhnjavah i. t. d. Od *Joshefa Sabukovfhka*. V Marpurgu. Terdo vesane 36 kr., v usnju 54 kr., s slato obréso 1 gold. 20 kr.

Sgodna daniza. Molitne bukke v zhaft *Marii Devizi*. V Zelovzu. 24 kr.

Molitvine bukvize, v kterih se najdejo  
juterne in vezherne molitvize, tudi molitve per  
fv. mafhi, per fpovedi i. t. d. V Zelovzu. 24 kr.

Drugi perftavek ftarih in novih zerkve-  
nih in drusih pésem h molitvam in premifhlje-  
vanjam na sveto léto 1826. V Gorizi, 12 kr.

Kerft per Šávizi. Povéft v verih. Slo-  
shil Dr. *Preſherin*. V Ljubljani, 20 kr.

**Nauka** polne pripovéti sa flovenfko  
mladoft. V Ljubljani, 12 kr.

Novi vedesh za fméh in zhafkratenje  
Slovenzam. V Gradzu, 20 kr.

Škrina nebéfkih saklad sa fpokorne  
duſhe. V Vidmu, 40 kr.

Hvala Boshja, ali navod, kako naj mlad  
kriſtjan Bogá vſakdan zhaſti in hvali. Molitne  
bukvize sa mladoft. V Ljubljani 1844.

Molitnih bukev Šlovenzi réf nimajo pomanj-

kanja in prav lepih pride vsako leto vezh na svitlo. Mišlim de tudi prizhijozhe ne bodo odvezh, slasti mladosti, ker so polne lepih molitviz sa vsako priloshnost in vsaki zhas. Sapopadek teh molitvinih bukviz je :

Jutrajne in druge vsakdanje molitve, molitve pri sveti mashi, — tri boshje zhednosti, — pri svetim réfhnjim telefù; — spovedne molitve; molitve pri svetim obhajilu, vezherne molitve; — mnoge molitve in litanije od vsih svetnikov s molitvami.

Vsak rastavek slasti pa deli svete mashe so s lepimi v léf vrésanimi podobami olepfhani, kterih je vsih skup devetnajst. Molitev je vsih skup fhtirdefet.

Dobijo se te bukvize sa 15 krajzerjev terdno vépane tudi pri fledgezhih bukvarjih: Pri gosp. sh. Klajnmajerju v Ljubljani, Tomasu v Krajnji, Širolu v némfhkim Gràdzu, Leyerju v Mar-

Kdor koli te bukvice v roko vsame, mora re-  
zhi, de so prav koriftné in de jih je prav treba  
bilo, slafti pa tiftim, ki vse, kar se pri njih sgodi,  
ali is flabofti ali pa radovoljno posabijo. Pa tudi  
sa navadno fpoved dajo te bukvice dobro napelje-  
vanje. — Veljajo le 12 kr. srebra.

### **Mefingafti krish in popifovanje Pa- leftine.**

Pripovefti, ki zhlovefko ferze k dobrimu pod-  
shigajo, vfak rad bere, fhe rajfhi pa take, is  
kterih se kriftjan uzhi, de boshja previdnoft nad  
nami zhuje in de Bog fvojih nesapufti. Taka pri-  
poveft je mefingafti Krish, in malo poveft blefo  
imamo mi Šlovenzi v fvoj jesik preftavljjenih, ki  
bi se s tó meriti fmele.

Lep priftavek k tej pripovefti je popifovanje  
Paleftine ali fвете deshele, kjér je nafh Gofpod  
in odrefhenik shivel, uzhil in umerl, in kjer se  
je vezhdél tega godilo, kar poveft pripoveduje.

Veljajo le 10 kr. srebra in se s lepo podobnino  
lepšane.

Rasun teh bukev priporozhi imenovan bukvar  
še druge mnoge v rasnih jesikih, slahti molit-  
vine bukve v slovenskim, nemškim, laškim, fran-  
zofkim in angleskim jeziku, rasno vesane in po  
rasni zéni. Tudi se dobijo v imenovani bukvar-  
nizi rasne podobnine (pildki), obrasi semlje, pri-  
prave sa rifanje, barve na vodi in na ólju, lizhne  
zhrevéne in povite strune, savitke, oblate, péréfa,  
peréfnike, jeklene peréfa, olovnike (Bleistifte).  
kamnite tablize, linirje, pifarško zhernilo, napiske  
sa zukurarje, nar novfhi musikalij in musikalne ín-  
shtrumente. Mnoge rezhi sa zhaftitljivo duhovfhino  
fo tukaj prav po zéni na prodaj in h sklepu se dolej  
podpisan bukvar priporozhi in obljudi, po shelji  
gg. kupze rozhno postrezhi in vse po njih voljif toriti.

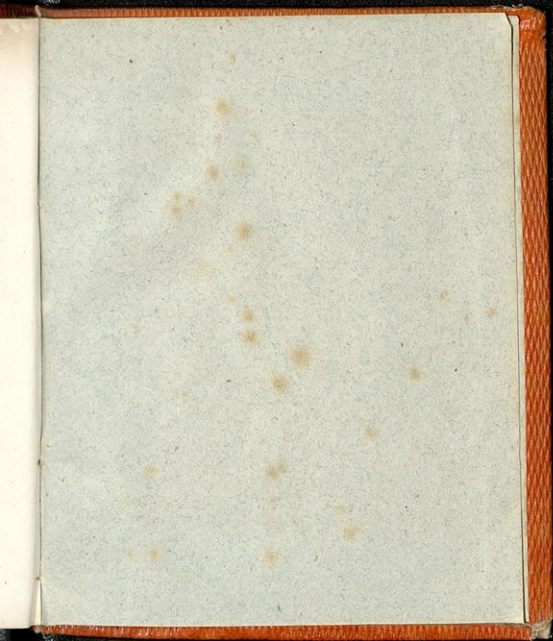
**J. Giontini,**

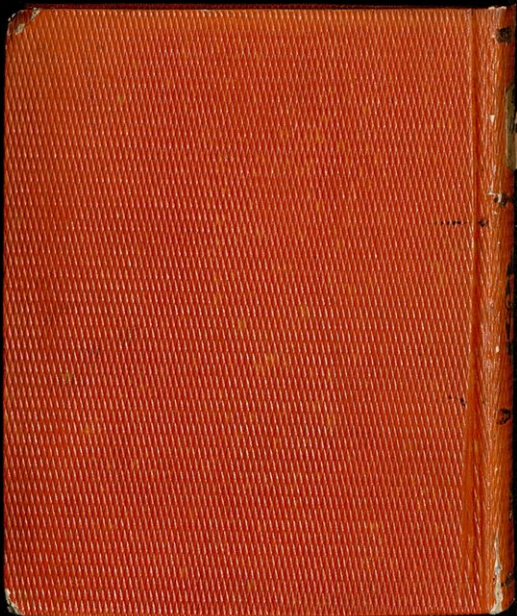
bukvar v gosf. Aichholzerjevi hifhi.

Vojna le 10 k. frene in is sepo podobno  
lepane.  
Rasna teh krev pripozna imenov bukar  
lêdhrge mogo v rasni jezikih, slati moli-  
vine buke v slovenkim, nemkim, jaskim, fran-  
kolim in anglskim jeziku, rasno vesane in po-  
rasni zeni. Tudi se dohijo v imenovan bukar-  
nizi rasne podobine (pilkci), obrasi semlje, pri-  
grave sa rlanje, barve na vodi in na dlju, izhno-  
zhréne in povie rasne, savice, oblate, perela,  
perdnike, jaskne zrdla, slovanke (Blisline),  
karnite tablice, linije, potneke xerplio, napilke  
sa xkratje, nar novli mskali in muskala in-  
lhrumante. Mingo rechi se shalstivo dnovlino  
to lukaj prav po zeni na prodaj in v krpah se dolej  
pobijan bukar pripozna in odjane, po shelji  
gskan v roznup potezni in vte po njih vojil toriti.

**V. Gionitina**







63